VISNUBHAJANANANDAMU

MALLAKAVI

5/5-2-15

1920-21

శ్రీ   1310   3   R 68

శుభమస్తు. విఘ్నేశ్వరాయ నమః

[illegible]

వనిత కేటూర్క్రీ విద్యాలయము [illegible]

చం॥ కరమున నున్న రాచిలుక కాంతుడు వైదు వేదమంత్రము [illegible]
[illegible] రము లవే ద [illegible] నుదు వర గన్న [illegible] నాధుని కర్తి దె [illegible]
సరస వచ్చ(త) సంగములు సంభ్రమ మొందెడు వాకిళ్ళ [illegible]
[illegible] రా [illegible] ర బ్రాబ్రు బుద్ధి న [illegible] మతుందు వసించు నెల్లదున్॥
శా॥(శ్రీ) రంజిల్లగ దక్షిణ యందరికి [illegible] ప్పముస్న [illegible]
గాని కాంతా [illegible] బంధు [illegible] బనెడవే [illegible] [illegible]
[illegible] ర [illegible] నమా [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
వారింటెంత లయన పృ దుండు గజరాడ [illegible] (బు) కంసించెదన్॥

క కందము

శివ టూరి గుర్వీ గురవే
కవివర బుధ బంధు శిష్ట కల్పక తరవే
భవ ప(త్రి) ఖ్యాత గురవే
శివ ద(త్త) జ్ఞానమోద్రి జెం(ద)(ప) జ్ఞవే

సీ॥(శ్రీ) వెంకటేశ్వరాజ్ఞ తపోధరాజీవ
మానితానుధ్యాన మానందుడు
వేద శాస్త్ర పురాణ విద్యా నవద్యత
(దా) విశి(ష) సద్ధ సందర్శ వర్తి
[illegible] తరామానుజాచార్య [illegible]
[illegible] న [illegible] [illegible] [illegible]

వస్త్ర [illegible] విద్వజ్జన వంద్య(శ్రీ) శ్రీశ

దేశ(ప్ర)సిద్ధ సుస్థిర యశుండై

గీ॥ ద . . క్ష(త్రి) వ కెల విద్య ద్విజేశ్వ

వినుత విద్వ వయశోభి వివేక శాలి

తిరుమల(శ్రీ) సింహాద్రి వర సుధాంశు

సరస గుణాభి శ్రీ వేంకటాచార్యవర్యా॥

మ॥ తలఁ దల్చి సం(ప్ర)మ వెలుఁగు పర్తి నిగమార్థ వ్యాసవ్యాసనము

వ్రులతేజోవిధారి విద్యార విదసు కవితా పాలిగా బాగాని వి[illegible]

ఖల విద్యా జలమే పుణ్య మా పుణ్య దుష్కర్మ [illegible]

స్తుల [illegible] కరుణా సుంప్రావి మబా కార న్యాయా రుచి మది॥

క॥ ధర(దే) నా(ద్ర) కవిత్వ

స్ఫుర కాని [illegible] బుధ లఁ దలఁచి

వర గుణ నిన న్యాయాన తవి

నిర పుంగవి [illegible] ము(దు)ని [illegible] (ం) గడఁ॥

చ॥ [illegible] గురుక బుద్ధి మదినె న్యాయ న విత్తిమై బరువ(

పరిబిభి సైపురా దికవి బంధన బంధుర న(శ్రు) బంధమ

దార కానిన [illegible] రుణ మూ పరాపే త మవిద యంచున్

ద్ద రజరయం యుదు [illegible] నిపే [illegible] గార్థ సిద్ధికై॥

చ॥ (శ్రీ) నియు [illegible] వత గురు శుకవి న వ(స్తు) తియును యుక

వి ర(స్తు) తియును గా వింబు [illegible] (ప) బంధంబు [illegible]

మాధురీధురీణంబుగ నొనరింపు బున్న సముదయంబున॥

సీ॥ ఏ రాజు శాస్త్రదయంబు శ్రీరామ దత్త
సంగతిన్ తమత్రయంగమమై,
నే రాజు కరయుగ్మ మారాధి శ్రీ విష్ణు
విగ్రహ పూజా ప్రవీణమై,
నే రాజు కర్ణంబు లిందిరాపతి కథా
రస సుధా పానైక రంజిలుమై,
నే రాజు మనసు వాగీశు సుచరిత
సార సంస్మృతి ధ్యానమగ్నమై,

తే॥ నతడు జైత్రుండు సమంచిత గుణ,
సార విస్ఫూర్తి విదేశ పాలకు [illegible]
[illegible] తన యత్న సుకవి కవి [illegible]
[illegible] దేశ నారద్యాపాలమానిం॥

వ॥ మ హీయ సుంద్రాంబికాసుర ముని జనకాంతరంగ
నా దర్శకమై [illegible] కిలించిన దనగా పూ.
దేవ వన్య దుసదమ లపదగురుతరకిలు చంద్ర మండల
మండలి తా మండపండు రచంద్రకాంతదశిలా నందిన పా.
సతుండగు వామండపం చరణ్యు రాజవహాన నేత్ర యుగ
తుండుడను చతురంబు దివలయవలయు దివసుందరా
[illegible]

రంభా గారింభా సంభూత వృంభా సువృంభు పంపుటివ ధర
పరాగ పమా(ప్రా)ంతదిగంతరుండును; నిజబాహావలంబిత
దుర్గ(ఘ) మాకారిత్రిఖర్ల నర్తకీ నృత్తరంగాయమానో
బరాజ పబ్బాన్న వనాంగ కాండును; బహుదేశాగతానేకా
ర్థి జనవనవసంతుండును; వైరి వీరమనోభయంకర గంభీర
సంధ జగమెచ్చు గండబిరుద హాసమహత్తు తనచిత్రబామరా
దాద్దండ బిరుదుండును; ధనంజయగోత్రపవిత్రుండును; చంద్రవం
శతిలకుండును పెనుమెచ్చు వంశకలశాంబోరాశి పూర్ణసుధాకరుండు
ను; నగునారకుర్గా జనంకీయమహేంద్రుండు ఇంక నాడు బర్ర నిర్మిత
ఖ్యాసమారదయింబ్లును ప్రతిసమంచితి వెంగ సంస్థాపిత నూత్నరత్న
భావభవ విచిత్రవక్షాంతః సంభావితంబును; సౌందర్యమునకాగుణంబు
విస్ఫురిత వితానవిరాజితంబును; సంచలిత సముంచిత
యంత్ర ఛాయాచామర విస్ఫురిత దంతహంస విధ వాసనాద్యావపగంధియంబు
ను; చిత్రపటసంస్థిత హాసుమధ్యరతనత్న గాత్రవ్యజనాదిపరి
ష్కృత శ్రీరామచంద్రాది చిత్రవిహారాభిశోభితంబును; నైన సభాభవ
నాంతరంబున నుంగోవయ చంద్రపీఠాధిరూఢుండై భాష భాష్యశ్రో
ణాకరాది శాస్త్రకమలవనీహంసులగు విద్వాంసులును; సరస
ప్రబంధబంధురచమత్కారసాంద్రులగు కవీంద్రులును; ప్రబల
బిరుదగద్యపద్యపఠనాసక్తులగు వందులును; చతుర
కేలిప్రబంధనిబంధనానందసంధాయకులగు గాయకులును;

భూపాలురు వినిర్మితకుమారులును కుమారులును, సహచరిత
నార్తితం(తు)లగు వం(తు)లును, జినవసౌందర్యవిలాసవిభ్ర
మంబులగల లలనాన్వరాంగంబులుం గరంగింపందగియుతిము
దంబున్నం బూదలురాలరుంబగందగు లతెరంగున్నను న్నవారకాంత
లుభయపార్శ్వంబులం గాలంబులం గాలువ్రంది సాహితీ(వ)సంగమ్మిం.
లు న॥

సీ॥ (శ్రీ)రామవింశాం(ధ్ర)స్తవాపరి(పా)టీ
 శతవాచవర్తన్య శులగాంచువారి
 సమ్ముల వర్గయును వీరాంబయుప్రౌఢ
 (పౌ)ఢసరస్వతికినిగన్న(వ)ర్యవారి
 కాంచిన్న గ(వ)విన్యా తిలకింపబోధ్య
 వంశాఢ్యన్యే నీతిరులవారి
 నిఘంటురితుకేం నాగేశసద్గురుభక్తి
 నాదిపద్యమైని ట్లివారి
గీ॥ నేసకే విధుల్ల కవినాథుకీర్తిపరులు
 మధ్యంబలా పించి వసిన్నంచివరదిగరించి
 ఘనత నిను బిరాసనంబుల నునిచి వేద్ల
 వినయమునయమానోదయులు చేతిచెనయుబుదె॥
ఉ॥ మెప్పకృషుతీసధారసము పృథ్వివరాజనకుండుయాట్లే
 ల్వోష్వుగకల్పుకుద్దిగమకాన్నతి(రా)ఢ్వరసత్యతోయ(మ)ుదో

యూష్మన మారయోక్తి కృతులు యోధ్యము నేరచియుంచద్భిత్తు గా(
వెంకపు దుత్తమ్మున వృద్ధి నమస్తుంగు గోకరము ల్లిన వృష్టి॥

క॥ ఘన

ఘనగతి విలసిల్లి విష్ణు భజనానందం
బనదగు నిత్య(ప్రా)నాపే
రనుదగ నంకిత మొనసే యురాజునెమొప్పన్॥

వ॥ శ్రీనికరద్వారతాంబూలాంబరభూష గోగ్రహ(గ్ర)హారాదులూసంబి
మదియు విరచిత విష్ణు భజనానంద కావ్యకర్త కారత్వంబునకునన
మూలనా దల్పముచే నంతెచ్చనా రాయణాభూప జంబారియుగుట
నుస్థితి కర్తకౌస్తి నాయకాన్యోన్య పవి(త్ర) నామంబులకునం
ఘ ప్రస్తరంగంబు యగు వారికైక్యతి నాయకునకుం శాఖ
తారంబభివర్ణింతెదను॥

క॥ కలశాబ్ధి కను(గుప(త్తు)డు(
బల జా(ప్త)నియు ధ్యు పరివిఘ్నని తమలా(
లలన కుదమ్ము(దు హారునకు(
తలప్రావనిబూగడ(దగునుధా కీగుండలరున్॥

ఉ॥ వన్నెగనాను ధాకరు(ఘునవంశమునన్ జనియించికీర్తిసం(
పన్నుడు పాండునందనుని పౌత్రుడు ధా(త్రి)నవేకళ్ళెరా(
జన్యధ యుంకర(వ)బలసంగరరంగజయ(వ)ధానము(-
త్పన్నబునవ(త్ప)నావరవిభానుదు(దోజనమైజయుంజునే॥

క॥ శ్రీ త ని వం శ ము నం దు బా లి సి మ త్రి [illegible]
య జ్ఞ వ తి బా నిం [illegible] త్రి బం ధ్య గుం డు(
కీ ర్తి లు ర ంజి లం గ ర ల శాం బు రా శు లు(
జ న న మెుం ది న ట్టి. చం (దు) రం గ॥

సీ॥ పు రి యుం డె నే రా జ కుం జ రుం డిం పొం ద
ధ ర గా ని ల కీ షు లు [illegible] వృ త్తి(
ధ రి యుం డె నే ధ రా త ల నా థు (ల) [illegible]
ఘ న మై న జ గ మె ల్ల. గం డ బి రు దు(
వ రి యుం చె నె చం (ద్ర) వం శ పా వ నుం డ త్రి(
న వ రి సి నె వ ను [illegible] బ లి [illegible](
హా రి యుం చె నె [illegible] యు దు పొం గ
(త్రా) ళి [illegible] రా జు [illegible] ప ట్టి గాం బు(

గీ॥ ఖ ల [illegible] ము పొం దె ల [illegible] రం గ (గ్ర) జా (గ్ర)
జు (గ్ర) ఘ న వి ద్వి ష [illegible] (గ్ర) జ వ ర [illegible](
[illegible] (గ్ర) జా త హ [illegible] ప [illegible](
కృ తి వి వు ల [illegible] తి య రి [illegible] వు కృ ష్ణ [illegible] తి॥

వ॥ శ్రీ (శ్రీ) య న్న యం బు న(

చ॥ వి ల సి త కీ ర్తి [illegible] ద యు విం శ ఖ సౌ రి యు నం గ ము [illegible](
[illegible]
[illegible]

బలభిద వారి భోగ సముఖం ధు యక్షై [illegible] వెందుకుండ గదే॥

వ॥ వారి యోగ॥

చ॥ సరసుల దుపద్మనాభ [illegible] పదం (డు) న [illegible] జనియు [illegible]

వరు (డ తి [illegible] తయుం (బ) యు [illegible] వర్తిల [illegible] దే వియుండు సు

శ్రీరమతి నాం [illegible] (త్ర) [illegible] సిద్ధిగ [illegible] ధరాధి నాథు [illegible]

వరయు గ [illegible] రాజు తెల [illegible] ద్ధి పుయు [illegible] డి రాజవరు [illegible]

కి॥ వారి [illegible] డెల్ల [illegible] పాలవరు నయను

భాగ్య బారి (త్రి) సర్వమాం [illegible] వాను [illegible]

వే [illegible] జనయుం [illegible] [illegible] వివులయుకులు

వద్మనాభుండు పెద [illegible] [illegible] [illegible] పుండు॥

క॥ వారల [illegible] పలు పద్మ

[illegible] గ ము గాను నిసతు [illegible] వివులగాం [illegible] గు [illegible]

ద్వారల [illegible] (బు) లవి రెం [illegible] యు

వారయు గ [illegible] ల [illegible] వాను [illegible] యుక॥

కి॥ వద్మనాభుండు గన్న [illegible] వాను [illegible] యును

గని రిపు (డు) లవె ద్ర [illegible] గత్రి [illegible] (డు)

వెంక టాద్రి [illegible] వ [illegible] వి [illegible] నిన ద్రికే

పుగ్య వరి తులవధా (తి) (త్రి) మూర్తులను గ॥

ఉ॥ శ్రీ పెన [illegible] పద్మ వ [illegible] ద్రాది పు [illegible] యులు [illegible]

దేశు [illegible] (డు) [illegible] [illegible] [illegible]

శ్రీపతిపాదసేవన ప్రసిద్ధయశోధుని గన్న పుణ్యజనుం
ప్రాపితకీర్తిశాలి వసిష్ఠభావాభిరామను రంగధీరుం జేసె॥
సీ॥ రంగభూపాలుండు లింగాంబతనయను
భూపసన్నుతులు సత్పుత్రవరుల(
హరికార్యధుర్యుఁ డాకేశవమూర్తిని
విత్తరగాప్రాజ్ఞు వెంకటాద్రి(
గీ॥ సంతత శ్రీకాంతి సంతతముగాని
సకలబుధజనరక్షకా ప్రకటమతుల(
పరగు యశోధ్యుల పెన్నుఁ బ్రవంశఘనుల(
గాంచె నెంతయు వేడ్క విఖ్యాతముగను॥
వ॥ అందగ్రజుండు॥
సీ॥ శ్రీగసుజాతికై కీడుఁ దలఁచకయుండిన
నలవసంతుఁడు ప్రతియనంగ వచ్చు(
నెఱసేశకసరుపుపట్టి కయు నృజులనిధి(
బాహుకేసరిమయు గాఁ జేయ వచ్చు(
గాత్ర విద్యేపిగా కున్నఁ జంబారి కంతి
ననయుం బుశాటి సేయంగ వచ్చు(
తనప్రరుష ష్వ వెంతయు నుదాఁచకయున్న
పార్థని జోడుగాఁ బల్కవచ్చు(
గీ॥ బుద్ధిఁ దనయను విత్తరగాన రసజ్ఞుండు(

విద్యవైశ్య మార్గమున నర్థి(త)మనున
నమును సత్రవిఖ్యాతంబు లభినుతింప(
దెలిసెపెను మహ్మరంగ బహ్మావిభు సుతుండు(
రఘుగుణాకారి యుఖ పరాజపౌత్రి॥

వ॥ తజ్జనకా(గ)జుండు॥

క॥ సింగన్నపాఖ్యుఁడు భూ
త్సంగవ సన్నుతు బహుతుల శౌండుదగఁ గాంచెన్
సింగమదేవు లవల్లను
భంగత్రిపుసేన విభుని బద్రుమహిమ శుభన్॥

సీ॥ భూసుతకీర్తి సింగన్న తపుంగవు ప్ర(భు)డు మానరాయడు(
ఖానసు మండదక్షి చిత్రి రుద్రాంను నిబాను ఖండు దూతప్పైఖరిన్(
సూనకరాసన(త) తెచ్చి సుంపు వహించి చెలంగి నెంతయున్(
నీనవరాజచం(ద్రు)డు(దు) (ఱ) సిద్ధ గుణాఢ్యుడు డాగురుగోష్ఠితన్(

వ॥ తజ్జనకానుజుండు॥

సీ॥ రాతికేశవదేవరమహీబలదతద్ర్య(
మహితప్రాంగిబదాన్వీనసుండు(
నాఘకాలంరారినైపుణ్యరచితని
రాస్థాం(ఢ్య)కవితా(ఘ)సద్ధనుండు(
భాసుర కాంక్షశివచిత్రాంబుగరిష్ఠ
వడుగుసుమంఘుసుపారిబంధుగుండు(

సరసిజాక్ష వరదేవ హృదయకే ప్రకాశ రాజ।
భూరి వనీ శోభి శారద చంద్ర।
సీతలగె కే త్రిలతా సముజ్జ్వల దిగంత।
రాంబరంజు వద్య భూతి జెంబ్రా భూతి॥
సుతుంజు పె సుముఖ్యా వెంకటేశ తిరయుడు।
నరబలమ్ము దృబంధు కల్పవృక్షోంబరాంగ॥
చ॥ స్వాం దంతతి కలా గాము.
సాందంగ రాబయుంభిన కలబాదుల కు శ్రీ।
కందరము గ బద్ర బ్బు।
నందనుడు వెంకటూద్రి నరపతు వెంచన॥
చ॥ శ్రీ వెంకటేశ స్వామిం ద్రుడు।
పారనగునే లక్ష్మీరమణ పద్మంగ నియే।
బారజని భుజగుంతి వల॥
శ్రీ రమణి నివ్వు ధవళ సన్నుతి సెయదే॥
చ॥ శిలం ది మ్మశ్రీ పాలవరుడు ద గర్వింగాంబు యందుం గనేశ।
బాలానాథ వెంబ బా సుతర గాప్రా గళ్ళ శార్ దులయ।
శైల శ్రీ శిదలే పెద్ద వెంకట కృష్ణ పుష్ప మాద్రి ద్వారాన్న।
శ్రీ బద్రం జికు పెన్న వెంకట విభుని జే యుండుస ధ్రువము॥
చ॥ వరలజన పురదు తివ్వు.
శ్రీ రమణాని పెన్న అంద్ర కల్యాణ్

స్వారాం చిత విజయ (శ్రీ)।
(హా)రం భద్ర। య గాంభీర్య భూమి పతి చెన్ను బ్రోవం దగు॥
సీ॥ మహి తం సం త్యో ని రూప రా త్రిలో కా ది యశ।
కృ తు వి ద్యా హా రా లి కే ళ వృ న తం।
(తే) మ హి ము భృ భర్గ ను ఖో త్ర ము ల వుం డ గ న్షి ష్యు
వి ద్యాంగో ళ నం బు స్వా రి గాం గ
స ర వి వి ద్వి త్ర వి క్రి ర ... భ య ము ల కె ల్ల
ద యం బో డ ని ప్పి తా ర్థం బు లి ప్పు।
భ ర తు ని గ వి (ర) జ్ఞా పా ల నం బా న రిం చె।
ప్ర స న్నం న న ధ ర్మ వ రాం గం బు వె ల యు।
సీ॥ వం శ జ యు వ న ము యు ని ధు యు (లు) వ్వా (త్రా) లి ష్ఠ।
ఆ న్న దా నం బు ల రాం త ఖ కే ప్రు ఫ ల ము న।
(పా) ది ను న రిం చె పె ను తు లు ద్రా ప న్న నా థు।
త న యు। ద్వై న టి ... ప ర్యా ద వ వ రుం డు॥
వ॥ (ప్ర) తి భ బె లం గు తొ వ న ర పా ల కు ల ప యు వృ రా జి స ద్గు ణా।
బి త వ తి తి వ న్న మాం బ ధ ర బె ట్టి వ హిం చె। బ లి (వ్ర) తా।
ప్రీ తి ని ర తా న్న దా న వి ను న (శ్రీ) మ హి మం ద న రా ఙి యా యు యు।
ధృ తి కె కె న న్న పూ ర్ణ మ ను పా వ ర సా ల యు వం శ మా న్యు॥
సీ॥ (ప్రా) ది ప ను వ యు వ్యు సొ వ ర్యా పా యు న కు ను।
తి మ్మ మాం బ సు మ ద య వం ది రి ధి రి (ణి)।

పద్మనాభుండనంత స(త్రు)భవరుండు।
శ్రీత్రిధామ రేయుద్వైన ష్టై త్రిహ్మాం స్వపతి॥
వ॥ ప్రొంద(గ)జుండు॥
చ॥ వితరణ గాగాని తగ్రాన్న వింతి పు(రు)డు పద్మభవాం వరుం।
డు వితస(త్తు)తాప సము దంబి తబండ వుశిబిభ వీభ।
ధితిక్త్ర తనిర్ణ గాతి [illegible] (రా)జ్ఞల(ప్తి)తి వక్త్ర రాజయు।
రతతి(క్ర)నో బాయు మానగిరి తర్జా రుండ స్వర్ణనిబర శమ॥
చ॥ ముదము చెలంగ దా(తి) [illegible] ములాధు దుప పద్మనాభుడా।
పొదవంగ వెంగళ్యాంబయు ముకోన్నతి గాంచిరి పు(త్రి)వర్యులర్।
పెదపెరుమాళ్ళరాజును తిర్మలరాధుల్ నిదానవర్యుల్।
మదన విలాస పిన్నపెరుమాళ్ళు సు(శ్రీ) రాముమంత్రి ఝాంపరుల్॥
వ॥ తిక్కనరాముజుండు॥
సీ॥ [illegible] శక్తియ తుష్ట రాగస్వాహా గోష్ఠ.
రాముడుగ ఒప్పించెన(బ్రం)తె [illegible]
వృత్తి నంబశ్రీ మచరిత్ర విగేగల్లు।
శ్రీ తిరుమలందు [illegible] తేచ మండ్ల తిరిచెలంగ।
శ్రీవిశాను వ్ర యశోదా వరీమద్భూ
ష్ల లఘునచారామ సమితివివి।
బే ర భూదేవతా శ్రీనంబు లుగన(గ).
రాలరంబు విప్రెన తీంతయ హిమ।

తే॥ సర(గ)విలసన్నిరామసింహాసనాది।
సకలదిగ్విభూదరాత్రిన సభిక।
వివరదచక్షుప్ప పదగామినియందర్రు।
సంతతవివేకమొసగి మమ్ము బ్రోచు నంతకారి॥

చ॥ సలలిత చ(ర)ణ ర(త్న)ము సంతత భక్తి విరాజమానమై।
తెలుపుబుద్ధావ న(రు) మమ్ము నచల తరూద్రము ల సత్యమార్గయుక్త
విలసితభక్తి సంస్థితియు విశ్వము మాయ దక్షిణ కైవల్యము
పాటు పుణ్య గతి పట్టాభయుని పు(ణు)ండరీకుండు నందనుండు॥

సీ॥ తనసంశరత్రయము దనరు చ(రణ) విభుంని।
మహా భక్తియను సర్వజ్ఞ మానస (గుణ)।
తన తేజ తనంబు నద(రు) నంజనేయుని।
పగిదిమనోబలం బిత్తు దనర।
ననయము యశ్వినా దనరు శౌర్యదేవు।
కరుణించి సద్బుద్ధ రత్నరాము నద।
తన గో(త్ర) సంప్రీతి దనరు ధనంజయు।
గరిమ నర్జున సఖుని మనసు నిలిపె।

గీ॥ సారధాంశాను వర్తనంబున నగుడు।
నికర రవి జనబుద్ధ విగణియుబ్రవ।
ధర్మనయకీర్తి కావ్య ధరణి(ఫ) బని।
వెలసి వెస మమ్ము బ్రోవ సంతత(ము) కృష్ణుండు॥

సీ॥ (శ్రీ)యుని నగర్భంబు నీరంబు తయుండె నా
నాభిపద్మంబు నవ్విని యింతయూడు
ఘనత నిక్షేపమునఁ గట్టి విరిత్రిప్పెనో
కమలాలయా పుణ్యకాంతి ... డు
బహువిధ్యాపకుభాసిల్లు చుండెనో
భారతీదేవి యూభావ ముయుద్ధి
వెం(కటే)శ్వరుడు తారకబ్రహ్మ కుండిన నరుం
దతిదేవ ... దనీ తరు గోసాయి
గీ॥ ఈరునంబరక ప్రవెళ్ళి వినుతించిన వనీయుండు.
తెలఁగిన దర్గాని కరం(బ) సిద్ధముద్ది
(వ) బవేపెకుము జ్ఞానంత నూపాయ భార్గ
రక్షితా (శ్రీ) తని కురంబు లక్ష్మీ వాంబు॥
సీ॥ (శ్రీ)లమేపుమము జ్ఞానంత దా(శ్రీ)శ్వరుండు.
సకలధర్మ ... లక్ష్మీ నుసాధ్వియూడు
వరము వహారు నిగనే చం(ద్ర)వంశ తిలకు
బాలంతర సత్య భాసాం(దు) చం(ద్ర) విభుని॥
వ॥ తత్ప్రణామమునుజుండు॥
క॥ వినయంబున సత్యశ్వర
జననీ పదాబుజ్జి ... యుండె
దనదన ... సత్యపాలుని

ప్రతిభాన్వితముద్రైన నాగరాజా (గ) కొలియున్ ॥ వ. వారలోన్ ॥

సీ॥ తెలుగన్నపున కనంతమదే వృత్తవన (
బంధుసంరక్షకాం. బతి (కి) భృష్ణం డు (
నింగరాజాజనించె నలే మనుకవి (
నన్న వానగన్న పృష్ట (వ) కన్నుల దృగుబం ॥

సీ॥ బారంగ వానిన్నెబ్బూ వాల సందోహముల
సరవి మానుభయ వారధ్రములు లగౌలుచ (
నవుసుద (గ) నా కథ్య నన్నింధవనములు (
కదసి వెంబడిన సంఖ్యాసులువె బుధు (
బంధు రాము తెలిసెద్రం ద్రనింద్య రవులు (
నేనాము ముంఘునం డెబెం కసుబుంది (
పటు నసుంబిత్రిరభటు న సూరాంబులు (
ఘనకయు గా వృడుము పి కట్టి లనడువ (

గీ॥ ఘనుర నన్నద్యం డగు రి వ్యం (ద) వ్య ఫ (
దరణి దళముల చేశ శంప ఉబేరి వృల (
గు. తెల (కృ) వంగ జలుసవయ ద్వందుడు గురు (
తెలగన (మ) బసింగ (కృ) తిరచరం డు ॥

క॥ శ్రీ సింగ విభుని న్నార్గ్లు
ఖ్యాసిద్ధిరి ముస్కుమా. బపాం (ద్ర) ...
ఖ్యాన వారగు బ్రస్కమాంబయు

వాసి యెసఁగన్నెయఁ గద్దెపై స్తవరవులరన్॥

ఉ॥ శ్రీస్తవదేవి గాంచెను గుణౌఘుల సింగన్నపాయువన్న
ఘున్నతపుత్రరత్నముల మూర్తిత పుణ్యుల తిర్మవెంగళన్
ఘనున్నత కీర్తి వెంకన్నర చంద్రుని స్తుత్య ధరాధినాథునిన్
ఘన్నగ రాజవాశ్వనిందు వ్యూహావ ధుర్యులు నిమ్మెంగనాథునిన్

చ॥ ఎలమికి లక్ష్మమాంబ తన పిన్న గుణౌఘుడు సింగరాజు
గని కిరి పుత్రరత్నములు గారవిలన్ని భూభుజుల్
డల ఘుబరితు డెప్పనయు నర్థి గణీరుడు దిల్లనాథుడు
విలసిత కీర్తి తిమ్మనయు వేడుక రామధరాధినాథుడున్

వ॥ ఇట్టి సింగన్న భూపాలుం గుమార రత్నంబులవెల్లి అవధరింపవలె॥

చ॥ తిరుమల రాజవర్యుడు స కీర్తియు నా దేవుండున
ర్వ్యరగని మెన్న మారపలు నా చరిత్రుని వెంకటాద్రిని
స్థిరమతి గోపినాథుని విశేష చరిత్రుని జిన్నభూభుజున్
వారి గురుపాద పద్మ భజనాఢ్యుని వెంగళరాజచంద్రునిన్॥

క॥ ఖలమతి నవయుక్త వెంకటాద్రి శివనమున
లక్ష్మమాంబ తన సద్గుణోల్లాసుఁడగుచు
గనియెను తనయుండు గా దుర్గవెంకట పాలుఁ
డగణితైశ్వర్య నర్మ భాగ్యమునఁ డగుచు

సీ॥ శ్రీవిలసద్ధతేజుం డవు దేవులవసుధ
వెంకటాద్రికి నస్సిలి విమల వారల్

బష్పృయూహాలవరుండుభి నష్పృనయును।
రమ్య సత్కీర్తి. యశోమూర్తి రాజవరుఁడు॥ వ॥ వారిలోన
సీ॥ కమలవనాళీకభూపకుంజరుఁడైన వాని।
చౌకట్లు నాన్గల సరవినందె।
గడిదుర్గముల రాజకంఠీరవంబులు·
సర్వజంబు గల్గుష్టియుక్తి గాంచె।
రగాష్ట్రీరి భ్యాం కృతువరంజిల్లనైదిరింబి
సింహాంబు గరిపార(జి)లన గాంచె
కవి భట గాత్రధీ సంఘము కెల్లననికంబు।
తులకేనయుష్ట. వస్తుం పులూ సంగె।
గీ॥ నతఁడు రాజన్యమా(త్రు)ండై యంగరంగ
వైభవంబులర్పరదేశపాలకులు ఘుడు।
కలితపెను ముష్పా· లూదచ్వెంకటున్నపాల।
వు(తు)న్నైన పెదవృనభూపరుండు॥
వ॥ పెనుముష్పృ వృక్ష్మాభూవరు।
కుభుద గసతుఖన్నమాంబ· కొండాంబయునం।
దంన నన్నాంబకు· వేడుక
జనియించెన్నెంకటా(త్రి)కా(ర్)(త)తిథులే॥
సీ॥ కాంచనవదేవికృష్ణమ్మ నృపకుంజరుడు వల్లుకుగాంచెను(ముఖు)లే।
భ్రందన శ్రీమునర్నావనపాలు· విపింగధర్మావధి నాయు(రా)।

ఖండలుతుల్య పద్మవ్యూరగగాల్విని శార్ఙ్గకళాధుశోభినన్
గండరగండ దోర్దర కఘక స్థిరసత్త్వ రుదాంక ధుర్యునన్॥
వ॥ ప్రచండ(గ్ర)ఖుండు॥

క॥ ధర్మములదె చ్యునెరప్పను
నిర్మలహరి పాదభక్తి నిశ్చలమతియున్
పేర్మిగల (శ్రీ) కృష్ణబ్రాహ్మజు
నర్మిలి తనయుండు వేంకటా(ద్రి)కినే నయ్యె॥

సీ॥ ప్రమిత గుణ శ్రీ వేంకటా(ద్రి) మాదాంబ వనున
రమణాలు (తు) లరామ రాజమహీన
(పె)ద్ది వెంకయ అనంగన పృధ్వీపాలవరుని
కని వెంవి (కు) మగాంభీర్య గుణములెనేలమి॥

ఉ॥ వెంగళ రాజ నర్యన కుపేడుక తాజు లసింగమాంబకున్
సంగర వైరి భీకరులు సంభవ వెయిందిరి పు(త్ర)రత్నముల్
రంగగనన్యబ్రాహ్మ బుధుండు (పె)ద్ది ఖూబాలన్నపాల శేఖరున్
డింగి తావేది వెంగళ వపిన్నుడు సద్బుధి రక్షకారి తోర్పెల్లి॥

సీ॥ వారిలోన నన్నపాలవర్యునకును
లక్ష్మమాంబా మనసికి నవ్యలక్షణుండు
పెద్ద జన్ని యుండె తనయుండు వేంకటాద్రి
భాసుర శ్రీశంభు (త్ర) భావుండగుచును॥

వ॥ శ్రీ తిప్పింగద్యావిభు

పౌరుష విశేషంబు దర్పక (ప్ర)బలుఁ గను నీదా
నారాధి నిర్మిత పద్యం.
శ్రీరంజిల నాగన్న పుణ్యయుక్త యుమైయుండున్||
చ|| గురుదయ తీర్చెన నాగన్న పరంజరు కుంజనియింతెంతయున్
గరిమను రామలక్ష్మణులకై వెలెబావన్న పాలచంద్రుఁడున్
సరసుఁడు గంగయ్యా వరుఁడు. శార్ఙ్గగుణాగ్ర(ప్ర)తిష్ఠా విశేషం
చరితయశః (ప్ర)ఖ్యాతి నిజబంధుర రాజ్యరమా విలాసుఁడై||
చ|| ధర ఁ [illegible] యువ్వం దిబూఁప. విభుద పద్మ(ఁ)డు గంగన్న పాలశేఖరుఁ.
దిరవు గుణ(శ్రీ)ర తృముబసెంత యుగా బెనుల భ్రమాంబయున్
దశియుం గపెంగయ్యా విభుని నాగకా. పక్రితి చర్త్రదిమ్మయ్యన్
వరుని నమేయుచ గ్రుకా. వంతుని నాటిన తిమ్మయ్యారఘున్||
సీ|| వారిశ(గ)ఋంఢు వరు వ [illegible] పుణ్యుల్
వరుఁడు వెంగళాంబ వలనఁ గనియె
సరసుఁడైన బంగరు పరదేశి రాజును
నయ వివేక ధుర్యు సరస విభుని||
ఉ|| శ్రీ పరదేశి ధ్యావిభుని కలరి తన దల్లి నాగమాంబకున్
(ప్రా)రితకీర్తి వెంకటమ్మ పర(ప్ర)వరుండును [illegible] రయ్యన్
దేవుడెంగళు గన్న పుత్రిక తిచం(ద్ర)న్న పాలవరున్
రూపనయు(క్త)తా వరరూఢి కొండాంబను [illegible] యున్||
ఉ|| శ్రీ తిరుమంగరయ్యా విరాళకును [illegible]

తే॥ తముల్ శ్రీ శాంభవ కీర్తియుల్ బుధజన ప్రార్థనా సంరక్షకాం-
చితము ద్వి(ప్ర)తిభా విశేషము నుఱంజిల్లంగ నవర్త్తిల్లె నం
తత ర్విఖ్యాతి పెనుమళ్ళ సూరన్న కృపఁదలం(త)(ప్ర)మోదముననే॥
కం॥ ఖ్యాతిఁ బెనుమళ్ళ సూరభూపాలునకును
వెంకటాంబకును గల్గిరి వేద్య సుతులు
నాగరాజును పెరుమాళ్ళనరసవరుండు
రవిసత్కీర్తి వెల్గ నారాయణుండు॥
వ॥ తజ్జ్యేష్ఠ నాగరాజుండు॥
ఉ॥ ఖ్యాత నుత కీర్తియుగ్ నృపపుంగవుడై ప్రబుద్ధులెన్నఁదగఁ
దానము శౌర్యముల్ విమలధైర్యము (శ్రీ)ప్రతిభా విశేషముల్
బూని నిరంతరంబును బుధపుంగవులెంచ ధరి(త్రి)మీఁదఁ బే
ర్జ్ఞానిధి వెల్గె తెలంగు నరదేశ నృపాలు కుమారరత్నమై॥
క॥ పెనుమళ్ళ జగ్గభూపతి
వనితా ఘనకీర్తి ప్రియమాంబవలనన్ సుతునిన్
గని మొదఁగ నాగరాజును
జనసుత భా(రు)విమల సీజన్నివిధిన్॥
కం॥ పెద్దమాంబవలన(నే)ను కూడుతజన్న.
రాజునాం తెజగ్గరాజమహేని
వి(శ్వ)నూర్త్యవారు వెంకటపతిరాయుల
నకలసుకవిజనుల సన్నుతింప॥ వ॥ తజ్జ్యేష్ఠ నాగరాజుండు॥

సీ॥ శ్రీ విష్ణు పాద రాజీవముల్ సన్నుతిం
చి త్తంబు లోప లన్జేర్చి నాఁడు
విజయ లసన్మూర్తి దేవ విప్ర మార్యులకుంగి
పున సత్కార్యాళి చేయ నరి నాఁడు
బలభిద్వినందన చంచద్బాహుబలితి
పవిత రూప సూత్రిపై బిగినాఁడు
భానుపుత్ర దర్శి బలిపేరు లమాత్రి
వితర గాత్ర దిద్దె వెలసినాఁడు
గీ॥ వలకి దెబ్బ సంగీత సాహిత్య మహితవర
తుత్వ విద్యా రసజ్ఞై హేమ భూమి జేర
సన నిలిపినై భూప తులు నుతింప
సంత తంబును పెను మల్లు చంద్ర స్రపతి॥
గీ॥ సాంద్ర తర కీర్తి పెను మల్లు చంద్ర స్రపతి
భావిసేమము లత్యంత భాగ్యవతులు
పావిత స్వాత్మ పేరం బలుస్రవాంబ
వెలసి రూప సౌభాగ్య వినయ ములను
గీ॥ పేర వరాం బవలన్ద్రే వు లాపెను మల్లు
చంద్ర స్రపతి గని యెసౌర్యవంతులు
సద్గుణా ఢ్యవరు లి(చ) ద్దిజగ న్నాథ
విభుని రూప శక్తి విశ్వవమలు॥

ఉ॥ స్థిర వం తి కారి యశా గ్రామ వతి కేలు ద్రుపిం గ వరా లయం।
దరియుం గ బాపిరాజు సుదతీ వలవిజ గన్న పాలరాయుఁడై
వరవంశజ లక్ష్మ నార్యుఁడు సూర్యుఁడు శౌర్యుఁడు విధి గంగ లక్ష్మ పతిస్సై
సరసవచో విరావముల మ్రుస్త్ర సుగో ద్వయ మన దీవ్యదూర్జితుల్॥
క॥ పిన తిమ్మరాజు వర్యుఁడు
వని తామణి హేమ రమాంబ వరియిం చెను మదిన్।
ఘన శౌర్య సప్త సంవిద్యు।
జననుతు లానర్కి తికి చంద్రము నిగనియెన్॥
క॥ తార్కి వయి సద్గుణగణ
గ్రాహయవంశంబు సైలసైజ గతి స్థాతికై।
? ఆ విశ్వ నేత నిధియగు జాజ।
నై వెలసి వరా పన్న పతి యంక్త్య యువంటుంటన్॥
క॥ వారల యల్లి విలసిల్లెన్।
ధా రుణి పై బాపిరాజు దైర్య సమందున్
(శ్రీ) రూ ద్విజ శిల్పి విద్యా
పా ర వరి వార్తత వచ్చన నలయుండ గుణమున్॥ ఆ తండు॥
శా॥ సమదేవులందు గనె కూరిమి బ్రాహ్మణ ద్రాక్షనాథుఁడన్
బుంధ బహు శ్వా చార్యుల నగర్వి వివేక భాద్రుని గాములన్।
గం ధర గం ధ సద్బుద్ధ గర్వుల వీప్య మౌ రాజమల్
శ్రీ దయ నిన్ను శ్రీ మన్మథ సుదృఢ విచక్షణ మహాదర్శనా॥

క్రందు॥ క॥ పెనుమర్ర్య బాచయ్యారయు,
తనయుండగు పెద్దతిమ్మనామాత్యవరున్,
వినుతాంధ్రత్వము నిద్దురు
పెనుపొందగ తిమ్మయాంబ పేరోలయున్॥

సీ॥ దానివిజయ రత్నై భవ్యుండు పెద్దతిమ్మామాత్యభద్రుండు,
శ్రీవిదనరేశ తిమ్మనమందీపుడుండు,
వెంకటమార్తాండు బాచయ బంధ విభుని వేద్య
కనియెనస మ్మంత్రులను శౌర్యఘనులనెలమి॥

ఉ॥ అనఘుండు పెద తిమ్మభూవిభుండు దక్షిణదేశాంబయం
దున నాంచారదగ బాపిరాజు నంబుధ్య మిత్ర కృష్ణ వేంకట
మాన్యని బ్లస్త్రీ సింగరాజుర యనింగోత్రద్విపద్విభవున్
గణుతెంచె తిమ్మయ్యనంత్రి విఖ్యాతసద్గుణజాలంబు ప్రోలన్॥

వ॥ తజ్జ్యేష్ఠ కానుజుండు॥

క॥ శ్రీ వామాన్వయ తిలకుండు ఘన
ద్యామాజన వంశము మణియుండు బంధుర శౌర్యా,
ధ్యామయుండైన దతిమ్మ ధరాపతి
భూవిభు శ్రీ రవినుతుండగు రుచి పొలుపు పాలించెన్॥

సీ॥ శ్రీ సంబులున్ భూమింజనుల వదాన్యములు
పుణ్యము నానిత్యుని శ్రీయమునానిశ
దయమిహ ఆగనిశోధనములందు నైష్ఠింతె,

నభి వానవము ద్రైవ యుం బుని జా।
ధర్యం బుసు (త) సిద్ధి బుగా వింశె
నశి నం తాన ము ద జ గ తియాంయు।
జ ద గా ధ నా శి త జ ల్యా జింబన
వి వి స గ వసి వ దె వ ను తి కె కై
గీ॥ న త యు రా జ న్య వా తాం డె వి త త ని డు న
మ తి బం ధు ర రాజ్య వ హా స్య లా రి।
హా ం నా వా ర్యే డ శా కా వ ఫ్యు ల్య (రు)
దె లని నె ఉ ది మ్యు ష్ప గు హ్మ త ల వి ఘ్యం డా॥
చ॥ (వ) తి శ్య తె నె కీ రా జ తె ల క్ష్మా న ల యు నె ఉ ది ష్ప గ్రా ద ధి
ధు ప తి సు ల రాం త గు వ న యా గ్గ్రా గ వి చ త్రై స్ర్యా గ్రా కి ల స॥
త న బు ధ బం ధు జా త హి త ధ ర్మ గు గా జ్య బ లి ష్మ మాం బా
జి త వ తి శ్య కీ నిశ్యు ల వి కై క ను తి (వ) తి గా ను కా ప్యె॥
కం॥ తి న్యం గా వ హి యం దెర।
ద వ్య శ్రీ త శి ల వా హా కీ ధ్రు తి కె వె మ తు లం
వె శ్య టి న వెం క టా (ది) ని
లె లై కి వి ల సి ల్లు సిం గ వ్య శ్రీ వ రు ని న।
ఉ॥ సిం గ న్న వా ఖ చం (దు) ను తి న యు ద ర గె బె యు నె కె వ్యా లి ఖ్య
త్తుం గ వ స న్ము త (వ) స్వి వ పు రా వి కె ఘు వి కె గ్గ్యా శ గా।
ద్వం గు ర జా టి జూ టి త టి బ్యా సు ర దె వ త రాం గి సి న వి।

శృంగ ఘువంఘుమఙ్మెన దబం ధుర వాక్ప్రతిజ్ఞా దుశీలసి॥

క॥ శ్రీ రది పన్న బ్రాహ్మి పాలుని
వరనందనుం డనఘ శారద్వై చ్ఛవిద్యాలో
చ్ఛరగాంభ పినవెంకటకృష్ణు
డరివరబ్బయం కగాఖ్యద్రై వెలుపింతదే॥

సీ॥ సాందర్య విత రణగాసరసవాక్యనియో ది
వంశా త్రా శర్మాగిబ్రా తిలయా ది
దైగవిర్వ మల్కివ స్వర్గ గురుగాంభుల
గిరిన గాంధర్వమయ దైశ్య సంలలిత
గాంభీర్య సత్కీర్తి ఫలనవైభవంబుల
జలధి గంభీర స్తుత్యైర్యలబిగిది
భూతిర్పతావవిస్ఫుకాంతిగణముల
జ్ఞలిబత్ర్యానాహాగ్గవిలజ్ఞాతి

గీ॥ వెలుగు విలసిల్లు శ్రీరసిద్ధజలధి
బలయుతభయుత ద్వాగజ్ఞాతిలభ్యపాల
సప్తకమైగి యంచనవిన్యాంగకీర్తి
కృష్ణునయనాభిపినవెంకటాద్రిశౌరి॥

ము॥ శ్రీ విశ్వనాథం శిలు పిన్న వెంకటకృష్ణప్రభావంతపతిత్రయున
విత్తదాన్య ధ్యానసత్త్వాంపదుల యుక్తమై వెగనమౌనిమున
భూతనాకే పుపు హేదగంబు గజతాదిం దా శేష్టైలంబున...

న్నత ధర్మ్యాచలరూపము౦ విభుదృఢత్వం జేయుచిత్రంబు గన్
మున్నె పెను పుష్ప స్వయ పిస్త వెంకట మహీ భృ త్స్వ ఖకింబార్తెై
విను తించెంది రిపేరమాంబ యయ్యను సౌభాగ్య గర్భ లబ్ధాంబయుత్
వ. నజాతా త్రైన కుటుంర మాపని తయుం వర్గిం వఖ్యాకాంతయుగ్
ఘనసౌభాగ్యము నంజెలంగు నతివే దృక్ష్మి చారిత్రస్థై॥
వ॥ వారి యుళ్ళ॥ సీ॥ తనున కుంజె రహ్మనంతానవిఖ్యాతుబు
[illegible] కిందృ [illegible] రమనందిరసుమాటి
పునత తాంబేర జేసిన పాత్రను పొంగి
తలపై కిజను విదు త్రాటి వినత్త్రి
చేవట్టి గంగ విందిన గంతమన్నంది
నగులగ ప్పాసున రుంద్ర తినిత్త్రి
గాటాదిమాకాం కాం మాత్ర నేజైలనేగి
తలనాకై కేకు వాత్ర యుక్తిని
గీ॥ గౌరం వసంత వెలంగ గౌర పాంచ చెలువుల
మాం దక్షి కంబాల వచ్ఛా ఖిలాన జీవ
కలరెదె పమచ్ఛత్ర వెంకటా ద్రి కాంత॥
భద్రిభద్రసుకాలం బాపెరమాంబ॥
క॥ ఆహం కధకల యున్నైనను
పొంకకవిభుడాడు పాటుకనుప్రతివల్లె
జంపుము సాధ్యము జేసిన

వెంకటనగపు బ్రహ్మాంబ వివరించఁగన్॥

శా॥ ఆపేరాంబాసుతోయుండు వెంకటధరాధ్యక్షుండు సత్పుత్రులన్
భూపాలాద్యులనర్వ్యరంగనిగని యెంసాంపుత్రులాఁబ్రిశ్రేష్ఠున్
రూపాశ్రీపితురాజయ్యాచార్యుని సంగాఁద్రాఁబ్రెమెప్రాశ్రుతుం
దీపాయ్యాండెడు వెంకటాద్రి ఫలసుసారస్వాత నిపాయునిన్॥

క॥ ఫలసశాస్త్రి బ్రహ్మాంబయు
గని వెంకన్నధరాంబరాజ శంకరశాస్త్రిన్
పెనుపయ్యప్ప పెరయ్యాదుల
దనియెడు సత్పుత్రు వెంకటాద్రినిపతిన్॥

సీ॥ శ్రీవేంకటేశ్వర సేవాధురీణుండు
బంధుసంరక్షణాత్మభవుండు
విక్రమక్రమకళా విశ్రమానందుండు
బుధజనాశ్రితవంద్యవంశవుండు
సంధానకరదక్షసంపూతకీర్తియుతుండు
కందర్పనిభాకరసుందరుండు
భానుసమానదీప్తినాగరాద్యైకభుండు
వర్ణితసుగరాజవైభవుండు

గీ॥ వెలగదుండు గుప్త బుద్ధిశ్యామవర్ణ
జాబి తాసాన్నసుకవిసంస్తుత్యయుపాన
విపులకీర్తియుండు పేమయ్య వెంకటాద్రి

తనయుండైనట్టి పేరభూధవవరుండు॥

సీ॥ వ్యారిగుణశ్రీమైన సుముఖ్యపేరవిభుని।
ఖ్యాతిలనాంబరూపవి(ద్ర)వవిలాస।
ఛర్మసాఖ్యాగ్రిమోగ్రసంపదలనూదవి।
వెలసె ధరల్లైంబతి(వ)తాతిలకమునఁగ॥

ఉ॥ శ్రీరమతిపేరమాధవపు(త్రు)డెల్లవదేవులయుందుముఖ్యుడై।
వరుసనన్నెకుమారకులవర్ణితశౌర్యులదానధుర్యులన్।
పురుషవరేణ్యుల జగత్ప్రపంచపునింతెరుమాశ్లాఘ్యులు
నృరితయశోబ్ధి రాయులు ధరాధరాసురాళ్లపాలకర(ద్రు)శ్రీ

క॥ తజ్జనకా(గ్ర)జుండు॥

సీ॥ భరతమహీపాలు తగి బ్రాహ్మ(ణ)జులను।
పాలించెనతి చెల్వు రంగ నెన్నెరప్పు।
సకలవిద్యత్ప్రజ్ఞశౌర్యకోటికనిశంబు।
శిల్పితార్థములర్థినిచ్చునె రప్పు।
పూని సద్భావమానపూర్వకంబుగ శివ।
వెలఁగి బాంధవుల బోషించునె రప్పు।
సవదారి రాజన్యసంఘంబుల గ్రహించి।
పితయుద్ధద్వారక(ద్రె)ంచునె రప్పు।

గీ॥ అతని గిరిలసినై శ్రీసుసం(గ్రా)మరంగ।
నాగటం దప్పు మెప్పుర జితంతన్యమాన।

భారజోద్భవ సంప్రాప్త యశః పనసలయ్యె
దగు బుధపోషణ విమలాన్వయ విభుండు॥ తదనుజుండు॥
సీ॥ శ్రీ ద్రి శ్రీ తెలంగి పట్టు గాంచు నవేద్ర
వాణికి నివేశాలయంబు నిచ్చెఁ
కవితార విద్య సంపూత కాంచనశిలఁ
గల్గిన ఫలన తమూకంబు నిచ్చెఁ
పున్నాగ సహకార పూగ ఖర్జూరాది
వర్ణితంబై యొప్పు వనము నిచ్చెఁ
కవిసియుల కాలు ద్వార కాంచనంబులు సంగి
స్థిరబుద్ధి యాదరాశ్రితులకు నిచ్చెఁ
గీ॥ నన్నెఁ గజాల గొండెయు ధనంబు వినుత సుగుణ.
భరత సంజాత కీర్తి విభ్రాజియగుచుఁ
నెలవి పెనుపల స్రవెంత యాజీకసుతుండు
భవ్యజయ చారిత్ర జబ్బా పాలమూర్తి॥
చ॥ తతమతి పెన్నమున్నకు లధన్యుఁడు రాజనృపాలచంద్రుసఁ
న్నుత తదగాధిరాడ్వ్రిక విపృత పాండురకీర్తి చంద్రికల
ప్ర సతము భర్గదిగ్వలయ సామజదంత విహానవర్ధిగుల్
చతి వెలుంగఁగాఁ ఒలికి వందురనన్నెకరీఁగ వెలుంగుచుండెయు॥
సీ॥ దైర్యంబు పెంపు తందరనిఁదమ్ములతో
నవి సంబుపెన్న ద్విమల బెలుంగఁ

శ్రీ(ర)(ఙ్గ) తాపంబు తి గ్రో తి(ప్ర)వ్యాప్త
తేజు బలి నాథూ ద్రిం(బ) తి ఘ టింప
సత్కీర్తి రిం శరద (భ్ర) శర సంద్మాకరులతో
ముదము నకు ఎల్లరెంగిరైహా హా దింప
వితరణాంబుద ద్విజ విబుధ భూజములతో
పుణ్య నవలు గా నుప్పంగి పియ్య నాయుబంచ
గీ॥ వెలయు నేరాజ్ఞ జలధి సంశితవసుమ
తీశ సంపద భవనశ శిం(ద్ర) బృంద
సరస పాంథ మానవ (త్రి) శస్త్రగుణావి
రాజి తంచ దరపెను పలు బ్రహ్మరాజు న్రపతి
సీ॥ (పౌ) ద్రిక దుంద్వ తిప్ప సుపాన రివచ్చు
ర రణ తరి(వ) తాసర గాయుందు
చెలువొందల్గా గ్ర తికల కంఠికనచ్చు
నగుణోర్క యాత్ర తిర్థగాసునంద
నరమై ప్రబాదృక్కన తిరుల వచ్చు
నబవి తర్కాగ్ర బర్తృగాయునంద
శ్రీవివర్ణం ధ్రరా దేవి శిం(బ)తివచ్చు
రూఢిం బసుత్ర్వవారూఢి యుందు
గీ॥ సకలభుజనులెల్ల వినుతించ నవని వెలసె
సకల సద్గుణాకర(ప్ర)శస్త్యయుగుల

శిలువేసం పలుభ్య రాజభూపాలవరాళి।
కాంతసింగాంబ ఫల్గుల క్షేత్రవదంబు॥
సీ॥ సింగరాంబయందుఁ జెలువొప్పఁగాఁగాంచె।
రఘువార్ధ సుతుఁ రాజన్య పతి।
జిష్ణువిజ యప్రైన క్రిష్ణభూపాలుని।
నరశ్రేరా (గ) గణ్యు నరసవిభుని॥ ంద (గ)ణ్యుండు॥
సీ॥ ఒనవచ్చు దర్శనందనవిభులతోడ
త్రింపనేర్చిని ధర్మబుద్ధి।
(త్ర) తివచ్చు పార్థాది భాసుసూనులతోడ।
వివరించనేర్చిని విత్తరాంబు।
సరివచ్చు నారదసంగీతమున్నవారలతోడ
వినుతించనేర్చిని విద్యావంబు।
సాటివచ్చు జయంతశంబరాదులతోడ
చర్చించనేర్చిన సత్కళదనము।
గీ॥ నసఁగ విలసిల్లె శరద(భ్ర) వారిధిలోఁ।
తుహినతుహినాచలేంద్ర ప్రాజ్ఞతులితకీర్తి।
శిలువేసం పలుభ్య రాజన్నపాలసంపదుఁడు।
భూర్వనయశాలి క్రిష్ణభూపాలవరాళి॥
సీ॥ దత్తతారాతిభూధరసంఘములతున।
నశలద(గ) తరవానకాసనుండు।

గర్విత రిపురాజ గంధేభ పంచాననుఁ
సలలిత హారస్ఫుర శోభితంబు
కరినాథ హస్తాభ బాహాలంబ తారమయులనుఁ
(ప్ర)తి(గ్ర)హీప సమాపాదకుండు
సమద కా(త్రి)త భూపజాల దరంబులనుఁ
బంధుర శ్రీ(ప్ర)(ప)చండ జనుండుఁ
గీ॥ ఇట్టి రఘునందనుఁ డాచెలువల కుంప్ర(త్రి)తాప
విమలతర రాజన్య సం(గ్ర)హ విజయమూర్తి
భాగ్యనయశాలి రాజకృపాల సుతుఁడు
శ్రీ రఘురాముఁ డుపేంద్ర కృష్ణసత్పతి॥
చ॥ తరణి కిరణాలు జోడలు తోడ్తె చౌపటముల తెలంగఁగి
తురగములకై కైన్నెమ్ములతో పెనుముప్పులు లాడుగుడు దేవేంద్ర రాజద్యా
వరతనయులం డుకృష్ణ కృష్ణ పరదు గుడి దద్దయు బూనివిప్పినన్
విరంగుదరాశి లోనన స్వప విరుయు వారాణ్ణ నవే కలిగియున్॥
సీ॥ ప్రాంసు ఛీ తాఁడ నిచేద్ర గనిసి వేఁడిన బాటి
రెండ దళ్జే సి రాశ్రి చెరువ్వనె కఁడు
రత్నాకరుం డనిరమ కాగో దినబాటి
విసవస బుజ్జం గించి సెరుమె కఁడు
దనదుఁ డిం భండ దనిదనరనిమ్మను బాటి
నలకఁపెం చుచు భవిపి నియుచుచెంకఁడు

శ్రీ ద్వి శ త యం బని బాబు దుకం బోయిన బాపి।
కవితే యుశోత్సుకు తనం తెను తం దు।

సీ॥ రాలరుప్ప రసస గర విబుధకృ।
శ్రీ లలిఁ దెంద రక నిర్గ తిదెలుపక్తి।
జను లకి బ్భునుగా జన్మజాని సుతుఁడు
శ్రీత్రి విలసి మా మఘుస్పృశ్యకృష్ణారపతి॥

సీ॥ సర సాపె నుమఘుస్పృశ్య కృష్ణార్యారయని ర్యాగ్రి।
శ్రీ వితో దుతనన్య వుదేవి చెలఁగె।
వర్గుఁ దనవయున వతిభక్తిక్రాంతమహిమ।
భాగ్య శె మయు గన్రి సంభ్రమమును మెఱుఁగ॥

సీ॥ భర్గును మహిస్పృశ్యకృష్ణార్య పాలవునికి।
సన్నుతంబను భాగ్యనమ్మును దగుచు।
విత్త సుతో ద్భూగోజ శ్రీతృతీయ వరుండు।
రంహిని జనయుం చెరింబవ సుదనఁ దనగు॥

సీ॥ జింభారి నందన చంద్ర నందర్పుల।
చౌకస్సె యురు నల న్నిచత్రదనము।
పార్థ విచిత్రము భాను భార్గవ రాఘువు।
సరసంస్సె ఖుని యుట్టి శౌర్య గుణాఢ్యు।
కావద్దే నవ బకింద్ర కల్పభూజంబులం।
ద్రుస్తం శింపు ఘుసు గ్దాన గరిమ।

తారకాహార(ది)హీర శంఖంబులు।
గేరుచు నున్నట్టి కీర్తి మహిమ।
సీ॥ కలిగి విలసిల్లె బ్రహ్మాండ సంఘంబులన్న
వితత కవిజన బృంద వా(క్కు)యుగ మెఱుగ।
(ప్ర)బల వేంకటమహీంద్ర భూపాలసుతుడు।
ఘనుడు బహు శౌర్య రాజ భూపాల వరుడు॥
వ॥ తత్సుకుమారుండు।
చ॥ ఘనవేంకట మహిపాల తనయు(ప)రి ప్రవుడు యాచ భూవరుడు।
దనుజనదంగరంగ మహారణ్య పంచానన రాజమండలి।
జనిత యశ(ప్ర)భా విభవ సాగర కరిమల్ల మగనాడు విద్వాంసుల కల్పతరువు।
వినయ వివేక ధైర్యనయ(ప్ర)శస్త కీర్తి జనతా గుణ వంతుడై॥
వ॥ తత్సుకుమారుండు।
ఉ॥ వైరిఘన తిమిర ధర్మ భాను రత్నాకర గంభీరుండు।
శౌర్య ధైర్య ధర్మ ఔదార్య ధనంజయ శ్రీకర సత్కీర్తి।
శౌర్యఘన సుందర నిర్మల యశోవిలసిత దానకర్ణుడై।
వారిజ నేత్ర పాదభక్తుడై వేంకటేశ భూవరుండు॥
సీ॥ విమల శ్రీయుత వేంకటేశ వేంకట(ది)।
భోగ రాజ్యము విలసిల్లె నతి ప్రేమ।
అందచందంబుల సభా గౌరవము।
(ప్ర)బల నిరతంబు కవుల బ్రోచు॥

కం॥ పెనుముమ్మడి వేంకటేంద్రుని।
తనయుం డగు వేంకటాద్రి ధైర్యప్రౌఢిన్।
తనయుం డఘనుని బుద్ధుల।
గని మెఱసె నిగ్గు బయలందు ఘనతర కీర్తిన్॥

సీ॥ శ్రీరంగశౌరి విస్తార ప్రభావుండై।
యెంతొ యందు చెన్నప్పై రఘునుఁడు।
వితరణాంచితుం డగు వేంకటాద్రీశుండు।
స్థిర గుణాన్వితుఁడైన తిమ్మ విభుఁడు।
రణ తేజ మాత్ర రాజన్య పాలుండు।
కీర్తి ధౌరేయుఁడౌ కేశిరాజు।
శౌరి భక్తి చరణాంబుజ ప్రభూపాలుండు।
పాలిత ప్రజుఁడౌ లక్ష్మిరాజు।

గీ॥ సకల దేశాధిరాజన్య సభలయందు।
విమల మతి యొప్పఁగ పెనుముమ్మడి వేంకటాద్రి।
తనయుడై బిరుదాంత విరాజితుఁడు।
సత్త్వ వీర్య రణాంగ పటిమ సన్నుతించె॥

కం॥ శ్రీరమణ విలసితుఁడై।
ఘోర రణాజేంద్రుఁ డబల పృథ్వీసుని నాల్గ్।
వారుండు వేంకటరాజకం।
మార నిభ్భ మహిమయనంగ మానిత కీర్తిన్॥

సీ॥ మానకేతనకేతవాసవపురందర
నందనాదులనెల్ల నవ్వుచుండు
బాహువీర్యాన సంబాసరఘురాము
విక్రమార్కులనెల్ల మించగనెంతు
క్షీరవారాంశిబిదేవ మాయూజ
ఖేచరాదులనెల్ల నేరుచుండు
శరద(జ) ఘనశ్రీకాచందనశ్రీహార
నారదాదులనెల్ల మీఱుచుండు
గీ॥ గూఢ విక్రమదాన సంగాఢ కీర్తు
లనుచు వినుతింప నలరెనెన్నదినంబు
నెలమి పెనుబుద్ధి వెంకటాద్రీశసుతుండు
భవ్యరుచివేజివేరజ్యపాలవరాతి॥
వ॥ అజ్జనానుజుండు నంగ్రతినాయకుండు నునగుడ
ఱ[illegible]ండు॥
సీ॥ తనక్రపాణివదారితారిందిశృధు
త్రనవాగము లెకగ్గదలగ్రుచుండు
తన(ప్ర)తాపవదా(గ) దరహాభాసుభటులు
ఘనశ(త)ఘాతసంఘములు బరాన్వే
తనకీర్తియుద్దిగ్గంతిదంత(ప్ర)భ
దాగదగంబులు(ద) త్రరింట

త న దా న వ వి భు సం తా న శ్రీ ద గ ద్భా ను।
సు త పి త భ్రా ను లం బు యు క్త జై యు।
గీ॥ బ ర। గు రై లం గి వు ద న సా ధ్వీ పౌ దవి
జ్ఞ వ్య ఖ ద కం జ వి(బ్ర) ము(బ్ర) మ ర యూ వ।
నా గ శి గ ... ల స ద యు వ్వా) ద యు।
జ్యా రి గు కా స రి పె ను వు బ్ర నా ర శౌ రి॥
సీ॥ (త్రి) రి వీ ర శ్రీ క ర వాం కా రు ద గు ఉ కం।
శ్రీ వు గం ద ర నం ద బి రు దు (దా త్రై)।
భ్యా ను తా ఖి ల యు ధ పా ప రా యం డ గు ఉ కు
ప త జ నాం గం యా శౌ ర్య త (జై) లం గె।
క రి త బా సా తి వి (క్ర) మ ద్భు ద్ధ (జ) గు ఉ కు.
ధ్వ తి ధ నం జ యు గా (త్ర) వి ల సు ద యు।
న ల శ త వ ర ధ ర్మ నా ని ష్ఠు ను గు ఉ కు।
స త్య సం తా న (వ) వ స్తు ద యు।
గీ॥ న న గ (జై) యు వెం దె నం ది మా ర్తాం డ ధా న।
క టు క ఘు ర నా ధ యు త్ర మం గం ళ బి రు ద।
వ ల్లి త యు కుం దు పె ను ము బ్ర వం శ ఘు ను డు॥
జ్ఞ వ్య గు కా పా శి నాం ర్యా పా ల వా శి॥
చ॥ (ప్ర) తి భ ర్ట నా ర ప ర జ యం (ము) ని ష్టు న (ప్ర భా) త న శ్రీ శ్రీ స।
త త ము క్కే ప వృ జీ (ము) మే [illegible] ద్వై ధ (ర) [illegible] కా లి

జతికిం బిర్దు హూణ్మై విబుధరాన్యం తావశింద్రంబుహ్న।
వితతాలంకరగార్గ్రభూతి రజమ్మై విఖ్యాతిసొందుం దగ్గ॥
క॥ త్సావా॥ మాధవాం(ఘ్ర) భక్తిదే తమహింవిఠాకావే ద్రహ్మ।
నాధరాఘునాగరాఘు నారిదే ళ్లమాంబయున్
సౌమ్యబుద్ధిదేత। గన్నసాధ్వీ తిమ్మమాంబయూ।
నాధు వెంచపెన్నమంబ్బ నారవిఘ్న నిభార్లమ్మై॥
సీ॥ తారకాకాంతసత్కళలందువివరింప।
నైభమోన్నతికళ వారిజాక్షి॥
వరమహతి (ప్ర) [illegible] (ద్ర)
తాళిమ వసుమతీలాలనయన।
భ(ద్ర) విష్ణుకీర్తిదే। బాల్యతినక్కి।
ఉన్న దానవిరాధిన స్వహాన్య।
భాగసంపత్తి [illegible]
రవ్వసుందరతనే రతిన భూతి।
గీ॥ యారయన పుట్టినింటికి జత్వాని।
బుంటికి నివన్నె దెచ్చి [illegible]
భాగ్యమహర్నారభూపి మువ్వార్ల।
దిర్ఘనదప్పగాని పురుంబతి వల్లమాంబ॥
చ॥ (ప్ర) మువితకీర్తి నారవనృపా (గ) కోవే। దుకతిమ్మమాంబయుం
దతివినయు(ప్ర)తాపసమునంబితవ్వర్వ నకాదృశగాంబర।

సుతుఁ బడసెఁ గాంచె నెంతయు విశుద్ధచరి(త్రు)లు బుధవర్గ(స్తు)త్యు
లతులయశోధురంధరులు వెంకటయార్యాఖ్యులు లక్ష్మీనరసింహు॥
వ॥ అం దగ్రజుండు॥

సీ॥ ఘనగాత్రుఁడు హిమనూతన పంచబాణుండు
దాన విక్రమ రాధేయ ధర్మసుండు
దాన విఖ్యాతి [illegible] నరుచ్యానుసుతుండు
శైత్యభర సప్తర్షి చేతాన ద్రుంజు
[illegible] విద్యా(వి)భూషిత కృపాయుండు
నతఁడంబుజ సురారి(శే)షాంతి
[illegible] దాయశేషుండు
గాంభీర్య మురగ బడవాగ్ని
గీ॥ జేరయున భ్యాత సంఘంబు లత్రివరుల
వేద విద్యాతిం పరదన రిత్య (కీ)ర్తి తలపనుకు॥
(బ)లువెనుపుట్టి మ్మ్మారాంగ రామవరాగ
రత్నవెన్న ట్టి వేంకట గాజుకైరి॥

చ॥ (అ)నుపమకీర్తిశాలి వినయాన్వితుఁ డాశ్రిత ధర్మమూర్తినా
జ్ఞైనను తుఁ దద్రి ధీరుఁ డతికౌర్య కళావిజితారి భూభుజుం
డనఘ గుణాకరుండు ఖపతి యాత్మజుఁడై వినుముప్పవెంకటుం
(డు)నను హిమాద్రి కీర్తులమరాధిపబంధిప కల్గెంద్రికీర్తి॥
వ॥ తదనుజుండు॥

చ॥ వినుతికి నెక్కె సర్వప్రభువీథినాథులెల్ల నెంతయున్
వినయము సత్యవాక్యము సువిక్రమముం బుధబాంధవాశ్రిత
జనగుణామ్యున్ వివేకమును స్థైర్యమునందరగ్రగణ్యుడై
ఘనసెను ముక్కునారసవిభుండని లక్ష్యనభ్యుదరుండిలన్॥

క॥ మారుడు రూపమునందున
మారుండురుశౌర్యమునను మంత్రుల కుపమా
స్త్రీరుండని త్రిభువనములు
ధీరసమారుడవు నారదప్రుంగవు నుతుండై॥

క॥ తనయులు బాంధవులనుజులు
మనమున నుల్లంఘ్యముద్రముమంత్రులు హితులున్
తన కనురక్తిని లంగన్
మనుపెను ముక్కామ్యుండు నారసమహీపతి వేడ్కన్॥

షష్ఠ్యంతాలు.

క॥ శ్రీ ... ంద్రా నగుణాకరాది
శ్రీతునకు కంఠీరవ గండగండరచరుగా
తీతునకు సగుణనిధికిన్
జాతఘుమంచు మిత్రవచనసంజాతునకున్॥

క॥ వీరతునకు వరధనంజయ
గోత్రపవిత్రునకు బంధుగురుబుధకవిరా
జ్యోత్రునకు పావనచరా

రి(పు)న కుసుమా శరవిశర(క్షే)(ప్ర)ధు గా(త్రు)న కుసుమ॥

క॥ పెనుమ ముప్పు వంశమనికిం

వినుత సదం బిత నియాధ విద్యా ధనికిన్

జనపితతావన గుణనికిన్

ఘనతేజో విజితారిగ్ర కందర ధన్య నికిన్॥

క॥ సంకర కేగద్య దేవ్

ద్రోంకరరాగ రాతిఫున విదంబన ద్రుదని

స్వంకర ప్రాజ్ఞ వంహితము నకుపీ

వేంకట మృచ్ఛవరత సరోజ విన్యాసము న కుపీ॥

క॥ గురుత రహానుమతే తన

బిరుదాంకునకు ఖిల సుక విబ్బంద స్తుతనం

భరిత (ప్ర)తాప విజితాం

బర ముణికి నిపార ధ్యాని పొ లా(గ) నికిన్॥

శ్రీ   శ్రీ

కథా (ప్రా)రంభము.

వ॥ (శ్రీ) భూ(మి)ద యుపరంత రాత్రి న్యా త్రిగ వల దేశనర్తాంబు

నిన విష్ణు భజనానందంబును వర(త్ర) బంధంబున

పుంగ తాత్రమంబె ట్టిదనిన॥

క॥ ఫుల కుసుమన (వు) కాను

జ్వల పాద వసంత సుమ ...

పులస్త్యదనుజుండు సముదయు।
కలితంబై ధర నుల దరిశా వనమెు ప్పుగ॥
సీ॥ మహనీయశైలాసమహిమచే విలసిల్లె।
శంభాస్యగజముఖప్రముఖగణాళి
బ్రహ్మరిత్నై కుంతు విష్ణుత్రిపద నరాశి।
నఖ్యచపద్మాలయాధీశుసుతు।
ప్రయుసమ్మెక సంస్త్రయుగాధిరంజిల్లె
పరమహంసాగమస్మరణాదనరి।
తాండవయుద్ధశంకరలెదగనాంద
నర్తనబ్రహ్మవిష్ణుల॥
గీ॥ యుజుడనాయకులకెంబుననునరిం
విశదపుణ్యగంగానివేశముగను।
నమితశయనినగరాజ్యాసురంజైనలదరి।
రాజనంబులతిలకైకపావనంబు॥ శ్రీరాముడు॥
సీ॥ వేదాంతచర్చచేవిహరించుదవసులం।
జైరియుకీర్తనుసంగమునిరదయమము।
సామవేదంబద్విజదుష్టసంతానములబ।
స్వరతలబంధిస్తునుపరిజ్ఞాతయుయు।
యునిరుహోదయుశాస్త్రయుయువదింపగదాని।
ధరసంతవెలయవాగ్గానడైవదువు।

కదిసి తత్క్రమ్ము లంకఁ బరిహించుచుఁ జలదు।

రాద్యంత వేయన రించుచు రాజవాంస

గీ॥ వేగ వస్త్రంబు నగ్రిమ ముఖ వింత సవన।

పరిన సంస్థిత వర స్థిత సంస్కృత పవిత

[illegible] వసంస్కృత శకటుసంధ్య స్త్రీమాగా.

సుహిత పుష్ప ఫలస జాత్ర స్థలంబు॥

సీ॥ లలిత నవనీత పంచయుగ్మయమనలదు

వసనసరాకీసరాకీ మిటుల [illegible] లుగల [illegible] పంచముల

బర్హిణములన తనంబుమాన [illegible] పలుంచుచుబుసులదు। [illegible] గలద్దంబుగ

నిరకినత్రి తనిటులనెరపు మానలదునా। [illegible] వ్యాపారములు

కులముకుం దిబ్బ్యసుచి మురగనిము ము। [illegible] తున కసునిష్ఠ [illegible] ములు।

గీ॥ దరసకదలు సారంబు సుసదలు గిరుల

కదసి గురుతర సరుచిరసరలగావరల।

రాం క్రేంకి క్రేంబ్ధి యరుష్యి రి ద్రాంద్ర్యులదు [illegible]

దంతనకలుమే పయరసులనె యలుచుంచు॥ క్రౌంచు॥

సీ॥ కోటికోటి కోటి శర్మదు.

కవి వరాంతి ల్లి కకలకబులను।

జపవశ్లి జాబా విజాలపాంథజల్లశ్యా

జపలజర త్యాయజై నిసులును।

గలవగాంభీర గాంభీయగాఢ్యు।

గంధరూదనగర నాదములను।

బాదరాయణ సాధ్వర్ధ్యరత చర ద్విజ
భార్గవ బాహ్లీక బకబలాస
గీ॥ లాది నానాగ ఋషి జన దాయులు నుత పుణ్య
చరిత్ర నిర్దిగ నిర్దిత తపం ప్రభావ
ము బెలంగంగ నైత్ర యుయము నిలయుదవుడు
సమధిక స్వాత్రింత్రింబు సమయు వినుము॥
సీ॥ కమని యము మగు పిరంగ భ్యాయుజుడ గుంభ.
ఘన స్వర్ణ నవరత్నంపు లగ బెలంగ
రతి చంద్రకాంత నిర్మితస్తంభ కుండిక
వేంద్రంబున బలుకు వనితరు గ్రాముల
జతి యుంచు నిర్మల స్ఫటికాశ్మ వేదిక
సొబగైన విడ గండ్రసింపు వింపు
నవరించదం స్ఫాంసే యుచర్యంబు వెళ్ళబెళ
రుడి దో విరుమము లా ద యుదెయు వ
గీ॥ నారయా నారదాగమంబద్భుతంబు
నింపెనని మానిసరవులంబు నెంచుకొన్నగ
వర్ణ్యదనదివ్యరూపంబు వరము బొందె
నారదుండ దత్త భక్తి విశారదుండు॥
వ॥ అయ్యు ముచనదెంచిన॥ రవిరాజ విరాజితము—
కను నాని పొంగుచు వాని జనంబులు నారదము పుంగవేబయుడు

జ్ఞానధనివై గనెదఁ జ్ఞానియౌను నీకంజగుణైంతయున్వెప్పఁదరమె
వినయముతోఁ సుచితాననముంబున నీవే ద్రవెలంగఁగనుంబుచుఁ బ్రా
వనగుణాకార ఋషివర్యు మహామున్నట్లుంచె నగ్గడుఁ మధ్యమువఁదన్॥
వ॥ అనివలుకు మఱున్న సమయంబున వారలు లేన॥
సీ॥ సిద్ధరగుణోన్నతి త్మైనమిత్రయు మౌని
సకల సంయమి సహితుడై సంభ్రమమునఁ
హరిపద ధ్యాననిశ్శ్రితుడై నవాని
వరము మునినాథు నియోగ వశ్యమయ్యె॥ వ॥ ఇట్లనియె॥
సీ॥ వరగుణాదర్శ నీ కరుణారసంబునఁ
ప్రాపించె నా తపః ఫలము నేఁడు
ముని జనచంద్ర నీ మోము దర్శనంబునఁ
దనరెఁ బ్రాభవజన్మగుణ త్రయంబు
పతి నమస్కారంబుని హితతేజ స్ఫూర్తిఁ
రెమ్మా పాదరాజంబుజముల
మోనిబంధారి నీ యోగమనంబుచేఁ
దనరెఁ బాపంబు దరితా(ర్థ)మెల్ల
గీ॥ వినుము ఇఁక నీ దర్శనాంజనము నతన
జ్ఞాన జ్ఞానాంతరాయాంత సకల ఫలము
నిచ్చి నా కిట్టి సంపద నిచ్చె నేఁడు మాకు
రమ్య సత్కీర్తి సాంద్ర నారదమునీంద్ర॥

క॥ నారదశిష్యులనెదు వేఁడుకఁ
పరమంత్రైయంబుగ మహాభక్తి దవిర్పఁ
శ్రీరమణుని నుపదేశింపుము
శౌరుజోక రమానివర్త్యుల నగుభాద్యుర్ల॥ వ॥ అదిగావున॥

సీ॥ ఆజన్మకృత కలుషౌఘముఁ దైగజనుండు
వేగనే తీర పవి(త్రు)ఁడగును
(శ్రీ) విష్ణుపదభక్తిసేవాధురంధరుల్
మహిమాదనేయంటి మహిమవారు
భక్తవత్సలుఁడైన భగవంతుఁ డింపొంద
దాదరిమెయి నిటు సంతుష్టుఁడగును
శాశ్వతైశ్వర్య విస్తారానుభవముతో
నెనలుఁ గైవల్యమెందు ననుభవించు
గీ॥ మహితనారాయణకీర్తన మహిమవెల్లి(ఁ)
కర్తవసుయు(ద)ంచ నెప్పిన ఘనుఁడు దేవ॥
డిలనెలయు ప్రొప్పునెయుంటి కొలఁదివారు
మామకోదేవ యుమను భాగ్యపరతానివర్త్య॥ వ॥ అనిమఱియును॥

సీ॥ కంజాక్ష రూపంబు గన్పించునెందున
సలుపాత్రి దాఁటెదు కు(క) వసాదెల్లి
కర్ణంబు లతనియూలకారఁ రాంచెన్నఁడు
కర్ణసపర్యాపతఁ గాంచునెవఁడు

బుద్ధిం బలుల్ పెంపఘ్నవిన రాఁగెంపను.
శ్రీగురునాస్వరూపస్ఫూర్తిరూపునైవఁడు।
రమణావాక్యార్థం దరయునవర్తించుచు।
నరాబువుపా భక్తులచే నలరానెవ్వ॥
గీ॥ దట్టులుకే శుభపొంబు: లాదరమున।
మావెడిలుపుపలు నెరతలాపులవయుతను।
ఇష్టా. పద్మనాచారి(శ్రీ)·(లో)చిత్తం పు(త్ర)॥
వ॥ శ్రీసుతించుయున భ్లుడునారదయుశ్రీం(ద్రుం)డుపులకితగా(త్రుం)
ద్వైతుం • తద్రూప్యముంబున నారదస్థితంబయుట్లనియె॥ శ్లో॥ కరందముల
క॥ జగదేకత్వం కరణాంబుధి.
జగదాపద్వినాశనవ్యజంతుస్వాంత।
ధిగవాస్తు. కనారాయణా।
నిగమాంతచితమూలకందనిత్యానందా॥
క॥ కమలాపతిభావమనాపతి।
విలసన్నానా(దు)ర్వాదయవిదేహదృశ్యా.
జ్వలదాపాసంపరతత
జలజజ సంస్తుత్య భవ్యసన్నావహానమ॥
వ॥ అని స్తుతియించి నారదుఁడు ని ట్లనియె॥. నా విన్ను
చెన్నుగవిభారిపుడు ట్లు చెలంగుచు చేసె నత్రుత్యులవైబాక్ష్య।
చెన్నని నష్టదశ్వంతయులెం తఁగవిసులకింద్రుగల్గుత్రకె

వసన్నజై చిత్తైనశేషపుమారపితామహునెంచఁగనె
తన్నతలోకేకవమమబ్రాంట్లువదరిచబయింపఁ ॥ మునె॥
వ॥ శ్రీనారాయణపూర్వకంబుగఁ బలికి మునిపుంగవులారా
మీరుముమ్మూర్తిబజాతసంభవునిలోకంబునందును గరుడ
గంధర్వసిద్ధవిద్యాధరనివాసంబైన జంబ్వాసురా లోకంబున
దివ్యతటినీతటంబు శ్రీవిష్ణునివాసంబైన దివ్యక్షేత్రంబు
బయందును। సంచరించుచుండెడు మహర్షులుండును। శంఖచక్రధ
రుండును సాక్షాత్పరుండును సనాతనధారుండును ప్ర
గుపుండరీకాక్షుని దివ్యచరిత్రంబు లడిగెదము మహానుభా
వులగు శౌనకాదిమునివర్యులు ప్రశ్నింపుచున్న సమయంబున సూతుఁడు
అఖిలపాపహరంబుగా మీపూర్వసుకృతవిశేషంబునం జే
సియడిగితిరి గావున తచ్చరిత్రంబు వినుండు॥

క॥ శరణంబు సంసారో
త్తరణంబు సర్వదేవతావరశరణ్యా
భరణంబు నారాయణా
చరణంబులు ను యువాని చంద్రుఁ దలంపన్॥

సీ॥ నిర్గుణత్వంబు సన్నిర్లేపనత్వంబు।
నిరుపమానత్వంబు నిర్మలతయు।
నిర్వికల్పత్వంబు నిశ్శమనతయు।
నిరామయత్వంబు నిరాకులతయు।

నానందభావంబున జ్ఞత రూపంబు(
నగజిత త్వంబును నాధ్యేదయును(
గలవర (బ్ర)హ్మంబుగ తి జ్ఞ విని ద్ర్యత.
మూనము వేదములకే పుగుడి (ప్ర)కృతి॥
సీ॥ నైన సిద్దాఖన విలక్షణ్య వర్షానిల(
గగనచం(ద్ర)సూర్య గతులు దవితి(
మహోత రూ ద్వీపెలయులు వాదరాంగారములే
గవిరి దివ్యమూర్తి వెలయుచుండు॥
సీ॥ పాతాళలోకంబు పాదంబుల తలంబు(
జంఘలు వితలంబు జానువులు సు(
తలమూరువులు ధరాస్థలము కటి(ప్ర)దేశ
ము భువర్లోకంబు సహం జముద్ర.
ముము సువర్లోకము రము మహర్లోకంబు(
కంఠంబు జనలోకంబు ముఖము
లలాటతలము తపోలోకము సత్య
లోకంబు మూర్ధంబు జాగలవారు(
గీ॥ కర్ణములు దిశలు నే(త్ర)యుగంబు చ్చను(
చం(ద్ర)సూర్యులు కలిము వేన కలిగిరులు(
తనురుహంబులు లతలం(తే) తతులు నదులు
నగుచు విలసిల్లు విశ్వమయాంగమందు॥

గీ॥ ఎందుఁ బరికించి చూచిన నందె యుండు
నగు నారూపంబు దాల్చిన చక్రి జగతి
నెదుట నేఁ దని యూహించ నచట నుండె
యుండు నిర్గుణ రూపంబు నెందిఁ గౌరి॥

వ॥ శ్రీ కృష్ణ మానసు వ్యాపుండు॥

గీ॥ శ్రీ లక్ష్మి సర్వతు వంబున కైనమో శ్రీ
మొప్పు గోవిందు దేవదేవోత్తమునకు
సకల భూతంబులందు సుజ్ఞానఘనునకు
కలిమి హేతుం బ్రాసంగు మయరలదె తలచఁ వే శ్రీ నిపతికి॥

గీ॥ తరుణ లక్ష్మీలతాంగి యూనెన దేవియు
నటు సుశ్రీ విష్ణుచరితము శ్రీ కటితముగ
నెటుగ నా తండ్రి నా పాద నడిచి వినఁ బిల్లు
వేద్ర హా కను నుని వ రిం తువి ను వయు నేం ద్రు॥

సీ॥ బంధుర వంకోప యుక్త సార వల యూ గ
పరిచుంబితాం ~~నా~~లర ప్రోంగ కాంబు
ప యురసా తల ఖుకేవ ర్యం చ సంస్థితాం
బ్బ ఘూర పరి భూ విభాసు రంబు
ప్రోం తకప్పి తవ సిహద హాస్యు రపుష్ప
ఘన దివ్య వా సనా గంధి ఖంబు
సదా గ బద్ధవి శాలరత్న ప్ర భా

కవిత చిత్ర తదితరాదులయందుం

గీ॥ కమ్ర ఘనసార మృగమద గంధసార

ఘుసృణ సాంకవ పటవాస ఘుమఘుమాయమాన

ఘంటాపథైక సమ్మర్ద వీర

పురము నని కరంబు వేమాఖ్య పురవరంబు॥

చ॥ మదురుగనభ్రయంభ్రిఘన గోపుర శృంగవిటంకపాళికిన్

ముదమున నిల్పి నక్షత్రము నిపుత్రికలొప్పు మరత్నతోరణం

పదగను ఏచ్ఛ్రి చూచు సురభావుల నైజదావ్రికా నిచో

విదితము కానవాటికను వీక్ష్యగా మందసమే సుభావముల్॥

ఉ॥ ఘనవిలసన్మణీ నికరకాంచన నిర్మిత చంద్రశాలికన్

జనపరిరక్షితత్ర కటు పొరల్ ద్వారముం వితానయుగ్మములన్

కనమును సరించి లక్ష్మి గాని కామము లుల్లసత్ఘుటించు ప్రేమముల్

ముసకౌ నివచ్చి నిచ్చనను బోరణాముననేఁజులరేఁగి యుష్మురీ॥

సీ॥ సకల విద్యాప్రదీన కంఠ మెందుండు

విలసద్విజీరాజ్యశైల మనఘ

వరశాఖి తృష్ణార్తి సరిదీతి నాంతుండు

సర్వకల్పకరాజి జరపమన

చతురవేద నాదీ సరిగరదాచి

ప్రాగదభ్రాతి విప్రులు లకమన

కతను గుణ్య ముజూమబేపరిసురాద్రి కుండు

వెరిగో (త) త్త్వదిత్యైనెగడ శుక్లు
గీ॥ జగతి సర్వజ్ఞ శిఖరి సరిశిపుండు
ఘనత ను(గ) (ప) వ్యాపంబు గాంచకున్న
ననుచు వారలనిర సించుర లిత పద్మ
శ్రీకరము వి(ప) సంఘంబు లక్షురవమున॥
సీ॥ (శ్రీ) త్మపద కాంచన స్థితి నలరు వత్తె
పద్మములు దాల్పవంద నున్న(ల) తుమ్మనుచు
విదిచి పెట్టిరి గాక యుద్ధిలి నప్పతు
వితర కారుల(వ) జ్ఞ సహింపగలరె॥
సీ॥ కష్టపది పూర్తి గ్లె కొనవిశారించి
సమధికప ద్మాలి సతిని గూడి
వశ్లిత ఘన శిలి రత్న ద్యై విలసిల్లి
లం ఘరకం బంబు పెండె బూని
వరకుం దరుచిబింక సన్మోకాబెరూకొంచి
పరగనాభిని పు నేపద్మయుంచి
పకరాభిద్రి బల సన్సాకుండలములూని
వహిత పట్టు కుందనా మ్యంబు దాల్చి
గీ॥ శారి తమరై పనవ నిద్రమ్ము సం(గ)హించి
రేశయూరితి తన్న వవిలపిల్లి
దాపెదనిన వృ యుందురుత త్వరవున

బరఁగు నైపుణ్యములు పంతత (త్వ) భావమునను॥

క॥ హాలధరుండు యదుకులస్త్రీ
బలవంతుండు యదుకులభూపతి మెయిగలుగన్
బలరాముండను చుచుదవిలో
నలరుచు హాసి యుండుచుండు రత్నరి నూదులు॥

సీ॥ ఘన నవాస్త్ర పాద సంగత పుష్పాబలస
త్రివుద దంతావళి సముదయములు
బాహ్లీక తురగ కాంభోజ సింధుదేశం
భవ వరు (త్త) మాంగ ధవళములు
బారు సర్వంసహా చక్ర నిశ్చితమవ
కాంతి (రత్న) స్వర్ణ శతాంగ (పు) జంబు
ఖ్యాతిన నార్త్ర విక్రమ భవ్య దస్త్రార
బంధుర తర వీర బృందము

గీ॥ కవి నిసమద ఆరి వీర సంఘాత సుభట
దుర్నివార సర్వ నిశాన నైపు ధ్వనిత
బంధురాశీ తరంగ (పు) తావ ఛట ఛెలఁగ
ధర నాశ విలసిల్లునే పుజడ తప్పరంబు॥

వ॥ అప్పురంబు లోన॥

చ॥ ఆ తురి విరూపమ్మై వనన సుగుణాకర తవి దపోషణ
గతవిత వ (ఖ) ...

స్మృత సుర సమూహ సంయమీంద్రుఁడు మాత్రుని చిత్రవర్తి నిరాడ్డిచెఁ
సతతమును త్ర్యక్ష సురుఁడు సన్నుతి గాంచె ప్రహ్లాద నాయకుఁడు॥
క॥ బంధుర గుణి చాలు చిత్రపు.
రంధర సంధనుఁడు మిగుల త్రిదివు సైన్యనాఁ
డిందమున రాజమార్గము·
సం దనదగ చూపు మండలి వత్తె అతినె దంటన్,
సీ॥ వెడఁదవై గను పట్టు నిడువాలు గన్నులు
మరుని తూఁపుల రుచి మార్చులయి యుండఁ
నిబ్బరంబౌ కింబు కబ్బి గుబ్బలు తీరుఁ
పుననైన సరోజ కృత వదనమెల్లఁ
వలపించు సైన లేఁగారి వనగ్ర గులుచి యునొప్ప
వెన్నెల సోఁగసె వెఁగను బరాఁప
గరిమ తోడ మెఱ్ఱందు గంభీరయానంబు
హంస లన దలకు నదలెసియుఁ
తే॥ సొమ్ము చింత పున లక్షోరు సొమ్ము తోడ
(3) కెం దొదంతి కి సొంటి మొ వింత వింతఁ
(4) వగ లనే తెంబమైన కాలయు. జని తనయు
(2) శ్రీవి గన్ను ట్టు నెల్లు మద్దియుల తోడ॥
వ॥ కని తన మనంబు లోని ప్లని వితర్కించె
ఉ॥ కన్నులఁ జెవ్వు మెయినె అతి సన్నజావ జుయం లు లోని యార్య

చన్నులకీ విహాసు ర్వళిచ క్రనయము ఫ్లులగా ష్టుదిరహాం(
యస్మవంగా నుహాయు శెనమ(గ్ర)శటేతటమెం తవెస్రయిం(
కన్నుల కొత్రిజ్రాబిగ విహారము పుష్పదియెం తవానికిన్॥
క॥ శ్రీనిఖదనికెకిపరవక

తనుమాందుబు విప్ర వరుఁడు దైర్యమునైదర్(
మనసిజుఁ డుపువ్విటమ్ములు.
ఘనవయగనె యంక వనిత గనఁ గానెప్రెమన్॥

క॥ శ్రీ ద్విరదయాన హెందర్యము.
యుద్దింద యఁ పోసి విప్ర పుంగవుఁ డెలమిన్(
తద్దయు నుఘ్నాలు వెడుక
నెంద్రిక తోవె నిరసుల పూరికె నిల్చెన్॥ వ॥ నిశ్చయుష్నియె॥

క॥ శ్రీం దంవృ తీరుదానవు.
తొందుండు దంవె దిసాపమె. కజన్వరున్
కండువ యుమ్రికి మజీనిఁ
చందవయ డెయి పంగగ్ర దవె జులజాతముగ్ని॥

ఉ॥ అక్షదవెక్రినా వునా గసెన్యఁజు గాంబతివియయారఖిం(
చక్రుఁ దశంబు దీధధీరు నవసా టవెయు నర్మ(గళశ)మానెయెం(
చక్రర బాష్పుపైయు నరజా గావునిరగవెళ్లఁ జూచిన(
(గ్ర)కొన(బ)స్నైనర తినాధుం వైనను పెఖపుకట్టెదె(
క॥ నినుఁ గనిఁ గాన్నదిమెదయన(

మనసిజ శరవర్షము నను మన్నఁ జెన్నెలౌర
వనితామసి నీకెఁగి
గానఁగాని దయతోడ వేగఁ గ్రూపసేయఁగదె

చ॥ శ్రీ సుమనోయ నాతలోదరి యయానం బతరాగరసాబ్ధి మగ్నయై
యసమున నిశ్చల్యాబుసురునె యస్త్రఁ జూచి బచ్చాబశయస్త్ర
మనము నశంకలేకే నను మచ్చిక మాటలు నిచ్చువల్లఁ గనే
జనునె మదీయు వైన జనసంఘము విన్నను నేలొ శ్రీయుండదరే॥

క॥ శ్రీ నవినిబ్భాను రవరుల్ఁదమ
తన గుండె యయ్యుల్లమనఁగఁదల్లడఁబడుచున్
గానకౌని ద్రైన్ర సంబున
వనితామణి జూచి బత్తైవలపుద విర్చెన్॥

తే॥ బాలతరుణంగనేత్రి నిమంబాసిన యూనిఖపంబుగల్పె
జూచి మెఁన ర్గుపునొయదిసారెకున్ గతిఁనెంచనెలన్
సామగనన్నుజైసి వరుబాలికాది యుక్త యోలు లకొన్నున్
నాతిశబ్బాప్ప తీరుగనువాఁడు సహించుకయుండఁనేర్పునె॥

గీ॥ శ్రీ సుఖవినియుక్తసంగాక్ష్మియ తని తోడ
బలికె కార్యంబు దీరి నక్షుబుబ్జఁ జేసి
విడిచి పోదు రుమెుగ వారి విధ్వయుదవియు
మగువలీరీతి వారి నిష్ఠంగఁదగునె॥

చ॥ శ్రీ ధియుసుగ కబాహ్యాశంలోగ్ర పెనీశరయుంగతాసుని

పూరణ శుభోదయ దానమునకుం దివ్యభూమ్యాదిగోవరాయుష్మ|
ఉందిని దినిశ్చయించి యనుమానము వేకేరంటిని జెప్పినన్॥
మదనుని కేళిదేలియుంటిన వనవరగన్ను నూను సేవ వయంచని॥
గీ॥ వినుము యూరజ్ఞ్యమున నీవు నాతోడ
రమణ నేసి తోడియుండ నిచ్చగద్ది|
యుండనేని నా తపమెంతలు గోనట్టికే
యుబ్బి వెంబడిగ వయిపి తప్పవెంతయును॥ వ॥ ఆను టయు॥
గీ॥ మనసలలోని యా త్రిపుమారతంరుదు|
యుపతివరా టలు వాంతనే పూర్వకైనె|
అందవరానిని కేగి నియమ్మునెవి
పలుకం తిన్నెల విడి చెదరా పూర్వెన॥
క॥ ఆనుయం గృతనిశ్చయుడై|
దినమణి శశియూటి వాయుదేవతల శ్రీన|
మనకెద్ద టికెక్కినేతి లు.
నతనిట్రెం నం. మనుపు యుగాల న మిత్రవిప్రెన్॥
ఉ॥ అబ్రనబ్రాంగి యూరవుశ్రీయుంబ్బద విర్యాగ నింటి యూనికేన
వబ్రమ. జీ యు శాంతిములు వశి వయస్కె కొనుమ్మంబుబ నినన్|
మబ్రతచె. తనెగి అతనవర్న్నదకెక్కు నిధ్వి లోలుల్కె
బెజ్జె ఉత్తాని యుంటనుద్బుసిద్ధిగ నుండ ననెక వర్ష మావే|
వ॥ అనిన నారదుండు సెన్తుయాదిమునామునులకుం జెప్పిన విని వదనం

తర కార్యంబె ష్ణుదెవ్వ నెనుటయు॥

తే॥ రాజసము గ్రాగ్ర [illegible] దరంజన సంతత భవ్య పుణ్యావి

శ్రీ జిత కాంతి చంద్ర నరపాలక సన్నుత వాక్య గోంద్ర నా

నా జన బంధు మిత్ర మదనంబు ముఖాంబు పవిత్ర గాత్ర స్వా

ద్వాజ సమాన దాన గుణ [illegible] పగా [illegible] భగా [illegible]॥

క॥ పెనుమఖ్య వంశపావన

వినుతామిత శౌర్యధైర్య విఖ్యాతయశా

ఘన సౌరభ్యా గ్యాపూరిత

కనదబ్జభవాండ భాండ గండర గండా॥

మాలిని॥ వినుత శుభచరిత్రా వేంకటార్యాభిపుత్రా

ఘనతర సుగుణాధ్యా కాంచనాహార్యధైర్యా

వనధిసదృశగాంభీర్యా [illegible] భవాంబుధి [illegible]

వినమితరిపు భూపాలావలి ఖ్యాతకీర్తి [illegible]॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమదుమాపాణి శంకర పరిపాలిత [illegible] సాహిత్య [illegible]

రసపూత [illegible] పవిత్ర

కొండయ [illegible] గోత్ర [illegible] పవిత్ర [illegible]

త్ర నా [illegible] ఆంధ్రభాషా కవితా [illegible]

ప్రౌఢ [illegible] సకల విద్వజ్జన [illegible] నామధేయ [illegible]

దంబు నమ శ్రీ ప్రబంధంబునందు [illegible] ద్వితీయాశ్వాసము

ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీగరుడగిరి సురతరవ!
స్మేరరుహాస శశిమృదుకర భుజస్ఫూర్తించితశ్రీ!
స్ఫూర స్ఫుల ఘనవిలస
న్నారాయణ నాత్మకీర్తి నారదసాహితీ॥

వ॥ అవధరింపు మవ్విధంబున నవ్విప్రుండు వనాభులంగాంచిసం
చరింపుచు॥ సీ॥ పాతంబులైనట్టి వేదములవియెంచఁగఁజెట్టి
కపటంబులనెల్లను కనుగాంచు!
శీవిలాసి పిల్లుల పెంపుడుగాల్సుగజా
యలరుట్లుద్ది వత్తుల సెగవిజెంత్రు!
కావిరాసులు పాటివేదకుండేజెట్టి!
హారినాధ యాంబులనెడ కిగాంచు!
వంత్ర లనుసి గాక్షిగొంకవతెంచిరించు!
కోటిసంఘములలెంబట్టి కెడగాంచు!

గీ॥ మతి యిటులనెన్నెవివిధ వశులవలంబుమంజ
హారవనవాటికలు జొచ్చి కంటబున్నె
సహచరులు గూడి విహరించు సంతతంబు!
నటింతవుగుహే కృష్ణ(బ్రా)హ్మ నా దృయుండు॥

వ॥ మతియిటు విప్రా ధవుండు నా మూర్తం తునై సహచ
రులం గూడి యుగ్మ యంబున నారదంబులాడి వస్తువతరి

రించియు ధనవంతుఁడైన విప్రున్నాంయు వస్త్రవిత్తము రూపం.
బునం ప్రవేశించి తన్నుఁ దా వేఁడి పుత్ర దారాదులయు లయ్యాదుల
వస్త్ర నిచయాంబుల యున్నట్టి ఇంటిని తన సంప్రవేశ నిర్గమస్థానం
బులయైన వాకిలి జూచి మహానిర్ధనుఁడైన బ్రాహ్మణుండు
తన్నివాసములు సర్వంబును సహించియు సమస్తమైన
శ్రీ కమోదుల యైన ద్విజోత్తముండై నిర్మత్సరముతో ధనము
దానమిచ్చి పాపములు పరిహరించి సంగమున సంగధం
గానుండి వచ్చి చూచి ధనములయించి ప్రతి సంపదలను
బులు కుండిని బనిర్గంధంబు జూచి సంతసించి పాకెల్లడి
దితవియూం గణంబులంగల ధర్మశాంబుదత్తకమనియు న్రి.
శ్రీకర్త దేవతలు గాచుటకు నరయుం గూర్పు కొనివడెంట
నిమిత్త మార్గంబులను దీప్తికజనంబులు తమ వస్త్రములు
జూచి కొనుచు సమ్మదనని యామరించిత దీయువస్త్రాదికము.
బు గొట్టుకొని చనియుము మణియుని ంద్ర జాలమాయా
వాదద్వాతుర్వాదంబు లైన దర్పైన సాధనంబుల చేత ధనం
బపహరించియుం దుష్కర్మంబు లిందు వర్తిల్లుదురు॥
సీ॥ క్రింద తలఁపులను కనాఁడ తండ్రుడు వేగ
సద్గురు రాజదయంబున కంపించెమున్న
పొందు నొంచి మాదు మాంసములు భుజించి
సమరరంగ శక్తి నిలించి సేనిమానక॥

క॥ చని జాడ శ్రుతిం దన పట్టిన
 ధనువున్ క్రిక్కి చెలంగి యొక ధాటిగ నపుడీ
 వనమున వేఁటాడఁగఁ బోవఁగ నతని
 తద్విప్ర ద్రుమమ్మున వెన్కకి పరుగిడ్డె

చ॥ వదరు చునేదిచెలు... ములుచ్చె చలరెఁగి యుత త్వరంబుతో
 చెదరంగఁ జిల్లకోలలను బట్టఁగ జింపురుపాటి మానసముల్
 గుదయ యగఁగుబ్బి కట్టినవ కంటకములఁ వివారించు నత్తటిన్
 పెదపెదపాదపములఁ గలుగు గుండెల్ల విపోయిన జాడఁగన్పడెన్॥

గీ॥ గాంచి యా జాడ వెంటనే పొంచి పొంచి
 పోయె వల ద్రిష్టి చేత నా భూసురుండు
 బహుళ పాదప సంకీర్ణ గహనమునను
 దను బుద్ధి యున్నట్టి విధిమాయఁగ దప వలెను॥.

మహాస్ర॥ పోవు చుజుకుం దరగ నెల్లనెంతయు భూమిసురుండప్రేంగిద్దున
 త్రోవ తెలియుత్తి చేసలేదు ద్రుష్టి వెన్నెర వివిధ వృక్షములన్
 కేవలమును ఘోర కక్షములు గానివికీర్ణ పలాశ చయంబులన్
 శ్రేవందన ద్రుష్టి కంటకములు దాసి కటింగ నివేదుకవిల్లెదన్॥

సీ॥ ఘటమైన ముందరి పాదముల్ ధరమూది
 మొలప్పు గోగూర్చుండి యుల్లదాని
 (శ్రీ) తే ఇటు వింటి శూశ్యాల నిఘలు యాల్పుడునుండిన్
 పంచనిన్నైన కాంచ్య ఖగముగ దాని

గీ॥ ~~[illegible]~~ మానిసి పసిడిగ్రాగ

మానసములగదలనర్థికృ లానరజాబి।

కాశిరదిమెసలబ్ధి [illegible] బెంతా॥ గదలకున్న॥

నావర ప్రగల్భబెబ్బులి గని మెనతరుదు॥

సీ॥(2)॥ హారి [illegible] గింత ఋవెఖ్య [illegible] జగంబు హోవిక

దిగ్గని పాలంబు త్రిభువాని।

(3) బముపాడై యుబ్బలజగ బెడగొరలు

గన్నించుచుతె శమోరంగబ్బుదాని॥ కసంగాని॥

శా॥ జౌగానై బ్బువి వెంబదా ద్దవెకవెంద్దైనం గసుంసాంటియుర్(

కూరంల బెప్పుగవింటివేద సుఖుదాసోద్రియ సంబాంగుబుర్(

దీరత్వంబు నెబెద్దబాహామెు కుర్తిగ్ వింటుసంద్రింబివి।

స్వరోదారత్వజాబు లంబుమె ఉయుర్గల్వ్రి [illegible]॥

వ॥ [illegible] త్రిరత్నాలంబు సంగాం(ద్రిం)బిచంగుననుప్పురం

వెగసిదిక్తటంబుల(ను)విఘూర్ణిత [illegible] హేతిం గ [illegible] వంబు

ననయకాంబున్నైనేత్రంబులని వ్రుయరులదయులతగనిశితదం

[illegible] (ప్ర)ళయము వెళ్ళుయక స్మోర ప్రుళ్ళంపుచునిల్పరంబునంత్రై

దెలంఘించనంద ప్పించు నెలనియ వి(ప్రు)ంకు సుందడైదరినిల్చ

హూవవత్రింత్రవే గంబునంబరవసదియు నుందప్పికవెనువెంట

నంటినంభీతిల్లి భారంబులు గానక కొంత దూరంబరిగిత

త్రు మూవంబున సుగ్రీవ ప్రముందిరంబు [illegible] తగ పురంబున

గన్నాంబి సంకీర్ణయంబగు దండిబియు ఘమండలంబిన నక్షత్రంబులు
వియచ్చు పుష్పసుందరికి కిమురించి లోనికి ప్రవేశించెదనని పొరించి
రిసంస్కృత కవాటంబగు టియ్యం. న దియు సులభంబిక యుక్తావలు
పుష్పసుందరు గుడెదన ఫ్లెండ దీకొలను. న త్రంగుననె వెనువెం
టం దరికి వరలి యుద్దరం బప్పైకి బంధించి కం ఠంబుయ్యాళించి భూమిం
బడ్డైబి వ(త్ర) త్రంబంతయుం జెప్పి. నిర్భీతుండై సి తద్వారాపాలిం
బునన దియు సుణిల్లె బాంధిస పనిబిత్రంబైన శారద్వాలాపారం
బు విడిసి దివ్యసుందరంబైన దేహంబు దాల్చి దివ్యత్వంబునంబాం
దెనంతన వ(ర)న తం సు॥
సీ॥ సంతత జంటు పాంసారం లగు హంస
 కమలవులే శంబుచ(ర)యులు దాల్చి
 వటుపరము ర్వారి పద్మ యుల వినుత్రా
 వులు(శ్ర) తంద లంబులు ధరించె
 సః లదు రాంన భక్తిగా పిరించెల.
 శరీరంబు సువర్ణవస్త్రంబు గట్టె
 లహాం శ్రీ లి యుతహాం సహ్యా వాహాకపస.
 కవుల సన్నాని కెరి టయువ పాంబె
గీ॥ ధర్మ విరహి తపాత టం తాన వు(గ)
 హాన సంబద్ధి హరిఖ్రి త్రైపు హాపుదాల్చి
 నస్తి తబాహు సావరిదయంబైన జీవా

హరి సుతులె జేసి పొగడి పొందెనార్తిగా నయున॥ అప్పుడు॥

సీ॥ శ్రీవత్స వదన పద్మాక్షే నాథు రంగధరులఁ

భద్రారి శాంత నిశాంత పుణ్యాకరులు

కమలాయు ప్రసన్న ప్రసన్న ప్రసన్న నిల దేవులు

మంజుల హృత్క్లేశ వినాశ్రయులు

సంబర క్రాంత బహు దారుణ తృష్ణాయుల

విక్రాంత శాంత సనాతన ధరులు

మహిమ సు విత్సా పాలక ధృతి శాంతులు

పరమ దయా పూర్ణ భక్త సుతులు

గీ॥ నైన శ్రీ విష్ణు కింకరులప్పుడు వచ్చి

హరి కీర్తిం బొనర్చి భూసురుని గాంచి

యమ భటుల సంతోషించి సాంత్వులగు చునిశెచి

ప్రోది విలసిల్లు విష్ణు పరికింపరప్పుడు॥

చ॥ ఇల పుణ్య చరిత్ర నిర్మల గుణయు రమాధవు డిచ్చె భక్తవత్సలు

గవిగెన శాంత భద్రవిధ గుణాశ్రయ దళార్తి విశేషము

నెవిచి విశయ మ్మెలారు గుణ కింకరపాలన బంధన క్రియలఁ

భక్తి భజన సన్మార్గ మునుసారి కింకరాయు గాను నెందు గంటి మెం॥

క॥ ఆ విషయ్య తింబులాల్

పుణ్య నిర్మల దేవి భక్త మానసకాంతి భక్తులకు

దశనెడు శర్మ నశరధింబున

సుసబుకస్తై సంతృప్తు డికి సైనిజని తెలుపుమా॥

సీ॥ శ్రీఘుయుగానిశాలియు బహూత్కృష్టి(వృ)న ధిరశృక్రి।

పెలకువగారి నవ్యుబుంబున నిరతయియున్నా।

తంజదశశే(శా) సత్త్వభోక్తృంబునేతన।

పరమర్షాగ రత్నోత్తమ(వ) శిబ్రదనర॥

తే॥ శ్రీనుకుమియుఁ బరవహాద్యుత రవ।

వయునదేలు బుహానివరుయు పునిశలత లశో।

విసువెం వృషానిబ(త)ం

జెవయుఁగదుస్తృర్హను వధమె ఘ్నగఁబొందెఁ॥

సీ॥ పంచెం(ది)నంబుయు పదిలంబుగాఁగుంచి।

జెయుపెఁ పృథివమర్త్యజవపినాఁడో।

ఇష్టానివ్రేగుర్తైవెంఘ్నకాలంబును.

పుణ్యతీర్థములతంబులయునాఁడో।

(శ)నమెయు పృఁగానస్వర్గాత్రం(త)ంబుయు పొందెఁ

శ్రీ౹ తహరిశోర్హనలజైసినాఁడో।

లసననియునఘ నవ్యద్వారణాము

బొగవసూర్తిర్తౌనైనరినాఁడో।

సీ॥ (శ్రీ) వందవర్గ(స్థే)రవం(త్త)సి దృశ్యఁదసుబు।

పరవపైత్యనకెంతర వరతఁదని।

భవర్త్రైనాఁడోనైకెంత్రభుర్త్వవరము।

సానఁగన బడ్డె ష్ణువై ష్ణవాఁ బ్రాంచెజె ప్రభూ॥

క॥ కాదశాని విష్ణువి దరిమెడి

యుదను నశ్రీ విష్ణునేహా మావి ప్రఁదుదా

వివిభీ మజా ఖ్యుదరి గిన

నది మెం(బ్ర) దక్షిణాయ గాఁగ హారినై కొనియెన్॥

సీ॥ ఈ ఖ్యాన్యై కొనిమ రవ్వై రయాద్విజునకు

భక్తిమెన నట్ట్యహా త్తృయ పదము నంగ

భక్తిఁ జేయు రూఁ(ప్ర) దక్షిణా(ప్ర)ణ తిత తికి

నలమిగ్నై విల్లెము నఁగుపు వెంత దాదృ॥

గీ॥ అత్తైలో పలవి శ్వాస వంత నిరు యుల్ల

ధరణి శ్రీ విష్ణుగే హా(ప్ర) దక్షిణాయు

నెయము సద్భక్తి డెప్పిఁ డ్రోనిద్ర వంతఁడై

నాఖ కింకర స్త్ర తతిక్షణ గాంచఁడై శ్రీ దవ॥

సీ॥ ఈ జ్జల లోకంబు లను గుక్షి యుండుఁగలుగు

కమల లనా ఘ్నన హౌక(ప్ర) దక్షిణాయు సేయు

జీవన కెంత యము వే గంటి నంభవింపు

నవల లో హా ధిక(ప్ర) దక్షిణాము లయు॥

చ॥ ఈ రమఁగ కౌరినే హాయ నకెంటి తబ్బక్తి(ప్ర) దక్షిణాంలు గ

తతగి నిభక్తి తెలు నకంటె తంత లో పాయు పేదయాగను

స్థిర బల వృబ్బు బంధునకు (ప్ర)సిద్ధము గ (బ్ర)హ్మ పాదమందునన్

ధరంబుగ కెంపున పురము ధన్యనిభాగ్యము వెన్నెల శోభిమె॥

సీ॥ పశు దుష్ట్ర తాంబూల బహువిధానుల గాంచ
పశుదీర్ఘ భుజుల విలాస సంకులంబు
(ప్ర)కట పంచేం(ద్ర)మోక్ష వజ్ర విషయ ఘోషు
దారుగాన (శ) సంచారితంబు
సకల బాంధవ జన సంగతోత్సాహ న
వవిధ తైలనాల సంవృతంబు
బహు సంగత ధ్యాన బంధు ధ్యారాసంత
(ప్ర)బల సంజాత తరంగ ఖగ వయు

గీ॥ గరికె విలసిల్లు సంసార జలధి దాటి
నరుని శాంతత ప శాంతత్వ కాయమయ్యె న
కవుల నాటకస్థ హా(ప్ర) దర్శిత పాదేవ
గణ్య నగురుకే తరయుం పంగ తరెజసుయు॥

ఉ॥ ఎన్నియుజై ప్రనైల వినుమె పలుడు విష్ణుగ్రావ దర్శినాయుతో
మున్నతిజై యులబుదాలడు పరిశ్ర్విల సూర్య శాంత వంధులు
వెన్నగదాంటె వతానిదయతి బృపవర్గులు గాంచబ హ్మాటె
పన్నతిజెందివేద్ర విరజానది దాంటె వారింగనుంజ్ఞాన్సె॥

చ॥ వినుము మునీం(ద్ర) (బ్ర)హ్మగాను నివెంటనె విష్ణు గ్రావ(ప్ర)దర్శినాం
బానరగజైపి కాలహాతిసెంధనె బెబ్బులి మైత్ర మార్గ ముని
గనె జలజా తనె (త్రు) నయుగుండై తదివ్య తపోత్ర శిలబె

నెనరి నవాని పూర్వ తథ్యము పుగ జెప్పెద చిత్తగింపుడీ॥

ఉ. త్యాగం॥ కోరి మేరియాదరాని కోటిగ ప్రియమెప్పుచుండ్

నారజార్థి రథ పదాతి వర్గము లెల్లంగవి।

స్వారరవర్గ సార్వభక్తి దనరు పట్టపాణిగేన్

వీరుదర్పులరి యుసంగ వెంపు మీఱుదారుణీన్.

చ॥ తెలఁగొ వివ్రుఁ డప్పులరి నగర్ని విచేతవిదూర వర్గనా।

తవితుఁ డుగర్వసంయుత విశారుఁడు వేంకపదుండు సంగని।

క్షుల గతివాని తత్తఱి నిసన్నుతరుతనరారు ఆర్పనం।

బెలవింవసించె మర్త్యమయు కింతయుసుం శివమైత్రమైత్రఱిగ్॥

మ॥ కులకాంతుండ గరోయురో యుఁదసతి సంపృప్రకారంబుతో।

ద్యులదోస్త్రతులు వీఁడు వీడుఁడు వపడుర్వార సాంగత్యములో।

లవిన ద్వాన లయవాలిం వాసడుదు రాలాపప్రచారంబులు।

తోలపుల శ్రీ వారి పెంచ దేంబు సుప్ర ద్వారైవంబులం వారాత్రిన్॥

ఉ॥ రానన చంద్రికల సుత్రరకాంతరతుల గుమతిపసంగముల।

దానవిరీనసంపదయుక్తైర్యవిశ్రిత సంగర కీయుల।

వానరవాస్త్ర మాత్రకయుక్తై తలినాం బితలిత్రభావముల।

పూనికనిప్పలంబులగు బోలి తత్ర్తిజుఁడొప్పు చెప్పుదున్॥

వ॥ ఇత్తెఱంగున నన్నృపోత్తముండు వర్ణింపుచుం దనుద్రనాఁడు॥.

సీ॥ పాదపద్మవయు సంద్రువు యుచని పావము।

తయు లక్ష్మి పవితాలయి కానిలయు మున।

పసనంబు చేసెను బ్రసిద్ధంపు పూర్వకము(
వస్త్రంబులను మోగ వహ్నిరలను(
యూక్షి రక్షణములందు రుద్రాక్ష పొంగళ్లు(
మనస్సంబులు జపాఖండ వులులు.
సహస్రనామ స్తోత్రములందు జప ప్రాణాయామంబిచ్చెను(
తెరమూలలను బుట్టగా తెప్పించెను(
సీ॥ ఘనర గోదావ్రి. పరమ పుణ్యస్థలముందు(
సంధ్యాదేవతార్థ శ్రుతులెంచుకొనుచు(
పొంగి తమ జోలు జనుల కద్భుతముగాగ(
నా కరుణ నెంచు తనకేగి సంతసంబు...
కవిరాజవిరాజితము —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

తుహినాంశుధర త్వంబు నంబు నిత్యంబు నత్యంబు పుణ్య(గుణ)త్వంబు రత్వం
బునందిరుగుణ నిరాతంబగు నంగిన నవి(లి)ంద ముల్లంబు యు
ల్లనందల్లడంబందుబుచల్లన ల్లనము నివల్లభుల పదపల్లవ
బుల కెఱుఁగి వేచి శరణము లంబులు మొనర్చ్రియుల్లు నియె॥

చ॥ వయుని శుభచం(ద్ర)కార పరిపూర్ణ ప్రాకార మానసంబున
దనరెడు మారుడు రల గాంబు(దారి గనుంగాని నైజమెంచ [illegible]
పున నము గ(నాపగించి వారి గ పునరుని వమ వ్యుత్తే(డెద
నను దయు(జూచి గా వుడి కన్నిత్తి మా చరణారవిందముల॥

క॥ (శ్రీ)నిమనే శ(శ్రీ)కారంబు మదీనవ దనుండై నన్ను దయబూన
రించిన (ల)నన్నై మునిపుంగవుల వి(శ్రీ)రమ్ము(నిడ యుంచి
విచి మది యున్న ఖండి మాయుంబు గ పున నము భవించి వందగుం.
గ [illegible] నిపున (పద్మ)ంబపై నాన్నదినంబు యుండి తదనంతరంబు
లెటు శ్రీ (పు)[illegible]ందరిమిచెంపంయా పునె డ(శ్రీ)రాగి దినగె హా(రి)ద
[illegible] గాంబు(ప)యత్తంబునంగ వించిము క్తింబాంద దవనిరె బ్రాక్తిం.
చియుద్ధ డదాయము చని నన తండ్రనుప్ప గాదన రూపంబుదా
[illegible] పిదవహారి గ్రా(ప)దక్షి గావి శె పంబున వలు కప్పండ యె(నని
యుల్లు నియె॥

సీ॥ పవిత్ర్యావరమైన వారల్లవము
కలుషోర్ణవంబు ముగదవప్పు(
వినరసా(ప్ప)బంతా సుద్దారసము చే(

నమిత జనాన లంభాగ్యవశ్రీ॥
విజలహాయన ధర్మ్యాజాంజనంయెవ
శ్రీవల్లినిత్యది గంగంధర వశ్యు
హరినదభక్తిసౌత్య జనయెవ
నజాజ్ఞన విద్య హితగాంభ వశ్యు

సీ॥ నట్టివ రవహారత్న మాల్యకుసుమలలితము
నాదిమ ద్వాంతర హిందు విగాయమయాధు
నెంచిపొద్రి ంచిమదినుం చిహిత పురాంబు
యుంచుపు రుమిం జిష్ణుసం దుయోగారలి॥

సీ॥ హరితనద్విననిష్టడేనంత ముంచు
దళవన తమిదనైయిమనంగదగపురాము
రమదని(శ్రీ)నిశ్శ్రేష్ఠదక్షకీర్తిరమరించియున్న
వాదెమజేఖంతకుండచ్యావలయుమునసు॥

తే॥ హరినన్నిధిగా బించిన
వరజితదానములనంతమైమరి(వ)లయిక
నరుచిత్తైయిలగకవిసిన
ధరమాసదియుంత యంత్రంతన రుఅభ్యంచుక॥

కం॥ నరుచెట్టిశా విశ్వైనసు
హరివర్గనయునకునెన్ని యుడుగుయుత్తనని
వరునె పూర్ణవృతం బను

దురితంబు లన గాఁగ నరయ దుదన తఁదొందుర్॥

గీ॥ పలికె తనాగాయుర్థి సన్నుంత్ర రాజు

వదన వనసానకగ్గింగ శ్రీకి బట్టి

యాత్మనంచత గ్రూర పాపంబు రాశి

మతిని దానాఁ ఘ గల్గు ఘమా ద్రోహులకును॥

క॥ వారిజ ర్త్రులఁగని భక్తిని

సరవింద పాదయుగళ శ్రీస్తుతి చేసి నాఁ

దరయఁగనె వఁజగున తఁడె

సురసంఘములు నాల్వ సకలమునులు యగ్గాందుర్॥

క॥ ధరఁగవి పురంబున మాయలు

హరిభక్త్యుల్బొందవె యమునస్థలగనిని

స్థిరముగ బొందు ఫ్రముఁగ డవటు

తరగ జీ పుణ్యుడై సృబుం దుదద్ధింబరయుర్॥

మ॥ జలజాత్రింబిత నావనం స్మరగాయంజవష్ట దృష్టాన్న న్యశ్శ

తలపుల పాశవ సాద్గుణవయునుసతాన్నా నపాత్ర్యుయుర్

ఁలన ద్విష్టా దినరతంబున్ను ప్రదీమందవింత్రిశ్రీ

కవిరాలుంబున వందె ప్పఁగ వలయునే భక్తానవత్రె వెరికి॥

సీ॥ అనుపజరాఖారమున జెందవయోమున్న

బుగ్నాల్తీర్ధముఖ వరం బున్న వలయు

బవబు లన్గనం ఫు వయు త్పెది జూవర మున్న

సరవిన త్వర్వ్రము లెనుక వలయు.
బుద్ధీంద్రియంబులు సౌఖ్యదలు వగమున్నె
మొగసాగ సూక్ష్మసైనరవలయు।
శ్రుతి రాసి మెని లాల్గ్రద్ధ తదవ్వనమున్న
(శ్రీ) రాగి సృరసాంయు సెడు వలయు.
సీ॥ వశిశ సమసో (గ) కింశ రగసానివృద్ధి
నాలశారదిబాధ (వ) సంవమాన
నాయుచ్చైయూతనాసెదకనవమున్న
చెలంగి చిత్రంయుబర మాత్మజై ర్వనభయము॥
తే॥ త్రైరా సంఘాత వరన్నె లతావిసరస్థె వృత్తి రుసంవాయుస్తై
గరాజు తొంవరం(గి) మకిమెక(వ) త రస్తె కాశ దివ్యక్రీడస్సార
ద్యానస్తె సర్వవృష ఘస్తె వశవస్తె తర్వతపుస్తకతిన
(వ) రాజు తొ నసానమను బ యావయునశిన్నంబెత్తుం(ప్రా)నుబద్ధగా॥
క॥ కాన్నె రవ్వ దుష్కరమగు।
మానవరహానంబుదాన్నిమహియుష్ట్రయుల।
(శ్రీ) నాయు మమ దదలబక
పూనికవాలు మయముని బాధ సౌందుదయంరయుర॥
సీ॥ తల గురా(త్ర) బలమెంచనెల మాహెచ్చెత్తికి।
తగువండ్ర కంచునిదమరచకున్న
ఆమయమ దినదినంబురుగురుబన్నదపంబు।

బాలంబు బాల్యము వదలయున్న
తనువు నవ్వు తప్పిన జీవమనియును బుద్ధిపడి
ప్రతియుంచు మది బోనెనే యుండగ నున్న
పూర్వమెక్కఁడనుండి పోయెదెచటికి
చనువదె తెలియుమది మనుజ మన్న॥

గీ॥ యొపిత్రుమాన ప్రదాష్ఠం డొ యతఁడు మహాత్ము
పూర్వసంసక్తి త్రైం దకె మరవివెగ
కాలికింవరపెశ సంగ్రథితుఁడగుచు
మూలము తిహారనారకమాప తతులు॥

కం॥ కామము నమ్మాత్రింబనుచును
తామసులె ... ము మార్ప్యుపరిపటితనువున
బోలుదునే శెరంధ్రతేటు
పొడెమెం చుసెూదెవి యుద్ధనటిలుల్లి మనుజులే॥

కం॥ తనువను నమాపంబు నలబి
మునిగిన జీవుం డదువపుమోవాన క్తిడ
దెనసెనుచువెద లండెన్నఁడు
వెనుకొను కర్మము లతనవిడువందనుకం॥

కం॥ తన కాంతలు తన తనయులు
తనసొమ్ములు తన బంధుతతులని మోహా
బున దిరుగునాయు కో

తనువె కొనెదుపె శ్రీవారు తనకెవ్వారు గాన్॥

సీ॥ కొం చసె(ఘ సురక్తి గూఢ కాంతలతోడ

నిం పొం దగ్రి దగ విందు చుండు(

కొం తసె(ఫు)దృ రం యు గూర్పుయుద్ధ నిహతి

చెరి నీ చు లసె వజ్ర యుయుండు(

కొం తసె(పొ గిని(ర) కొ అ మన్నె శయు పై

వి లం దండు ల(లవ్వ శింబ యుయుండు(

కొం తసె ఖ విహార గాన్ప్ప బాంధవయు(త)

పు(త్ర) దం లనం గూడి పొర లుచుం డు(

గీ॥ నం తమె కారు ధార రమా(దిచింతనం అయ(

యుం డు మానుజుం డు తన దేవ తుల్య మౌ(గ(

స తవు గెయాబి దివ సమ లజర ఖ(సాను చు(

నా లకించ కర త్రుత బార్ధ గన(గనె కే॥

ఉ॥ (ఊ)న్న యు ద న్యు(యున్ పి తుయు నా యు నుం ద్ధయుయుం దు వారము

తె న్నుగన కృ వలు ల తనువు పిడ్డ వలు గాద నివెం చుప్పు సం(

వ మ్మయు సహా వుతెం తయిదును భావ వయు ల నయు గా నిమాన వుం

డి స్నెయును తామం చుతు వుది నెంచిదలంగు విపె కపినుద్దై॥

గీ॥ విను(దు మనుసు లా రయుం కొనె విం త్మ్న లదు(

మపి మనెై యుపెం దు ద్వా రం గొపం ల లవయున

స క ల పు గా) వ రం వరా నత్మన మ గు చు(

తేజమున మించు మానస దేశవేంబులు॥ వ॥ శ్రీకృష్ణదేవుండును॥

క॥ గంధర్వకామినీరతి

బంధస్సాటకేలు సుమాత్యుపొందమున

గంధవహాదివ్యసౌరభ

బంధురవైభవము చూడ బర్వతములకున్॥

క॥ తరు తరళీలు నగిరి

వటవసంతియుందు పెంపుగలిగి చెలంగున్

వటు పుష్పరాజు మంత్రము

జటిలన్విలసత్పద్మజటియు సుమోవేన్॥

వ॥ శ్రీవను పుత్రులంబున పూతంబున॥

క॥ పుణ్యసీతాంబుజేరవ

హాలికలు కంచుకవాకవాంసికంచ

క్షుల్లలజాలవిశ్వవర

హ్లాస కమ గురుపరసిలయ చటుందనరున్॥

సీ॥ శ్రీపరసియుండున సురక్షింశాల్మల్లి

(బ)లయుచుండును దశరాశిమును కటి

క్రృత్రులు త వృత్తకత శాల కవయు

కల క్షిత్తాడ వెంటగ్రాలి విరితిరుగ॥

వ॥ శ్రీ భిరవ నరసి సమీపంబున నున్నతత్త్వ గారవలయుతం

బున (శ్రీ)ం కపగోపురసుందరంబును ప్రమందయాన్నత

వాటి ద్వారంబుం దూరంబును విస్తారము౦బు వరావంజీ యుతం.
బును స్నైరంతర నిధి బావులు వంబును జనసంచారరహి
తంబును నగరుచు నైఋ(తి) పాదిదిక్కగ పాంబువెలయుచుండు
ఆ ప్రినె పాలు విస్తారంబును గంగాయంబును విందుగాని
నా పురంబును నీ యుచునన్ ప్రేయాతిశయంబుచెలం
గం(గి)ంచు చున్న ప్రారాదసంఘంబు గంగ నంగాని యుళ్లుదు॥

చ॥ కుటిలకు జూపుము౦ పెగాంద గుడ్లను జుంజురంబుల్లై మెద్రుత్ల
కటిత టితెవెటు కత్తి యయును కత్తి యునంటి కురంటు నొప్పుయు౦
నిటలవయువిన్నాది కోరసిగవత్తి టిపు౦వృగయా వినోదిత్తై
కటికి కిరాతుడొక్క దట్టై చను దెంచె వసంతు బిలాలులగేర

క॥ పావర ఫ్వప్తా గయుండ ఫ్లుడు
పావరము బుదెవశంబుప్లేడర టాడక
వేవేగ నక్కి యురుగి
తావద్దనె బూంచియుండెను తృపులుపయున్నై॥

గీ॥ కొలని యొన్నంటి పంచలంబు గాంధ్ర యొక
గాయు తన పిల్లలకు వప్పు చుత్తియ జంబు
వనవెనంగ (తు)ంచియుప్పునయుతో వ
చించుపున వప్పు కొని రాగ చెంచు గనియె॥

వ॥ కను గొని జనినె సుకొనిగ నయుజ్జై దవంచువెగన
ర్వినచరుండవప్పు నిం టగొనినై బనన నయుద్రెళ్ళి డానిను

వం నుదగనున్నదోయిజ. మగాబ్బునవడియు వాయునంగతిన్
వనజదళాక్షుం బ్రాదములు వట్టియిటైన్ తదనంతరంబునన్॥
గీ॥ వరము రాశంబుయుబ్బుమ స్వరవము గాఁడి।
కంఠగత జీవభయున వెంట్రుకల నాళు।
చరగామమున్నజై యుదనదగు కీరవయుజెప్పి।
పడి వెంబదద్వార భూమి సౌంపెడ వియప్పుడు॥
క॥ హరియును హంసయున్నైటిన
సరసిజయును స్వర్ణ జగత్ గచన్ గఁదనకై।
శరవెనయియుబడి ననదియె।
ధరణిశుని స్త్రితయుగ్గఁ దాన్నై కొనియెన్॥
వ॥ బ్రహ్మపుత్రియు తప్పుఁ జాన తన్త్రతులుగ్నై కొనిరెనదనంతరంబు॥
గీ॥ కలగావి లసి ల్లు విష్ణు కింకరగణంబు।
హాయి వ్రమా ఠిసిన స్త్రై వంత పురమునందు।
సంజ డిత నవ్వి. హంసంబు నైనర్వెగంబ.
భాసురంబుగ నిల్లని బాలికి రవుడు॥
ఉ॥ ఓ హరియెను నగ్నన భ్రమ నెపన్న గ ~~నెవ్వు~~ గ నెక్ గతనిర్గుణాభ్యుదై
సాహసవిలయు బ్రహ్మ చంపిన హంసను హేమ దివ్యస।
ద్వాహన రూపుఁజేసి వన వద్ది కిఁదె విష్ణు నియాజ్ఞయున్నైన।
హాహరి నత్స్రా హమహిమ లన్నియు జిత్ర మునకే విలంబునన్॥
క॥ స్త్రీ నవస్య తింబి వారము

వెను తొండఁగఁ గదిసి యుండు నిద్దమువెనఁ గని
ఘన నరాంబర రత్న హారభూష
గను గానుమని యినికిరమ్ముడు ముగవిబుధ్ధర్ధేశ॥
సీ॥(శ్రీ)తిదినంబు సురనూపతిపాదత్వక్రీడ
నలరుచున్దగనుం జూచిన ట్టి ఘనులు
నారూఢి బీజ ఉ(క్రో)ధాంధకిరీగరాంబు
లవనిపైఁ గ ఘ్నించిన ట్టి ఘనులు
యూగాది కర్త్రములన్నియును నిర్మించి
కారకర్త్రా గాయిల్సే యలని ట్టి ఘనులు
తాప గా(త్ర)యబు ద్ధినైద్ వించికదువించి
యోగమార్గ స్థితినుండు ఘనులు
సీ॥నెపుడునీ దివ్యశ్రీ ధనయ్యోంపుబూలు
మనిచరానితొనదు మెంతయును ననజనాళు
నన్నిస్థానంబున నను మహాసం(త్ర)ము మ్మున
తాన భీవెక్కంద గురుపు ముగ నిరత్నా॥
సీ॥ (శ్రీ)నివాసనీ హంసమిక్కు లే ఘనులు
జాబిర క్రం బిగిలి దిలుగొనుకొంపుసెంపు
పరలని ట్టిన బ్బరుప క్షిదారముయుండ
నర సమ్మదుమారిసూధుర్హారంగతి మెలయు॥
సీ॥నిరతంబు కాశిపాదశిరజకాంతంబు

పాయక కడు భక్తి జేయవే దు|
పంచేంద్రియంబులు బంధించి నిష్ఠచే
బరయోగ రూఢివై బొంగవే దు|
వేదశాస్త్ర స్మృతి వేళల యుసత్తర్కముల్
చర్చింపు మిగుల సాగవే దు|
నాంక్లీం బపరము భ్రాంగ న స్తోత్రములతోడ
స్తుతి సూడివే నగర్వించవే దు
గీ|| తెల్లవారిన పొట్టకై తిరిగి తిరిగి
పుత్ర భార్యాదికములతో బాధపడవ|
తెం నగ గాలబ్ధి జన్మంబు బొందినట్టి
తనువు నిక డి మోక్షసంధాన మరయు||
క|| శ్రీమాటు కవహారింంరు.
లా మోదమునొంది పత్రైశ్రైన నంహాంసా|
నీమ హిమగనముయినుమిషు|
దేము వ బెంబెదము దెయిమహీ తపాస్త్రుదేక||
క|| వనచరు దమ్ముర్నేసిన
గానకొని తన్నాని వాటి సూపెదుబాలము
శివనబట్టిన కవ లముఖిదై
వనజాక్షుని పదము లందుమ లనవిచ్ఛర్న||
క|| శివను వారి కల్పయుకు జెప్పె

ధ్యానమున నయుంగ నికటు ధాత్రి స్థితిపై
వేవే గల్గ జనయిష్టుడే
యావిధమును చూచి శౌరియును మోదమునన్॥

గీ॥ బాలు తన్నె క్కివైచిన తల్లి యుఱయు
వృక్షకి జేసిన పూజన్ గ్రుడ్డిద లడె
నీవు తనకు ఇవ్వము నుజముగ నె ఖ్యాతిదిన
యవిన పలసారము గదన యా త్రాణ బలదె॥

కం॥ శ్రీ విధానము వ్వు జేసిన
సదమల పుణ్యంబులనె సత్కర్మంబులనె
ము దవళున విను ఋం కొకకథ
విదితము గాజెప్పు దెల్ప వేదము వేదమొన॥

కం॥ జనకపుడు వంపగ రాఘవు॥
డనుజు సున్నిహ జై జాంగన తోడన్
వనమునకేగుచు గనియెన్
దనముందర జిత్తకూట ధాత్రిధరమున్॥

శా॥ శ్రీ ధాత్రి ధరరమ్య కూటములపై నానందవిలోలతన్
బ్రోధ్యాప్రకాశి తల్లమ్మా నివరుయుంజా త్వందగన్ గూడివి
ద్యాధర్మస్థితి తోడ రాముడు దలచెన్ ధాత్రి సుతం జూచి యు
ల్లోధన్ గాకాని నాచరుంచుచు నతో సాహిత్యంగి గావించెన్॥

ఉ॥ శ్రీయుత దాశరధుండు దనయుం తి కసీమ సుశీల చిత్తమై

తాయు విన్నసంగి సుకేతోడె సోటయు నజూచి వానికై
సెయు నిషేక బాణాయు నా త్రు కరాంబు జంబు తో
సయు న సూర్యునై వనదిసంపత్త తక్షిా విక్షే హస్తైబుది॥
వ॥ శ్రీ యు స్త్రీరాజ యును ప్రశియా నలా ల్లికశ్రీ రాక్షస్త్రీ
భ్యరి తిబహనాయ్ంత రాశంతై యు దాన వపుంగ పునిపెనువెంట
సంటిత వినివాడును పెరచరచి నిర్వో ద్విబ యు కంపమాన
మానసుండై గరుడ గంధర్వ సిద్ధవిద్యాధర లోకంబు బుగడచి
ఇంద్ర ది దిక్పాల లోకంబు బు దూరియు నత్య లోకాదిమహా
లోకంబు యు బూరంబారి యుచె న్పతుసుందన కు నక్షయు దాసం
బోసంగు వంచ తన్ని గా నకయు నయు స్త్రీ వెదనం బడంజ్
లికపు గుడి యు యులోక కరసంపుడు సు గరగాగ త త్రో.
పరా యుగుడు నా నై సి తా మనోనాయు మ సన్నిధానయు.
నకు వస్త్రి భయు కంపంబున తత్పర్యంబుల క ల్లమామిర
స్సుంకు గనే రక వి తి(క) పంబు గా బడిన నది యు ము న్ను
షా పుండు దన శంఖే సినన ముస్సు తి గ షా వించి కమాస్త్రం
చి రక్షించెగా పునశ్రీ హరి దివ్య పాదంబు లిష్టి విచి త్రంబు.
బుని పుసుర త్రు బు చితంబ్నై నయు క్రంచ నర ధంబె క్కై పెంపెక్కై
దివ్య పథంబునకుంచెను దెమ్మని నకు స్వారి కంబు బు విని యుము
రాశంబు వారల తో ని ట్టి ని యె॥
గీ॥ శ్రీ న ఘనము తువారమారి పుడ దీన ఱొమ్ము

నట్టెన ద్యాకౌముఖ విధవ్యైన నైనక్తి
విన్నపంబున్నయది మీరు వినంగవలయు·
చపలమతిన్నైన నాయందు (గ) పదవిర్భ॥
ఉ॥ బాయక తానమోని పుడుపుగాలు (దైత్యవిజీవితంత్ర యుక్తి
బాయని కారగాంబుతడు (పె) ధైవ నాతడు కాకయున్నచో
నా యుమొమైను వధ్యునదిన్నైపు గొమిమాటు (గమీరమాడ ఫలం
బాయి పతంనస్త్రముండెవిపి పు గొ చరి(తు) నివా నిదెద గుర్॥
క॥ శ్రీను ఘుయు వారయు బాలయం
గని పత్రిరికారి నీయు కారగాపుంత
వన జమున్నె కొనేవె గనీ
జనుదె మ్యా హంసవిపు సద్గతి కెలుమినీ॥
కందము॥ ఆ మాట విని కిరాతుండు·
భ్యామా జనపు(త్ర) మి(త్ర) పౌ(త్ర) లుమోదక
(ప్రే) మ జనుదెంచునందుకు·
నా ముఖము మీరందఱిపుడు సమ్మతపడినన్॥
సీ॥ శ్రీను నాతుమాటలన్నియు వినివారు
సమ్మతించి బంధ్యన పితు(ర్జె)ని
యప్పుడు వానివేద్రవాంసంబు తా(గుర్తు)
కని రవెకు ఫురికేజనిరివే గ॥
క॥ శ్రీ నారదుం డను దివిన

వినవె (శ్రే)యోదిమునుము (వేడుక తోనా(
వనజా(క్షు)ని కెనకత్తివిం.
వను గలవే నియుత బంధు సంగతి గాని దీ॥

ఉ॥ (శ్రీ)నివ విని నారదుండ(వ్వ)నివే గ్ర హాంబుజా(స్తా)నా
రమేశు పురికిఁ బోరలఁ బోని కృష్ణనియు॥

సీ॥ అంతంబులఁ బోనిసునఁ పద్మంబుల దియా.
పట్టంబులను శ్రావులఁ జెన్నె యు(
ల విఁబు గాని మని ఖాండు మహిసెదశాదికి
తరువ(త్ర)ములఁ బోజనారని జైయు(
ద్వైతయా పవు గాంధుదన్నదాశ్యాం సురం(
బులను(శ్రీ)వి కృష్ణనిఁ బోజన్నె యు(
పలు మున్నైన సుశంద్రజలమున్నైనదుబ్బి(
యుయు ననకొనఁ గినయుతఁ దుబెలఁ గం(

గీ॥ భక్తి నీరితిపలవు స్వప(త్ర)తోయు(
మునను నిరతంబు బుధ గణాంవయు నిశరా(
ధైర్య దా(శు)(దు)కింగ్ర సవనజైయు(
భాగ్యవంతుండు కెనవల్లి పదయొంటు॥

క॥ (శ్రీ)రవిందాయుతస్నె(తు)ని
చిరకాయము పవి(త్ర)ప(త్ర)సప్పు ప్పుమలన్(
నిరతంబు నెరకన్నైనను(

ధర సాంబుఁ బూజించు నతఁడు దనుఁ జెందరయన్॥

గీ॥ పద్మపత్రనేత్రుఁ డనఘుఁ డపద్మనాభుఁ
నిష్ఫలత్వాద పద్మములని స్ఫుటించఁ
పద్మములచేతఁ బూజించు భాగ్యవంతుఁడు॥
పొందు శాశ్వతమై పుత్ర ఐశ్వర్యసుఖము॥

సీ॥ మూఁడు దినంబులు ముమ్మారు పూజింప
పావనంబగు పుష్పపత్రవితతిఁ
పరిమళములు పూజ సలుప యుక్తంబగుఁ
పరికింపఁ గాఁ బిల్వపత్త్రచయముఁ
క్రమము మెప్పైన వపత్రములు వేగతోఁ బూజఁ
శ్రేయంగదగు తులసీదళములు·

ఆ॥ సార్వకాలికమును సద్భక్తితోఁ బూజ
సేనఁ గుసుమవాటిక పుష్పములనుఁ

గీ॥ మల్లియ యుగ్ర కరవీర చంపక మరువకములు·
పద్మకాశాజి కైరవ పున్నాగములు·
నిర్మల దవనసంపత్త్రమైర మఁజేసి·
హరిని బూజించిన తత్ఫలార్థముగును॥

క॥ స్నానమే ధులవెను మునులువఁ
వి॥ హిత వాయు మానసము పూజవేఁడు వన దివోఁ
మహిఁ జేయవేని హరికి·

సరాజ ముత్ర విమాత్ర పూజ చర్చింపంగన్॥

గీ॥ కొనఁగ చెంపక కరవీర పుష్పములను
ధరసుతారిబాజసేయు వ్రతము లెల్ల
జలజముల మల్లికలు దేవశారి పూజ
హార్ద్రముల సైయు వారలకష్టములు బాఁగు॥

క॥ వరవిల్వ దళములసిత దళములు
మురవైరి బూజసేయ మల్లికలు వంబన్
ధరజాజి కైరవంబులు
హరిబాజమును సర్వ నీలవాంబు దిదాఁ యెన్॥

క॥ ఘనసార గంధవందనం
దన చంద్రమలు తపరిమళములే
వన జదళస్తూబిని కొసఁగిన
జనులకు నీగంధములు గాఁగు జగతీనాథా

సీ॥ సారకాళ్ళనిలు దున దుసుము ప్రసక్తి
నధిపై పెసను నరింప నిత్యవాఁడు
ధైమవారి బాందును జ్ఞాల ధూమసాంబరం
బులుకారి కోసఁగ కేవలఁగు వాఁడు
పిన్న దిడ స్నాని నటిమెల్ లెడ్తి దీప్తి కారిన్
నబరి ధూపముని జ్ఞాని సత్పు వాడు
పానసంబ యుమెయిం దుపడిపరికారిన్

నారాత్రి శంభు లల్లన పుట్టినాఁడు॥
సీ॥ తనకుఁ గల కౌద్రి వస్త్రపు పొదయుఁ దవిర్చ।
నూర్ని నైవేద్య మొనరించి మూర్ఖుతోడ।
నారికేళ నర్పణమొనరింప నట్టివాఁడు।
భర్త విని దుష్కృత్యములు జాడ జెప్పించువాఁడు॥
క॥ కరదర గాంబుము గవిదియు
తరు పుష్పములు గల యుద్ధ్యాన ములు దొరఁ జేసి శిష్టు।
నారికేళ నసుర్పణ సేయుని
నరుండై ఘటి షోరదైన నరకము గడచుఁ॥
సీ॥ వినుఁడు వినుము లారయుంకొన విస్తృతయుంబు
ధనముఁ దనవాఁడు తోటలో తనయకైగను।
పుష్పములు గానంపొంద పుష్పరాలి।
నదిగనుం గానవాఁడు నుర్సెనయు॥
క॥ తనకు(పి)యము మగువైనా
వనితా వసుజో మెద్దన యుద్ధ్య వనమాలిక్కి
భృత్యులఁ జేసిన పుష్పం
బనుపుగ నర్పణము చేయు నాతఁడు నిలిచెదెను॥
క॥ (శ్రీ) దేవుని (శ్రీ) వారికియుసు।
పుదివెన నమొయిజను గుటుపుట్టు వనతదెం
పొదవఁ గన్నైచి నపుష్పము।

వదవద్దనుచు పొంజగాఁగ బావనజాక్షి నేఁ॥
క॥ వరి రాగ్నిసూత్రములైన నసు.
మారు బిట్టుపట్టైన భక్తినెనరు పట్టైనఁ
ధీరత లేపము దవిత్రైనను.
వరలసన్నాపరు దలఁచు॰ వారిని బ్రోవుదుఁ॥
సీ॥ శ్రీనిమిత్తార్దలంబియూ పాశియును సప్పుడా
ధనదుని కరుణించి వర్షలంబు
నవు దేవమానంబున సువత్సరంబంద్రు.
బుగాక బ్రాగంబు లస్త్రోకమహిమ
గలిగి యుండు నటించు కదునా నతిప్రసఁ
నంత కాన్నాక్షిపు నతఁడు తనువు
విడి చదివోరథంబు వేడుకతోనెక్కి
చని దేవదుందుభిధ్వనులనెసంగఁ
గీ॥ స్త్రోత్రములన కేఁగి రంభాదివారభామ
శివముగాన్నవతరించు విధిలఖంపఁ
నలితరతకేవి సౌఖ్యంబులను దినంబు
ననుభవింపుచునుండెనమెుద నతండు॥
క॥ లిపిలనకల సుఖములక్ష॥
దేలుచు కాన్నేల్లుచనిన ధృతిసెకనాడ్రి
లాలాట్రీరంజ తనయెద.

గెలిచిన వానిఝూచి కిలకిలన నగిరమెన్॥

వ॥ నగినంగనుంగొని వాడిట్లనియె॥

క॥ ఇది యేమంటి కీర్తన నిని విని।

పదిరాత్రి దెఖ్యమున నమానిని వానిన్।

తుదవెలు ప్పృఝో చిచిత్రను।

మదవత్తునకు నినాదపుద్దాశిరము తాడన్॥

వ॥ ఫుంటి రామత్రంబు చేసెన్।

విటవర్గోష్ఠిదు సంఘటితు విసము నిబద్ధిన్।

కటక టంలు దెవాండునే

కుటిలాలకలో చిపకికి కూర్చె వెలంగన్॥

క॥ రంభా దయిన ర్త్రసం

రంభానసంభాసి మోర్చరాదికనా తన్।

జంభారి లోకసుఖము వి

జ్రంభిగా తోగల్గునుపమజె ప్పంగదనే॥

వ॥ ఇనంటి యునద్దేవతా కాంతాలలామంత్రి నరంభయున

ద్రిగొనక టూర్తి కిర్తనాంబులనబ్బి టూదాసి చిత్ర

వత్త్రంత నిర్మ్యతుసె పుష్పప్రాజ వినె ల్లంబులన్నెతా ద్రోకన్నై

లెరానుభవంబు జైనింకె॥ శ్రీ కౌపుకెన్నె మర్త్య లోకంబి కెన్నె

యసుస్మృతి నియసంబునకిఘ చ్చూ లోకపు పెంగాగల

జైనను మదీయ కుచకుంభవరిరంభసుఖానుభవంబుల

నేక వర్ణంబులను భవింపనుండుదనమంత్రిత దివ్యై మంత్ర
స్త్రైత్రవంబను భవింతను పాయంబు గలదు వినుము ప్ర-
తత్త్వబ్ద్వి, గాన మావరబున నత్యంగ తరంగ ఫలును ఫలుమితం.
శ్రైన వియద్ధం గాన ది(శ)వ వాంబున్నయు దిమందుననగానం.
బూనబ్బి తదియ హేమ వేషు బంబులన ర్వదేవ తా ధ(స్థా)ం.
దముఖంద రి నా(స్తి) నంబూ జింపుమని నవ తంద్ర బ్లున
శివియనే కదివ్య వర్ణంబులు స్వర్ణ నంబుల నుభవించి|
ధనదుం డును అదన(శ్రీ)శా రదివ్యనినసంబున వంజనియె
ననినా రదుం డుపెద్ద(తి) యాదులు తాము జాయునిట్లని యెను॥

క॥ నారి పూజా విధమిట్టిది|
 మొరయం గని విష్ణు వి(గ్ర)హార్చన మహిమల్|
 ధర గాంచ్నిగలు పుణ్యైద
 రయన నిర్ణనల ముల మాయ వాంఛావరుడై॥

తే॥ తే ర్థినిల స్వాంతరదు|
 స్వర్ణంబులు కాంతుప్పొంగ తియును గల్గు|
 మూర్తిని సాల(గ్రా)మలయు
 నిర్మల మతి బూజసేయు నిమ్న నిధి నిడి॥

సీ॥ (శ్రీ) కృష్ణ సాలపయు వెలసించు నెప్పుడు|
 శివిరి సాల(గ్రా)మ తీర్థ మహిమ|
 బహు కాలగతి ద్యా బాధలు కాంచును|
 శివిరి సాల(గ్రా)మ తీర్థ మహిమ||

(1) వ సు పు గ్రా కీర్తి న ంవద లుంద (గాజే యు(
(2) తి రి రి నా ల(గ) మ తీర్థ ము హిం ము(
వై రు ఖ వ గ వి (హ) వర్ణం బు గ (జే యు
తి ని రి నా ల (గ) వు తీర్థ ము హిం వు(
గీతి ... ... పు హ్వై రవ్వే న(
యా జి వం జ వా ర్థి నే యు / ము న(గ దు వు(
జ కీర్తి నే విం బి న సం పు గ్రా వ ద మె ను సం గు(
రము గా జ న ను ల కు; త తీర్థ రా జ ము హిం ము॥
సీ॥ ఆ ఖ షే కమైన యం గ వ ల రి నా ల(గ) వం(
మున కు (జే సి న శా రి మొ ద వుం యు(
దే వ సం ఘ ము న న్యూ విం యు నను తులు నే
ల (గ) వు మున కను ల వి ని జే యు(
తో న (గ నా ల(గ) వు ము న కు వెయ్యి కి నవాం యు
రహిం వం ద ద్రు ఖ ని చే(త) నాతి నాం యు(
ఘు న త నా ల (గ) వ వ తు న కున్నె వే ద్రంబు(
వి జి న న ద్దై గంబు వె ల్లగ యు గు(
గీ॥ న ఘ్న నా భ వ యా ర్తి తెల్ల న నా ల(గ) వు(
విం శ సం బి పూజ నె వ (డు నే యు(
న తృ పు గ్రా మూ ర్తి యు న ఘు (దే త ద్రం బు(
క (స్త) మా ర్గ ము ది యు సంయు మం (ద) ఉ-

క॥ తమనము జూచింటి సాల।

గ్రామంబుండిన సుశ్రీలు గలుగుటయుడా।

యూ మనంజునే వాసన్నిధి

దా ము వము లకుఁ గలుగును సుఖంద నశుభ వర్తి॥

ఉ॥ పాప భవాబ్ధి తమ్ము శుభప్రద కాశ్యతదిక్పైభవా।

ధ్వితి తమోహ్యరూప సునిధిప్రకటీకరణకు జనంబు నం।

శ్రావిత జనస్తుత్యల లక్ష్మదురంబు దగదమ దిలోనసంబినన్।

శ్రీపతి పాదసేవమును విశిష్ట జనప్రకరంబు కెప్పుడున్॥

వ॥ ప్రణిపత్రిస్తార లవలోనారదుండిట్లనియె।

సీ॥ వ్రతములకన్నెల్ల శ్రీ తోశ్రీ పాసరంబు

ఉత్తమంబయ్యె జనులకు సుకృతిమీఁద

కోరిమిది యూచరించిన వారికెల్ల

గలుగు సద్ధింబు బహుయూగలుబుమొదలను॥

ఉ॥ ప్రందవ ఆలుగ్రంగ సుశృతి కె ధామములు మూకె ఆడెఁగెంతుమానిసం।

త్రిందనలారనాపము కుఁగ్రకోసుఁదత్తులుఁదధీనంబగ్నే

నెందున బ్రాని దుష్కృతము లింద దాలంగు సుసుండు పుణ్యులౌ

నంద యున్నెండ శ్రీహరిదినంబున యుక్తియొనర్పరింపుడున్॥

సీ॥ కోరి శ్రీ హరిపాసరము సంధు గూడు ను దువ

శ్వాన క్షీరవాశ ఘోర కమాంసము లతో దా।

సాటిని మధునియుద్ద జనంబు లుజ గవియుంపు।

మాన(గవలయం మరధికసద్వృద్ధి మెలయు॥

సీ॥ దంతధావనము సుతాంబూలము సువి(ద)

మానినీ సుమగంధి మానవలయు.

(శ్రీ) ద(బుసత్యంబు తెజనభా మానములు(

వే(టయు బోదంబు వినవలయు(

తైల సంపరంబు దల్పసంస్థితియును

మలెబ్జ జనము హింస మరువవలయు(

~~[illegible]~~

నృత్తగీతంబులును నెరయు చందనచర్చ(

శృంగార రచన వర్జింపవలయు(

తే॥ నరవిభుడు వ్యమ ద్రమా పక్షకర్మ యనదని(

నయము మారంగ జాగరణంబు జే(

సేయు బవలును హరి సుతుల్ సేయవలయు

శ్రీ నగనైకాదశీవతస్థ సాత్తిదిని॥

సీ॥ ఏకభక్తంబు దశమినా(డెలమి జేసి

యంత నేకాదశిని నిరాహారుడగుచు(

మానగ(గ(గొద్వాదశిని మాపు భక్తిమాని(

పలుపవలయును శ్రీ తిసద్వ్రతంబు॥

క॥ సంపత్తురు(డగునత్తలని

నింపత్తు(డగు మభాగ్యశాలా పరుడై

పెంపుగను గార్వై సెందును.
సొంపుగ శారివాసరము విశుద్ధతనున్॥
గీ॥ పుత్రులును మరియు నన్య ప్రపౌత్రులున్ను
నరులు యిన్ని స్త్రీ శారి వ్రతనరు నియున్ను
ఫలన తన దులందును వివిధయుద్ధంగయున్ను
యున యున తి ష్ప లందు శారి దినవెంత్ర (దక్ష)॥
క॥ జనపతి బాధ్యలరోగ,
బునర్నైన సుగార్గ వశత బుక్తికిదై
న సుస్త్రీ శారివాసరము న
దనరంగ నుపవాసయున్నదత్తులమున్నా॥
వ॥ శ్రీ ని నారదుండు మైత్రేయానులతోనింకొన్నయు తివస్సం
బు గలుదు వినుందని యున్నని యె॥
సీ॥ రామ ప ప్రా హాంబు జంబు లెరాయి వి గ
తయున్నియు గుటె యిహాద్య తద్రస్త్రి రరయ॥
వదర జెన్గి గాము తోం తపాప వ వ క త
భవా జి పు యుప్ప వి(పు) ని పు రాకు జెసె॥
గీ॥ శ్రీ నపు మతు లాంరయు ది వెలి యు లం టెరెని
యు వని నివాద ఫు(వ) తి యు గాం తో పుందు,
పా యు సుత భూమి దేవ సం వాదమున నంగ
సొర్గ యు తి విన వసుచ్ది యెయు న రవినుదు॥

#8

కం॥ రాముఁడు భువనగురుని భద్రా
ద్రాముఁడు రంగారంగ నఖాదు ధ్యానస్తుతనన్
శ్రీముఁడు సన్నుతమాని
స్తోముఁడు రఘువంశవార్ధి సోముఁడు వెద్రే॥

చ॥ నరవినిరాజ శాదిర్సుర సంఘములిరంగారంగమందు నం
బారిగాని తానుబ్రాసుతయుత్ప్పర మెక్కెయుయెరోధ్రకేడియు
ఘురము నాంజనేయు రవిపు(త్ర) విభీషణాముఖ్యసేన మల్
నిరతము నిష్ఠ గొల్వఁగ ననందితరాజ్యరమాదృతిగొంజాద్దే॥

గీ॥ ఇంతసైకైనాఁడు నాయుమేధయాగంబు
సేయుఁద లలి యాంజనేయుఁ బిలిచి
సకలవానముఖ్య సంఘంబు వినుచుండ
పలికె వేదరాము(డు) దెలియ॥

సీ॥ బాల్యంబు నందునే బ్రాసు బింబము బూని
వంటి కెవైజె . . . . . . నావు॥
భూప (తి) దర్శంప బొప్పిచిన వల॥
దగు వార్ధిభంగుసదాఁటి నావు
పటి (తి) కొ ఆరు నిష్ఠులశాఠ్యమెవినిమిటి
ధృతిని మందులకు ఝప్పెపి నావు
రంగారంగమందు సం(ర) మమెయుపాలింపు
చెదరక బలు కోటిక్లేశి నావు

గీ॥ సరసదానవశా(త్ర)వసంఘనివాస
సత్(క్రి)యారాధధార్ర్యస్థైర్యపుణ్య(ప్ర)భావ
భావవిస్ఫూర్తి వెల్లఖుంగ(ప్ర)బలినాపు
మహిరాయబిక్షపిగా(త్ర)సవిహారవృ(త్తి)॥
వ॥ శ్రీనిమత ని(ప్ర)భావంబు మ్రొక్కించి బవరౌనిరంబిపి
చియుష్మనియో॥
చ॥ వినుమవిక్రమాయమేధయాగమిపృదుర్లింజేయ గబ్బనిన
ఉసునవిధ్రుడయశ్శౌరత్రకాఠువేద్యదవసం(ప్రి)తిగా
జననమానస్ససవర్తసన్మతమునోజన్మరత్నిమునన
ధృపునబాహుబమవ్యంజమానరిపుజార్గర్త(ప్ర)భారాజిక్షై॥
క॥ శ్రీనలమయులవనజుడునుదన
మనవాననసంతోషపురనివమగుంద్రైయా
వన బ్రాత్రవంశతిలకుని
గని(ప్రము)కుబుక్షక్రీడారలగానిష్ణునియెన్॥
క॥ స్వర్ణమామయానతినే
నేమంబున నతాశిషై(ర్రి)నిత్యుఖవిభ్రమై
త్యావతు దన్నైమపుషరాయర
(శ్రీ) మహిమమలబునివేగణనియోదనెలమణి॥
వ॥ శ్రీనిభక్తియద్విరామయంబు వెంటుంజనిబని
సీ॥ కాశ్యేరకాంబ్లోజకరవాఖనామర

వ్రతమున్నైన కొన్నదే శరములు జొచ్చి|
వంత్ర మాండూకే షుపుతంతరదోషాశజల్
స్పదవేల్ప్ర నయమునకొన్న నదములుగదబి
తిం దపకతిం(త్రా)క్షోతిలక(దు)మాశబె
తత్త్రి ఋగ్మెసెకకొన్నవనులు దూఉటి|
వహ లక్షంతము తంగమందిరవలలయాఖ్య
లనమ నిహారుకొన్నకైలములుదాఁటి|
గీ॥ యుద్ధరావణుంబునెనుదెంచు నరాగుపెక్క|
బాహంబల శాసితైలనయుప్పవనసుతుఁడు|
గారబెన దిప్పుతమ గనెం కృష్ణునవితాను
కవితరవితేజుదేవతాకారధరుని॥
క॥ కనుగొని పవనసుతుండా|
ఘనతారిష్టునుఘుఁటనైగొరవమునవిల్|
కని కేబాహునావసెంయ్యాది
చని మొడిదెచ్చ టికిదెల్పు సర్వజ్ఞానిదీ॥
క॥ రామని ప్పతుఁడనసువు
స్నానంబున వెలయు వాఁడ వనచరయుక్తి|
స్నేహ(గ) గఖర్రతమిని
శ్రే(త్రి) పెఖంగు వాఁడదు ష్పాయుండనే॥
వ॥ ఆని యప్పుడు॥

సీ॥ మెఱయు నీరీతి బల్లు(?) హారసుతుని
గాంభీర్యము శౌర్య హాస్య [illegible] ఘన చరి(త్ర).
నాదు పేరు నజన్నంబు. నాదు కులము
విను [illegible] నీకు నే [illegible] విన్నవింతు॥

తే॥ పా(త్ర)ంబై వరము కురు
(స్తో)త్రంబు నమ్మ [illegible] వి(ప్ర) [illegible] పతి కెలమిన్
పు(త్రు)డనై జనియించి ప
వి(త్ర)త మజ్జనని పెను పెలయు [illegible] చెన్॥

ఉ॥ పేరు వికాము డంబు నిదిపెంపు గబ్బి(?)యమునందమద్దురం
దేరయు వాంధ్ర వ(ప్ర)కర మానన గను పవి తులజేసితా
గరవ [illegible] వి(ప్ర) హుల [illegible] బెందిలి [illegible] నర్పయేను ద్దు
ర్వార కాము ద్దిన ద్ధి [illegible] నవంతు డన్నై వి లసిల్లియుం [illegible]॥

కం॥ మ త్తు డన్నై కుజనుల తో
[illegible] తా [illegible] రింపు యను [illegible] యము ద్ధ [illegible]
[illegible] త్తు [illegible] నదు ప్ప [illegible]
యుత్తు డన్నై [illegible] రుసు బం దియుం [illegible] యున్॥

శా॥ [illegible] న్య [illegible] గత [illegible] న సు(త్ర)ంబు
లది [illegible] నం [illegible] కె వి(ర) [illegible] ంబు జేసి
[illegible] [illegible] [illegible] రగా నం [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]॥

తాతయు త్రాతయు దన తండ్రియును గూర్చు
ధనమెల్ల వారభామినుల కొసఁగి
యందఱా కాంచన యుక్తి పవిత్రము లే
వరాంగుల కంచలు(త్రా) క్షేకిచ్చి
సీ॥ (ఘ) ఢిమెల కాంత సెమ్ము కంబళుల కొసఁగి
వేద్యప్రవాసమ్ముల తోడై విధుల కిచ్చి
ఇత్రైరంగున సంసారమెల్ల విడుచు
చింతవే కయుద్యాయుధ జైసి విడిచె॥
గీ॥ దాసదాసి జనంబులు దాన్యములును
తోఁటలును తొడ్వేసు వులే భూఁటభూము
కమ్మడంబులు దాఁగట్టు నాశీకములు
మెనరఁగన్జేసి బంధకే జనుల కొసఁగి॥
సీ॥ కులకాంత సౌందర్యమెల్ల వితో దుతమెచ్చు
వెలప్రుడు వారభామినులు యిచ్చి
ఘనచక్రకింమారలు స్వరు గురిజ్ఞ(ము)క్తను
(ము)క్తుఁడు వలసించుఁ బూడల తెను॥
వద్యా(త్మ) చరితము లే చక్రి తో వినంబాను
వినంబాదు విటువిటై జనుల తద్దము
వర్షింప దగుడుర్తి వ(స్త్ర)ము లే గట్టిను
కట్టుదుమెల యూవికట్టు గుర్తు

గీ॥ వెం ఉయయను పవిత్ర సూత్రములె వెదను గూర్చి।
గాఢ రుద్రవేశ్రీ లలలం గ్రహ గుండ్లేప యు।
రమ నాదె దైన్యం దుసంధ్య మంత్రములు లలప।
తలంతు పర్యోంగనలవయ దుర్బులము పనె ఖలు।

కం॥ శివ తి హితవుల గుణ హోయుంపను
గత కళ్ళ పున్నె నలు ద్వలు గాదనవినదు।
ర్త తుల్పై తగు విబుధ జనసం
గతి చే వివారింపు చుండు కాంత ఖలోదగ॥

చ॥ పరువ డివి ధ్ర వర్గముల బాంధవులుందను జూచి వీడుచో
దురితవతులుండు టెంకి బవాదల రూనారా శివివే కమాత్ములై
దార లనిపందముంచక దు దూవహనేయనె యెంగియాత్రలై
కయనాద వి ర్పుదం డ్రి నను గౌరవమే పృగబ్బిముయిష్టినన॥

కం॥ పుత్ర వంశుల సుందర।
గాత్రా శ్రీలెల్లి విధ్ర. గానాడ పుడెంతె
పాత్రుడ్లై వె లగులు చుండదగ
నే త్రానందం ములనా గనే గను గొంటినే॥

ఉ॥ ఇంటికి నేల రాఘన మెంతయు సర్వ ధబంధు వర్గముల్
గాంటిరి యించునవ్వనిని కూరిమినాతనయుండు దసని జీ
వంటకవేలలమా కనుచు గొడనుబుండు దుగానిముమ్మియో
కంటిని నే డనేదగు విశార పుజే క్షులగాన్ని పుత్రుకా॥

గీ॥ శ్రీ బలని భార్గవ మాతల్లి యదికన్నదద్ది।
తమ్ము బల్త్రం త బాల వపవ తద్ధ్రమేను।
బహుజరా భారమున నొందిబ్రతుకువాఁడ।
నింటికింత యయుదశ్చండ నీవె పుత్ర॥

క॥ శ్రీ స్వాపుత్రక యింటికి
నెన్నండు సురాగవేమి పితరు తత్తాప
వన్నన కందగిన కలుసతి
యున్నవిద్యం బరసి చూడకుండు ఉత్తకవే॥

ఉ॥ చూచినవారికెల్లనుదిసింపు పెటుంగఁగనెమ్మొక్కి చక్కిలిన్।
నాచరణంబులే యుదగు నట్లి(వ్ర)తంబులు సూచినావిచే
మేచిన శ్రేష్ఠమునిన్నుగని యింతయు వేడుక నుస్కృయుండనీ।
నీకు పవర్తనల్ వినుచు నిందలఁబొందితిమయ్య పుత్రకా।

గీ॥ చెలువనిభార్గవస్వామి యాజ్ఞలకొమార్తె
భూరిసత్ప్రతాపారపుణ్యశీల।
బలిత యౌవన సౌందర్యభక్తిరంగ।
తనయ వివరించి నీదు మన్నన ముదగదె॥

మ॥ వినయొక్కింటను వత్తివెళ్ళుపోనిసేనింపొందఁగనూరిపై।
వినవిద్రలె వముచియందు మోము దినముల్ చేకొర్విచే వద్దికన్।
ధనములెదెస్త్రీమాదట్లు దిప్పె దవుదేతన్నైనయూవృద్ధదా।
చినవాదక్షముదుంగరంజెవరికింతే మాటమ్మె పుత్రకా॥

చ॥ చదివెడివారినాంచి పదినంత సమం దివవ్యాం తరంబులన్॥
బదిలము గాంగ నిశ్చిత న(ప)జ్ఞవహించెదు వారిజాబితో(
పుదపము నంబూంకి నా సుతుండు ముఖ్య ఉదరంగ విరిలి లెసెం(
పొదవంగ నుండుమెన్నడు నియూ పామెయి నర్పుచు నుండు పుత్రన్॥

కం॥ ఎన్నండు బాల్యము చనునో॥
యెన్నండని త్రోసు పుత్త్రి హితము వహ్నైనన్(
ఎన్నండవి మోక్షించెదునని
యున్నతకీర్తి విడి బతిరుగు ఉబి తమెనివేసన్॥

వ॥ శ్రీనియునే క(ప్ర)కారంబుల హితవాక్యంబులచేత బుజ్జగిం
చి కౌంగలించుకొని జయబ్బాధ్యాత్మ కినిచేత స్నానపానాదకంబు
ల నిప్పించి యా తవ(స్త్రం)బులాసంగెలకలవిధ్య(స్త్రీ)స్నానంబు
ల(హి)త వాక్యంబులచేత సంతుష్టిజేసి తదనంతరంబు
నన్నురమ్యకీర్తిగృహంబునకు నయనింపకలుంపు తరచేపా
యునిరగులను న్యూలంగనల రవాంబువెరవు గద్దెప్రవర
పనాద్రిబలాపుంచైన తనకులకాంతకులంబెరింబుచెరటికబం
పినను॥

కం॥ శ్రీత్రేతినత్యనితామణి
గుత్తపుచనుదోయిగుబ్బకెకొమ్మైలమెలయున్(
చిత్తంబు వేగవదన్
యుత్తము గాను బ్బులకొనలచునటుకరలదెంచెన్॥

ఉ॥ వస్త్రము లాంగి హాసముల్ కడవారక యూరకే కొంత సేద్రుదా।
నెత్రము వేనిప్రేమద కనుంగొని తనంతనె వీడె మిత్రులున్
వస్త్రసంబద్ధితమస్తుల వాంబ కనుంగవ ... పూరయుల్
వేద్రు నగ గ్రిహల్మల పయింబడి బిందువులనుండ నిత్యమున్॥

ఉ॥ నేనే కానని వెలవి దియము గానెవనాయుడ దష్టు చేమియున్
లోకేమ లో నృవా సప్తఋష విలోలత బ్బాణ్ల గోంత మొందుచున్
మా తమ నప జైత్త గాకయు నమా పద దుస్సహ సేయుచుండ
మా తను మానగోద నగునే మతమం వతో దుత్తప్రాణనాయకా॥

చ॥ బిన రంగనాదు పల్లవిన సారకేయుండగ గారవమ్మిమియున్
వనరుహనాభ మాంద మది వర్తియుచున్నదానే కేయునన్నిటిన్
మినులను గూడ వేడుకలు మిక్కిలి యయ్యె నికా నరాదునన్
యునికి కిలంచ జెందయు నయో విదరింప స్రుబ్రహ్మనాయకా॥

క॥ ఘనమా మిటు వినియెనను।
వనితా మణి తేటమారు వలెకేయున్న
గనియుంతి మన్నద్వా కనకగ
జనితవ్రత గనివతనదు నయ్యమ నంజెరగా॥

ఉ॥ చేరి లతాంగి కేలికవ చిత్రము నంజి గురింప చేత్రిలో
మారువులందు నాపదము లూయ్యన జేద్రుకనే ద్రుమాలతో
గారర సంబులాఖ్య తన గబ్బిచనుంగవ కుబ్బకంతరా
దారతుఖండు ఖన్నిసద తాకి వికే షపలోప్త మెప్పుచున్॥

వ॥ ఇట్లనియె॥

సీ॥ నేర్పుతో వింత వారె మారు నిన్నరెయు
నాదు రఖ లోన వచ్చె మన్ననలు మీరు
వలయు రతి కోర్కె దీర్చి తిర సుఖసేవ
కలయు నిక్కంబు బాయని వయు పతి కాంక్షతో డ॥

కం॥ కను నైనని నన్ను గూడ౯
వనె నని రాంక్షింప నిద్ర వచ్చె మమా కు౯
గల౯ గద నెవా ర్పాదయుంబును.
పలుమరు దానో దు మోవలు పల మెట్టి దియో౯

తే॥ కనుగొని నన్ను కూర్మి చెలికత్తియ చెల్లను చిదు మాయలా
డిన విధ మెఱిఁ గ్రియ లఁదు దీవి దిక్క నగ్ని టచ్చెర్పు కోరెయుఁ
బును దగఁబ్ల వారలను సొంపు బెలంగ నన్ను నా విభుం
డను వమ రీల గూడు ననియుందు జూమి మది నౌదమ్ముల౯॥

చ॥ తబ వయు ఱికె లఁమూర్పు రా కాంతకే మో విసు ద్వార సంబుల౯
రుచి గొనిసెఁ గఁలించు కొని యూడిగన త్ర్యనఁజై తుఁజేర్చి న
ద్ర్వచనము లూ ఫ్లు మన్ననయు వర్తిలు చుఁ దబ్రియుంచు గాంభుల౯
(ప్ర) చు రతఁసూద తపన్నమరు బాధ లకెం తియ నొర్ల వచ్చునే॥

సీ॥ ఎన్నఁ డో త్ప్రక్రీ రుం డెల్లు చే రున ఝుంచు
బవలు దేవత లఁయూర్పి (ప్ర) రాలు తిసె తు
ధవుఁ దన్నెన్నఁ డు దయుఁ జూ చుసె యుంచు

సంధ్యలంబో బిళ్ళ పెళ్ళు బుండు
వను గూడి నా ఢుండై న్నదున క్షీ సోయుంచు
పో స గ భ్యా స్య యు న కు (వెయ్యి) క్కు బుందు
ర వు కాండై స్నదు పే ద్ర ర తి దే ల్పు సోయుంచు
ప్రేమ తో సోము లు సోమలు బుందు.
కీ॥ కటకట నన్ను నే డ్రై న కరుణా తోడ
కాంచిన న్నర్క కే విదే వించరాదె
వినువు కలకాంత రము లక్ష్మీ కైదు కొనిన
గలయు కుం డి నం బా పం బుగా దె పతి కి॥
సీ॥ తూర్పు తెల్ల వారె తో దరి సంధ్య కృతి
వలల కు మా కు లో వ వల యు నే గ
వన కు ను ను లు గ ల వ్ర ద యు జో బి ర తు ల బే
వన సుంది ర్పు (వెయి) కేళ్ళ దను కాంగి
చ॥ ముదను నియుం వము ళ్ళు లు ను మ త్రి వి పెళ్ళై బిళ్ళ వళ్ళు లున్
గాదసాని మాయు కో వె లలకూ త లు పప్పుద పంక్తి పోతలున్
కదల కం గ యు పెన్నెల లకాంత లు మందసమా రు వీ త లున్
ముదమె ద వింబి క్షే త ము న ముంచ ను మా దయి నే కయుంచిన॥
క॥ ర తి కే వి దే వి ప్ర య ఘ లు
వలు లు ను నె (త్రిం) పు బుందు న వ యుం బడెనో
వెత బె ట్టి కేం కన్నె నను

హితవంతి ఖావం దనకే శ్రీనే బుధుసన్నన్॥

వ॥ ఇని యన్నేకు(ప) కారంబులు పలె వర్ణావకిన్నరుం విలాసవాణి
వినోదంబులు బెదను యొక్క తర గృహాంతి గృహ నాయకానోన్నిన్హ
సుబంధసావు బాహుదీరంబులను సాదర విన యుల చన రచనాప్ర
ఢిమలును మధురయ్యదయాంతరంగంబు గరం గించు చెరంగ
యుం గనే కయ స్తురంగాస్త్రిగంధ ర్వ శర వేద నాదాయమాన
మాన సత్యైంయమంతరంగంబున గల ముని నాన్యకంబు
త్వైబుకృద్ యుం బై యు స్వంగినే(త)యు గళ్లి(తో) తోమార్గంబున(బ)
వహించుచెరంగున గన్ని దివె ల్లు వబు(ప) వహించు నాంతసేవ్యం
జీయుం తపవన్యా వరివత దుర్గయా మంబున ని(ద్ర) పరవశయ్యె
మరచి మదియు కాదయు గళంబున దనదు మము ఖంబుజైద్రుకానిని
(ద్రిం) ప్రపంచదనే లెంగిచెను నును బుయ్యనే చియ యుంతి దేహంబు
నంగల కర్త మురాంబులన్నియు సంధించు కానిపొవుదు మధుమా
రంబున॥

సీ॥ ప కుపు గుళ్ళు బిరాడి పతిమో దజారంగ
సింహాంచదదరాడు నఖ్యజాబకొనుచు
సంధిమురళిన్న బకేనివారంబు
మధుర నారెకుదు జూలిబమ్మకొనుచు
కేలంటి వీడెంపు కెంపైనపదవుల
నెలకవుచుదన లోనె జూలికొనుచు

ఉద్దీపానారూఢమత్తత్వయున యూలు।
పదము లుమాసియున్న పాదుకొనుచు।
గీ॥ నరలక్ష్మీంబివితవితనవ్వుకొనుచు
కొతుకెంతయను వగనునగుననవ్వు।
వలుదవలుద్వెనదిబిపిసవంటెదాని।
గదియఁగాఁగ్రోసితొలుదాసిగంటినప్పుడు॥
చ॥ క్రిదినసుఖాబయిల్లినయునవ్వుడువెల్లనెబాఁప్రనన్యస్సె।
వడెనసనప్తైఖాబితివిధూపనిసీమదిలోనత్రస్తినన్।
వలుదవలునసీదుదాఁపరము మున్నెనుదెచ్చినాఁగెఁగలింపుచున్।
గొదఁగాననినన్నుబట్టిరతిగూడుచుఁజొక్కెదక్షినుద్రెక్కెదన్॥
వ॥ అను పయయు॥
ఉ॥ మేలురమొంతజాగాయిదిమెచ్చిననుందసుదానెన్నెకానెన్।
తాళివిడినిమాటలుగాఁదప్పనికొంటయుచుసుందునట్టియున్।
వాలికతూఁచ్చిన్నైమనసుప్రాణ్యయిటేసిమదీయుబ్బానన్నుల్।
శ్రీలుఘిలించుచుఁగొనెదిక్షుదిచేరిక్షయంగిటువేడ్కజెప్పినన్॥
గీ॥ క్రొరయువానితంబులంటనసంటునిమ్ము।
తెగువలుకులుదిప్పినదిప్పనిమ్ము।
పొనఁగబ్రహ్మంబువ్రేంయుయనఁజూతనిమ్ము।
వెన్నడబిపిఁజూదకివిడువఁదగదు॥
ఉ॥ విట్టెవగ్గెవకించదు రతిన్నెతఁబెట్టిదుగాసుసంకినన్।

లక్ష్మి నవేంద్రతో విడెము బాధవెంటాంగదు సౌఖ్యధోరణుల్।
కష్టిలి మాటలాడదు విశారప్రతతులు తనేనరదేశ్య।
పట్టునెంచి యూరిననుబానిసగ్రామాలయవేశ్యేంతయున్॥

క॥ దాసిని గూడరె వేద
వ్యాసుండు కృష్ణుండు నిందు వలనంగలదే।
దోసంబెంతయు గావున
గాసింబడకెపుడు దీనికలసెదననుచున్॥

క॥ సంతసమందుచునపుడు
య్యింతిం గలసుకొని దానియింటికి జనినా।
నెంతెరతిగూడి తోడు
త్యంతాలోలుండు పుష్కారత్నముగనునే॥

క॥ ఆపదంతియైయొప్పిన
యాపనులన్నియును జేతు నలయకయుదిదన్।
గోపించినప్పుడు తనకున్
బ్రాపించెన్ పూర్తిదుఃఖంబులవలనివెంతయున్॥

సీ॥ నలయుకాతన్విదయతో దగ్గరచేనని
తోదవినంతో సహా కృనుషోంగుదుంచుడు।
ప్రేమనయ్యింతిభుజియిం పంచెట్టెనని।
కాంతేనయ్యతో సమానంబుగ దలంచి॥

క॥ ఆయ్యింతియుంచుసుంటి॥

నా యు జుఁ డై తం గ నా వు న న్నే కు తిల(
జ్ఞేయమను వా శ్రీ వు పతియు(
గా ~~[illegible]~~ నెంచిన నాం జనేయ పుడునగు నానె యా॥
క॥ ఆ తర బా త్రిశియుని త్తిము.
జాతర బకు పిండు సుబిసి సరనముతోనె(
తేతె వచ్చినినె నె గ నెబు.
వేతం గ బసెబ వబ్బు పెళ్లి వెరద ర నేడాఁచనే॥
సీ॥ ఆయున గాని వృద్ధి యుంతొద్దె స్తోము బాని
పాయకే పులుడు పరాక్రమీ యు బమ్మ(
పునరుబయుండ్ల పెంచె రిపను బావ్వు గాజెపి(
కనపు కట్టెలు మోసి పశుల గ్రాసి(
నెబ పేపా ఐకా పొత్తై బిళ్లం తయును మోసి
యుంగ శ్లోత జ్ఞిబ్బు బ క్తిఁజేసి
కబవారియుండ్లను కన్నంబు బాగి వేసి(
కొంత కతెరు వా ట్టు కొట్టి కొట్టి(
గీ॥ సం(గ్ర)హించిన యుద్ధంబు సంభ్రమమున
తెచ్చిన ధనంబు దాసెకి నిచ్చియుచ్చి(
సరవి ఖాడు చ దాని సంసర్గమునదని(
యున్న యత్తె ఆశె నెక్క నా ఘోవ్వుబాల॥
క॥ పెదలగు వి తలుగుండెము.

కంబి నీ నగలు ముత్తియాలతో మేలు గుండెలఁ
వేదనలఁ బొందు మున విమలుఁగఁ
మోదంబున బందువ వృద్ధమున నెసఁగ కాంతన్॥
క॥ కలవారలెల్ల నప్పుడు.
చెలువొప్పఁగ సంభ్రమంబు సేయుచు సుందర్
లలిఁ బొందువ వచ్చ మయ్యె
యులమిం దను దాసి దాసియుల్ల నిల విడన్॥
క॥ వచ్చెను వందువ యింటికి
వెచ్చన కల సొమ్ములెల్ల మ్యుల్ల విసువక వేదాఁ
నచ్చన త్రోవేవ మిత్తిక
విచ్చె మయుఁ ప్రొద్దుగలు గవే గడము వితేఁ
క॥ శ్రీనివాసకె నయు ప్పులు కలు
విని గుండె యుమ్మల్లు మనఁ గవేలవేలమాటుఁ బంపఁ
వన వలన చింత దవిర్పఁగ
వలను కొని దాని ల్లు వెళ్ళి కోపుబున నంతన్॥
సీ॥ కొంత ప్రొద్దు వసుఁ జిత్తంబు నుదురు పడఁగఁ
తోఁచె తన కొర్తయును వ వసంతో పమెన యుఁ
నందె లోఁ కెంటి వెళయి వందన బొమ్మ
గూరి యులం కించు కొని దాని కౌగ్లి దీర్చు॥
వ॥ శ్రీనితలం బచిత్తంబు ఖన త్తుల హొయి ఖేందువ యుయు.

కొనియెడు న్నసమయంబున॥

క॥ ఇనుఁ డపరాంబుధిఁ (గ్రు)ంకెను
వనజంబులు ముణిఁగె(జ)(త) వాతము లొంగెం
టిని బోసి చనియె పక్షులు
మును సంధ్యారాగము పొడమె. పాము వ్యాపించెన్॥

మ॥ వెలుఁగన్ సాగుచు చీఁకటుల్ వెనరసి యొప్పైగు ఘుప్పై విప్పునై
లలి స్నిగ్ధ లములల్దమూల వనులన్ (ప్రే) వృష్టియామోదంబులన్
జలు కంజేయుచు గర్జ లుర్జ్వలరు చిన్సుంపొంది (బ్ర)హ్మాండముల్॥
గలయంబుర్విఁ చుంజియుండె నమహాగాఢంబుగన్ దత్తతిన్॥

వ॥ ఆట్టి సమయంబున నందానును మనంబులు నుత్సాహంబు
లంగ(దత్తతా) సంబున నున్న్యాంజలియుమం దగ తింజనియం
దునగా ల్లైవె ల్లైని(ద్రిం) సంజూచి మెల్లమెల్లన యొల్లె లోని కిం జనియె
నృగా లియంబ ట్టై. నన ట్టిట్టైగుంభ వెదరిచె దరిననచటిగా.
ల్లైవె ల్లైం గల్లు లదివె చి కోవ కోవనం సూపి యదె యుదెమె కంబు-
జంబైన నివె పు లం గవియుంచిననవియుష్ణు దుర్యాంత్రతు ముజెలం.
గజు ట్టిము ట్టైన నట్టి ట్టిబ్బుమై వెకవి [illegible] దరి నివిచనంగదసివాం.
(దు) గుదంవలచె నదమదంబు గమెొ త్రివాత్తుకొని వట్టి.
వెదకె యుగట్టి గా(గట్టి) వదమై బి(యుం దం(పా) న్న(ాయుం దం.
గ రంజిం పుం దనిదిన (వ్యాం)బునం బవికిన వినియుగ్లాల్లయుల్లో
(ద్ద) దయసా వయన్నై విదివించిఖాని కాంతన్సె(పునసు(దప్పురాబ్

కం॥ ఋషిసన్నుతమం మహనీయుని యా(శ్ర)మంబుజేరి యెబ్బె
జూశియ నింబియుండె॥

గీ॥ అపుడు తన్ముని పర్ణశాలాంతరమున
సరవి జోనాయ యన్నశాఖ సారెకాటి
నెంతయును జూచి దని లంకించు మనసుబ్బ
జూడ మెవది జూనదనకు దుర్బుద్ధియొకటి॥

మ॥ ఆటు యూహించు కవే బిలరమ్మునియమ్మ షులాద్య(శ్రే)ష్ఠుండున్నద్రిం
నటజంబూకృ నజాన్ని కాటిజూని తాను ప్రాంగుమునిరాగన
జ్ఞటిమె ప్రాంచి సరెలా తన్నితగాతనా బందంబు వీక్షించియు
క్ష్మ తు శిరించ తమజూచ్చె నేయని తరాంకన్న ఖ్యాతి చేయుచ్చు మన॥

క॥ చెరిపి నంద్ర తనుని
స్వారగాముగ రజనకి నష్టి తర్నవయు తదనం
పైరార తరబహుంశి తంటక
ఖ్యారవారూ పమున సుండుబ్బవిలోననుమన॥

క॥ శిపి యుంచిన న్వయువందురు
నప్పుడే మునిపాదయుగళి మందు నమ్రంబు
గృపజూచియు తడు నామెడ
నపటంతె దవించి చెప్పగా తుదవెల నయున॥

గీ॥ తాదరివారిచ్చ తెప్పు జొత్తె చిత్త నమ్రాన
నత నిపావన పదపద్మముందు గయు గు

ఖ్యారజా(వ)జ సంసక్తింబొందినే వు।

కాపము తప్పం(దన్నె) ప్రకారి నరసాగనుము॥

క॥ వేఁని వృత్తి నేయును నన్నే।

ప్రేన ఖ్యాతిని ఖ్యారచేఁ యంబున్నెఖ్యాతి నంఁదన్।

వినుదే పాదరఙ్గింకాఁ.

వయిన వయు కేవ్తం(దన్నె)వి వచనపు(త్ర)కెనెడ్డే॥

ఉ॥ శ్రీంతి మొకాడు తావకీన మిద్ధపదొర్ధ తదిగౌరవంబుఁదతెంత।

తేఁంతము మానికా పకాతి నంతిన తస్ముఁ బవిత్రుజేసి యు।

(శ్రీ)ంతి సురాధి నాయక పురస్థి తయాపతి రమ్య హార్యశ్రు

ధ్ధాంతవిహార సౌఖ్య విలు బాఁ గృప చేఁసె సమీరనందనా।

సీ॥ శ్రీ సుబుత నపూర్వ వృత్తాంత మువు దెదె ప్పి।

ద్వారరాసు రుండండని వినయిన చెవుము।

నే చిఖ్యాము లక్ష్మీ వందనం బాచరించి

శ్రీబని మొజం వ్యారి వస్తు రాంబు నకును వుడు॥

చ॥ వలమిన మారనందనుఁడె దేవ్వుఁ జెన్నె మది యాచరి(త్ర)ను।

తేలపలువి లేసుఁ దైన తవనాత్మజు వస్నెమొను వింతిని

కృలమతి మీకుఁ జెప్పి తినిసంభ్రమమొప్పఁ గనంబు నారదా

దిలవము నిప్పుంగవు(వ) కరవెంత యము సుబ్బిగఁ బుద్ధి యుప్పనే

క॥ శ్రీ నినారదుం డమ్మె(తి) మూదివిరీమును బాసుం జెప్పెనవి

.నితరవాతికార్యం బెఱ్ఱు నుఁబయన్॥

ఉ॥ గండరగండధ్వాని కటక(ప)కర్షక ధూర్జటినానందిమల్లి
ఖ్యాండవ పసత్ప్రిరుదదానవివర్జిత సారధేనుమల్లి
ఖ్యాండత సుజాత్ర్వి రఘురామ దయాంగుణాసాంద్ర కత్రువే
ద్వంద విభ్రా శ్రీమే పురికీర్తి విచిత్ర నాబంధుర త్రిశాల
క॥ పెనుమున్ప్రవంశకలశాం
బునిధాన విరాజమాన పూర్ణశశాంకా
జనప శివాగ్ని చరిత్రా
ఘనతరవిఖ్యాత ధర్మ్యకార్యదరశా॥
పంచచామరము —
సురాధినాథవైభవాబ్ధి శోభిత(ప్ర)భావనీ
ష్ఠురాపగాఘమఘమాంతరమ శాంతబంధురా
కరావరేం(ద)బృందనిత దానవిస్ఫురద్యశా
విరాజమాన పెన్మమ్మ వెంకటా(ద్రి)నందనా॥
ఇది (శ్రీ) పద్మవాని శంకర పర్వతాలు గురు(ప్ర)సాదాసాది
త సారస్వత జామిత్ర కులపవి(త్ర)కాంచినమునిశ(త్ర)పుత
యామాత్యపు(త్ర)యల్లయామాత్యపు(త్ర) సంస్కృతాం(ధ్ర)భాషాక
వితాధురీణ బుధవిధేయు(త్ర) దసరస్వతీవరతనూభవ
కేసవ విపుల్లవ వినామధేయ(ప్ర)ణీత తంత్రైన విష్ణు భజనానందం
బునందు ద్వితీయాశ్వాసము —

తృతీయాశ్వాసము

కం॥ శ్రీహరి పూజాయందుర
బావలి బలవిజిత శత్రు పార్థివ పటునం
ద్ధావలి సంతత కుబ్జసం
స్థావలి సత్రిత్రి బలి నారద్వపాలి॥

వ॥ శ్రీవద్దరిం పువుట్టి సమయంబున నారదుం డుపేంద్రున
విమల వసునులకిట్లనియె॥

సీ॥ ఈర యీవ యీలంబు శారదా శ్రీ గాభక్తు
భూతన దర్శ్యం డు శ్రీరమాధవుండు నదము
పార్థి శిబాని బు(ర)యాం బసంగ
విరాజె ద్వర మాద్రిన శ్వే ద్ధ భూయ రాంబు॥

తే॥ నా రా యు రాయాం వంబసు.
భూరి తరాశ్వత్థ మహిత భూజ వసుశాఖ
మాటిన దేవ దయాం బక
శ్రీరంజిబల్బు బుశ్రు ముఖసిద్ధ వమ గాంగ॥

సీ॥ శ్రీవిం ఱబువ శ్వేత్వి వృత్తాంబు బూజింప
వారి(గాబు) వ్వల వయు త ద్ధ్యంబు కబు గను
మఱి త్రిబూ ద్వి(దు) మంబ ద్రి గాఁటి న
(బ) వ్వావ త్రి తయు న ఘు బూ పవెయుందు
చలదళ భూజ జంబు బాయ్యు సుం జినదియు

భాగీరథీజల (ప్ర) తిష్ఠదనరు|
(శ్రీ) ధ్రిషిప్యులుపాదప (ప్ర) దక్షిణామునే
బహుతీర్థయా (త్ర) లుఫలముగల్గు|
సీ|| భావుకంబైన విష్ణురూపమునవెలయును|
ముక్తితత్త్వాదకంబును నన్నుతించ|
(శ్రీ) కృష్ణసింధువారి నియొందవెలుగు|
నాగవాసంబువెల్లనారూఢరతి|
తే|| మహిమయును హరినామస్మరణప్రభావంబు వినుండు||
సీ|| ...రంగంబుగా గదక్షిణావర్తకావేరివృ|
నక్షత్రవేదముచేసిన నక్షత్రఫలము|
నిరతన (ప్ర) తనిష్ఠనై ఆపుడు భక్తి|
తీర్థయా (త్ర) లుసేయుదిశల్ఫలము|
ధనదానాన్నిరతాన్నదానంబులనయంబు|
తనువేదఁచ్చేసిన తపఫలముబు|
భాగీరథీనదీతోయసేవనాదరము.
శ్రీక్షేత్ర (గు) ంకినపుణ్యఫలంబు|
గీ|| నెన్నుగలదేవపూజలు యోగగతులు|
తపములాదిగనెనకకొన్నధరణిలోన|
ముక్తిదహరినామంబదివ్యసంస్మరణకీర్తి|
సాటిరావెంచసనాగరాజిహపరంబు||

సీ॥ బహుజన్మకృతపాపజాలంబు జనంబునశింపదు
పరికింప విష్ణుసంస్మరణామహిమ
ఘనతర రోగ సంఘంబులు రాఁగింపదు
పరికింప విష్ణుసంస్మరణామహిమ
ఘోర క్రూర దారిద్ర్య దుఃఖంబుల నణఁగింపదు.
పరికింప విష్ణుసంస్మరణామహిమ
ప్రాప్తి నొసఁగ నెవ్వె పుణ్యఫలము లొసఁగు
పరికింప విష్ణుసంస్మరణామహిమ
గీ॥ వగాఁక నజ్ఞాని సుజ్ఞాని నొనరఁజేయు
విద్యాద్రి పెనిగఁజేయు

మహిమ విలసిల్లు విష్ణుసంస్మరణామహిమ
క॥ కృతయుగమున ధ్యానతపములు.
నమిత త్రేతయందు యాగమేధంబుల
(ద్వా) పరమున పూజ్యమునను
సతతము కలియుగమునందు. సరి హరినామకీర్తన॥
(1) సీ॥ శ్రీ మహాలక్ష్మిం బుణ్యశ్రీహరి శక్తింబున ఁజేసి
(ప్ర) హ్లాదుండనఁ వాఁడె భక్తవరుఁడు
(2) పంచసంస్కారుఁడై పద్మాక్షుమదినుంచి
పరమైక్యమందినవాఁడె భక్తవరుఁడు
గీ॥ ధర హరి దర్శించి దేవతాంతరము సాధ్య

నాంతరంబులు గాఁగ మంత్రాంతరములు·
మర్చించి తద్వ్యక్తకైంకర్యమమతఁ దెలిసి।
(ప్ర)బలు బలుండై జువాఁడె పో భక్తవరుఁడు॥
(౩)· వినుమింత సర్వంబు విష్ణుమయంబంచు·
పరఁగు చుండైన వాఁడె భక్తవరుఁడు।
(౪) పదిసద్వైతంకేశవాత్పరంబంచును·
పలుకుచుండెడివాఁడె భక్తవరుఁడు॥

క॥ కూరిమి(శ్రీ)హరి భక్తుల·
గారవము బలిబ ముస్వకులశీలంబదిన్
(శ్రీ)రమణుఁడు తృప్తుండౌ।
నారయ తత్త్రిప్తిఁ బలననఖిలము దనియున్॥

క॥(శ్రీ)దనరఁగ హరిభక్తుల
పాదాంబుజ జలము గంగపావనజలమున్।
చ్ఛేదంబుసేయు నెంతయు
మోదంబున గ్రోలువాఁడె ముక్తుండగున్॥

క॥ కలియుయు బలియుయుఁ జూపునను·
గలవే శౌనే తీర్థయా(త్ర)గాంచవలెన్।
వెలయుఁ గనిదితధ్యంబని·
తెలియనిసరు లటును గలవె తీర్థఫలంబుల్॥
వం(త్రి)దియుసుంగా కహరినామస్మరణంబులలోన వింతెన్నకవిశే

షం బు గ లి దు వి శం దు॥

సీ॥ క ర మ ర్థి రా మ సం స్మ ర ణం బె సె యుం గ
పూ ని క తో బు ధ మా ని యు మె
మ హా ని యం త ర రా మ మం త్రం బె పొం ద్రు
త ర ణి తో నిం పొం ద గా మ చ్చు ను ది వె
ల వి రా మ మం త్రం బె జ ల జా క్షీ నా మ స
హ స్ర ము ఖం బ న న లరు యుం డె
శ్రీ మ హా మ్ప రా మ మం త్ర మె తా ర క
బ్ర హ్మ మ ని యు ధ్యా నిం చం గ వి శు తి గాం చె

గీ॥ న త్వ శ్రీ రా మ మం త్రం బె యు వా ర హం బు
ల క్ష్మి వె లి యుం గ న ద్రి యు ం బు. న దె త్తు ల మున
శా శ్వ తై శ్వ ర్య మ పి గా రు బు చా బు గా వి రి
ఉ ర మ శి వా లీ స్త్రై కుం ఠ వు వి ఖ్యా ంబు॥

వ॥ శ్రీ ని వం లీ యు నం॥

సీ॥ శ్రీ ర మ నా రా య ణా ఖ్యా మం త్ర త్ర ర మ ణు లు
జ గ ము లం దుం జ ను శ్రే ద నా ర మ వె
న త్వి మం త్రం బు జ పి యు. ను ద్ధి వ త్తు లు మున
బ్రా హ్మం ర ం జ్ఞా నా కై ప ల్ల ప వె ను న ం ను॥

సీ॥ శ్రీ న్న వి శ్రీ మం న్త్రా న ల రి శ్రీ ా ప ద్మ
మ రా ర [illegible] ది చె సి మ వా ర ము॥

ఘన ధన గోస్త్రీ హింసలును బాలహింసయు।
ననయంబు జేసిన యట్టివారు।
కాంచన ధరణుల గో(బ్ర)హ్మ హత్యలు।
నమితంబుగ జేసిన యట్టివారు।
తగ సురాపానంబు దస్త(తే)యములు।
సల్పి తాజేసిన యట్టివార
గీ॥ సైన హరినామకీర్తన పూని చేత।
జనులు సేయంగ వినిరేని సకల పాప।
నివహములు బాసి యనంతనిష్ఠవరలు।
తుదను వైకుంఠపురి జేరుదురు కాంగ:
గీ॥ మహిమయు శ్రీనామసంస్మరణాజైన।
పావనగతిఁ బొందె గుణ సురాజపుంగవుండు।
పాపము లెల్లి మోక్షసంపదను జెందె·
పూని వేనురెండుగ జీవులు లీనవేక్ర।
క॥ ఉపవాసంబులు(వ్ర)తములు।
జపతపములు సల్పినటు లను జననియుఘంబుల్,
కృపమీఱ శ్రీకృష్ణనామము.
జపియించిన బాపునిజము సంయమినాథా॥
సీ॥ మురవైరి కైటభఘున మను(సు)క్రైన గాత్ర।
మనసా వచనకర్మ దేహంబు ద[illegible]।

చెలఁగి విష్ణుని బాహుజఁ జేసినశాస్త్రమున్
రవణీమశంఖచక్రములు దాల్చు|
తా॥ శ్రీవిష్ణుయందునట్టి వర్ణంబులు.
మవరణం దలములు మహిమ దాల్చు|
మధుసూదనుని పుణ్యమందిరంబునకేఁగు|
చరణములు దివతార్చ్యనలుగాంచు|
సీ॥ వనజపాదాబ్ధివన్నాకాఫునసుబాగ
ఖ్యర్థి పరిరంభ్యగాన కీర్తనబరఁగుదిరు|
నెమ్మివిభా అంగనకిల్చంబునె(త)యుగము.
వర్తింతుంటైనయాని మహిమత్వంబునొందు॥
క॥ గతజన్మలోయు బందున
వితతవాయుకాదవ లయు విశ్వానికిఁగ|
కితరులకున్ బగబ్లనం|
(స్త్రీ) తిలో(శ్రీ) విష్ణుచరణాసేవామహిమల్॥
సీ॥ గతి నోవెలయు విపూనిగజరా యమెరవెట్టి
శ్రీ(ఘు)ంచెవచ్చి ర(క్షిం)చినాఁడు|
తంజిల్లు వన పాదరజముసోకఁగజైసి|
బొలవింతా తికిఁ బ్రాణమిచ్చినాఁడు|
సద్య లోనఁ దనుగూర్చి సన్నుతులఁ జేసిన
వెన(డె) వదికివత్తి యాసఁగినాఁడు·

పృథ్వీ కదంబములను ముఁపై నైకెదర్పించిన।
బాంగి కవేలు నిర్మాచినాఁడవు।
గీ॥ దేవదేవుండు రక్షింపు చిన్మయుండు।
వైభవా ద్వంద్వ ముఖగర్భ వానానుంకు।
శంఖచక్ర గదాద్యాయుధ కౌర్యశౌరి।
యోగ్యరక్షక దయాద్రైకమయుఁ డుత్తుండు॥
వ॥ కావున సత్యసంధుండవు దీనజనంబుల యూరడించి
తంబును నీ దువిన నము—.
సీ॥ గోపికా జారుని గాకీర్తనమొనేయు।
పరసతీ సంగమదురితము గాఁగు।
కంసాంతకుని కత్తదేవుఁ గీర్తించిన
బ్రాందనజన హింసాయము గంటు।
నవనీత చోరుని దయ కీర్తించిన
తస్కరాన్నత పాపము తొలఁగు।
పూతన స్తనపానము సేనఁగ సన్నుతిసేయు।
దుష్టశిక్షక గోదాఁ పము సాఁగు।
గీ॥ లయ నన్నెల జగములకుం పాపమేయు కటి।
కలదు నీలో మునులంబు ముఖగదల వన్ను।
నచటి తానం తనా వింద యనె దుమం(త్ర)
ముక్తి రంచిన నా చేంతనుండ డవె అచటు॥

క॥ వినుమింకొక యితిహాసము
మునివర్య! కలఁడు మాకు ముదమెప్పంగ
వినుపించెద శౌరి కథ హితము
వినుపించెద దశౌరి కథ హితము
మనుకొని మది సావధానమున వినవలయున్॥

వ॥ అది యెట్లంటేని॥

చ॥ కలడొక పత్రిరాజు ఘనకాంచనగోపుర దివ్యమానసౌ
సలలిత హర్మ్యనిర్మిత విశాలమహాపురి తిమావిమానసౌ
ఫలితతనవప్రసన్నహోదపకుటి ప్రదరమ్య గ్రామసంగమంబునై
చెలువమరంగ ద్వారకాపురి ప్రసిద్ధముగ భూమి టెకాన్వయంబునన్॥

వ॥ ఆ ప్రత్రిరాజంబు యున్నెక ద్విజపుత్రి స్వయంబు దశావేదియును
గలందొక దివ్యరాజంబున కనకకలుండయుండగనుబ్రాహ్మణుఁ
డుండెనయ్యును యయుండును తనికొండారకాంబు మత్రకాత
నియును సతీలలామంబు గలదు తత్వాంతాము నిగర్భంబున
పునర్బుజుండను పుత్రుండుదయించి పుత్రిదినప్రవర్త
మానంబైపెరుగుచున్నసమయంబున॥

సీ॥ వేదవేదాంతసంధ్యుండు పుణ్యజపుజుండగు...
గలుగు నందనుని నాకొక్కటి...
వడిగ నేసి ప్రేమ పరతనుమొంది...
పెరుగుచుండె తల్లిగను పుత్రుని॥

క॥ చిన్నప్పుడె యాంధ్రలోనం|
మున్నతితో ఆడివిడ్వంత పెంగ్రహరాగని|
పిన్నకదుస్వంగ తెచ్చె
తన్నాథు మార్గంబు వదలి తగ జేరియుంచెన్॥

వ॥ ఇట్లు చరియించుచు॥

సీ॥ శ్రీధర్మ పతనరయు మనమునందు దగునాది|
(దే) వ్రి నాకుల ఖ్యాతిం దుప రగజ్జని|
స్నన సం ధార్మిదర్శనపులకితాత్మ|
గాయక కాంక్షి తోడగలసి యుండె
దీనుల నుంచుచు తెరపుణ్యాగ్రగణ్యుడె|
వేద్యతాం బును ఖ్యాతి దక్షతయందె|
పాయకుండ దక్షులకా తపోనిష్టంగా
నుండెరిసను సంతరించె|

గీ॥ తాతయు తాం తయియుదం (జి) వరవయసంబు|
సం(గ) హించె నయ గ్రంథముల చార్త్రములు|
నపఠించ వచనాయుసుల్లెనవియుల|
కమతయు గనిర్భయా (బ్రా) హ్మణ్యస్థమవుండు॥

క॥ శ్రీవిద్యమును నవ్వి(పు)డు|
కావరయు గ్రంథము లయు దిబిదుయర్గులగాప్ప|
చ్చాదంబు జ్ఞానసంగతి|

నా విషయ వర్ణన మయిన కవిత్వం బుధ తతికిన్॥

మ॥ ఒక నాఁడొక్క రుఁడున్ బయాంచయున దానుష్టాంగు బన్ బొప్పఁగన్

నక లంకాంచిత పూర్ణ్యర(శ్రీ)ముఖ్యానంద దీప్తిక ప్రస్నే జదంబ

పికనా నర్గ గజకుంభ సన్నిభ నతంబన్ భక్తిరంబారంపున్

నిక టోర్వింగని యెన్నఁ దంగవని తోనే (శ్రీ)తృవంబొప్పఁగన్॥

తే॥ కని డోయం జని॥

ఉ॥ ఒక్క దినాన నే తరుణి యిందుని భాసన మోదు వ్రాయది

ఎక్కడ నిన్నుఁజూచు టను నూరుఁడు నామది పూవు టమ్ములన్

(గ్ర)క్కున నించె నీదు ముద్దుగాంగిటినెంత యుదైర్య వంటి దే

నెక్కడ నేర్చె నాఁడుదరోద్రైనయూ విరహానలంబునన్॥

క॥ (శ్రీ)నవిని యూ భ్యాసు రునిం

గనం గౌని యుయ్యెంచి వివేక కటి కటి విద్యా

నినం బోటితో రాధిగతి

కినిజూ చెదకన్నారు గీత్వం బెదరి॥

సీ॥ (శ్రీ)(గ్ర) జనస్తుఁ దవీవు తానంతత్త్వ శాతి

నలౌని నీ కనునఁతన కనును సంగవంబు

కలుగనెఱ్ఱనెయు టవంటి కలుగుబుద్ధి

మనసు లోనం బొప్పై సమ్ముదము దెలియు॥

వ॥ (శ్రీ)నివం ఇటి యఖ్యన్

చ॥ (శ్రీ)న్నయ్యమున్నరిన్ గాంతలకు నానయ్యెను నమ్ముఁన తంబు దుమద్య దై

[illegible]

తనకుల వర్తనవి విడిచి ధర్మవిహిత సతనుండు వాఁడు యశ్రీ
జనములు శ్రీయు విప్రవర సంతతి నందదయినట్లు వాఁడు శ్రు
తుల బడు సంతోసుందర తిహ్వార తరా మితరా రవంబుల ని॥
సీ॥ పాంకాంద హింస యొపెక్కు జేసిన వాఁడు(
బహు కూట సాక్ష్యము లిలు కలవాఁడు(
పరి హార స రంబు లన్న్యంబు దిను వాఁడు(
కాంచన గురుల తల్పంబు కను వాఁడు(
ధర్మంబు విడిచి యధర్మమ్ము మను వాఁడు(
విప్ర మిత్రాయనై గడేయు వాఁడు(
బహ్మాణి దానంబు లప్ప సాంగ్రహించు వాఁడు(
పరతుండ్రైయు పశ్రితి మరుగు వాఁడు(
గీ॥ పాపం చరారి గాప్తి ఉపని దూషించు వాఁడు(
ధర్మంబు విడిచి యధర్మ మొనరించు వాఁడు)
శివుని దగ గిప్పి వారిని దనయు వాఁడు(
సంతోష ఆతిని జనియించి యుండు వాఁడు(
నటి వరారావనర వధుండ్రు లేవుల లుపాందదు॥
వనము వద్ద ఆమ్రము నద్రుహ్మ బిలా మరుద్దై యున్న గోత్ర జనము
శైత్రకంబు నీయు సతండును స్వీకీయ పుణ్యంబులు విక్రయిం
చు సతండును పిత్రు దినంబు నందును రజస్వలా దినంబు నం
దును సతు సంగమయు సతండును యతి జనంబుల నిందించు

కానవె వృతతి(ర) తాగునావయు గతిగి॥
సీ॥ ఘ కడి బ్రహ్మ సామ్య న స్థ్యం పైన మోదింతు।
భర్తృ వహా ప కంచూ శ బ్లా నె వుడు।
నవ్య తంబు దాల లంగా నాద సురలన్నైన।
ఇత ర మాన వు ల మో వె త్రి యూ ద।
న త్త్ర మా వం బ యూ జ్ఞ కె సు గుణంబు గ సుందు
బం ధు వర్గంబు లక్ష క్రీర్తి తు।
నన్న హా నా దు లవ తి ధు లంలో హింతు।
ధే శ్రీ ద డు భు క్తి వెయ నర్సు త ఆశ్రయ జింతు।
సీ॥ ప్రియు డు ప ర దే శ మ శిగి రా చ్ఛే మ తో ద
నె దు రు నాన్కగి పా దంబు వె ల పింగ దిగి
తా న వెయ న రింప సన్నంబు ద యు నె వంగి।
వెయ న ర శ యు నిం డు చ ర ణంబు లా తృ పు గు॥
చ॥ ల విలా శి గిం ట కే గ న ప లక్ష్మ నా దు రు నా భ్యా మ తో డు తం।
చె వి వి వెయ న ర్వ కం ప్రి యు డు చె న వ్రే మ ము గ ర్వ యెం దనే।
స్త్ర ము కె లన్నైన సన్ప్రు రు ష ప్ర కరంబు లప్రాప్తి నిల్పు న।
తో ల ఘు వి లా స వా క్య ము లన్నైన సు వ నుల్ల ఖెంప్పు వెన్నడున్॥
సీ॥ స్త్రీ రత్నె వ క యున్న ప్ర జ్ఞ తో వెల్గెం చి
ల వి విం చ హ్మా నా ము ల నుం కరిం చి।
త గు వ ర్ణ నా ము ల దం త ధ్యా వ సం యూ వ రిం చి

ద్యుతి శుద్ధ జలజము లందొగ్గి మాటి(
వలనొప్పఁగా శుచి వస్త్రంబు ధరియించి
భాసిల్లు వెలి దాప్పఁ బసపు బూసి
నాసల కుంకుమ తిలకము పస నెసంగఁగ నుంచి
కజ్జలం బూనెరె నవ్య నయన దృష్టి।
తే॥ పసిఁడి నగలను బూనిన సూత్రి భావదద్ధి।
రవి శశ వరించి భాఁ బొలరాగ మలర(
సుందరి రతి సంత సానంద మెనయ(
పొందుగా నాధుఁడ ద్విపుత్తిఁ బొందు కొటవు॥
వ॥ ఇట్లిట్లఁగున నాత్మీ శ్రీయుని స్వాంబున కొలువిదినంబు.
బు నాపురంబున నెయుచుండె॥
మ॥ బిరానాఁ జొప్పుగ నారి నైనా వమబ కన్నెలయు ప్పొంగుబుఁ బ్రాప్నాను।
ప్రతరామెలయు గృహింగ నామగాల తో భాసిల్లఁ గనెడియ(
తోకలం రాంచితవారి పూరి తనదిప్రాంతాంబున రాంభవింప
నకెమానొ కహా పుష్పజాలము లదె సత్రీతిబూజింపుయు॥
సీ॥ బహుళవిధ భక్తిస్నవ శ్రీ కాకంబుల
నెప్పు గొన్నె వేద్యమొనర నిచ్చు
త(ప్ప) సాదంబులా ఠరంగులతోఁ గూడి
భుజియింప గొ(పా)ంత భావులయుండు(
వరివ శ్రీష్ట లవ(వ) బహు రాజులఁ జెలంగు(

యూత యూథ జంబెక్కి సైరదిలంఘ్రి
గామిఘుఘుడదెడుర జవంనిఘూఘుఘున·
భక్తిన నివిచి చద్రోపకలనచేత।
గీ॥ నవ్వులెమతంత్ర త్రిస్థై నంటియున్న।
నంటికి తెంబిక్షేఘుఖైనింపృలాడు।
బర్హి శింబిన వీదవినా వశియుబటికి।
వచ్చునసురేవ కంజటినర్తింఘువతన॥
గీ॥ శ్రీ క్షిపారిఘునదె లుంత్రీ సురాలన్నై
జననమొంది యుంటి జగముగాన।
వటి నిఘా జసేఘు కథమునజాతిన్న
రత్నవెలుఖబిగనిగ రవంగాందనకు॥
క॥ నంత తత్వేద (ప్ర) తహిత
కాంతిదీ యూర్ధ ర్ధ నిపృగా నత్రగరిష్ట
తోంచచెన్ని బస్సిఘ్నను.
బింతిం పేగ (బ్ర) హ్మ కుల సమృక్షి తిలోవిప్రా॥
చ॥ శ్రీ దియుసుగా వయింకిటి ద్పశి వేమ్మై వగు(ప్ర)క్షమంతయున్।
ముదముననేజెప్పెద న్విమముఘూ సురవర్గ వశింగఘూఘునిం.
పాదవే దల వప్ప్రగాం బుగబదుజ్ఞలర త్నసువర్ణాభ్రవేనం।
పద బజెలంగ నుబుంద గనుభక్తితిదాహిమద్దా మనామమ్మై॥
క॥ శ్రీ వత్సగావెవెదుసై వ

భూపాలుఁడు గలఁడు. నియుత పుణ్య(ప్ర)తిని
శ్రీ వరుఁడున పురరంగ
(శ్రీ) పి ర ధ ముశాపి ద్వరలు రంతపుడ నఁగిర్॥
కీ॥ రవ్ర గుణాదు ర్వద్ధైన యూరాధిపరుని
ఋంఓ హీన ద్రాయుఁడగు పురోహితుఁడుగలఁడు
రత్న ప తై చె లంగెడు రా వియుండు
వెంగర (గో(త) న్యూరా(త్రైసియున్నయుల్లు॥
సీ॥ స్వప్నంబు లున్నైన న తోయవల్లఁడు.
పన్నె నాయున్న తంబె పలుకుఁగాని
విసుతంపస న్యా(వ్రాశ్రి)చేనగుపఁడు
నడిచెనా దంష్ట్రితినగుబడఁగాని
పత్రి ష్ణిస ళ్ళసహ్వ(త్రి) దానవ్వఁడు
వన్నె నా దున్నైత్రి న ప్పఁగాని
ఋద బంధ వు లువెన్నుఁ(లు ఖా)ంయిసయుఁడు
చెప్పె నా దురితం తె సె యుగాని
గీ॥ వె గిన్వె చిన కాంతు వెవెదకు వుండు
నసు దినంబు పరాన్నంబె యుభయించు
(ప్రా) కి దుర్గానవలుబాలఁ(బట్టువుండు
నవని విహాఁదమ నా (బ్రా హ్మణోదయుండు॥
క॥ ఈ శ తినవత్తిం పుడు

భూతమగు గాని వెంటనంటి యీసు రుంజాకనా॥
గీర్యాక్షజనిమె.గంగ.
తీరమున మనశ్శాంత్రి తేటు పదంగదె॥
ఉంతటు॥ సహస్ర గాత్ర..
కాంచెదభూవర్ర గంగకీర్తన తారజనతో ఘూర్ఘు.నిత్యై నళ్ళంగది
బెంచన్తుల్లోలు జాలోలు చలజల.సన్ర(ర).వాకీర్తరాకీ.
క్రాంచాని దెద్విజాశీకలకల.కలనో(ఠా)ంతసంగీతచృగది
సంచార కాంతమాళిశ్రీరగ నూనుమన్గృహారు కీలాకు దుంగది॥
గీ॥ ఉత్తుంగ గానవి(ప్ర)వావాంబునందు
దర్పగునూ కాళియూ చరంతవస్త్రవాలు
చంచితంబుగ దాస్వనహూ చరించు
సమయమున భవ్యభూసుర సంఘమెల్ల॥
ఉ॥ పర్వసనిత్య కర్మలట వాక్యమునిమ్మనివస్తు సంఘమున
దెప్పి యొరంత పొంచుగ దువీరతనాకింకు.దానయుబెతతో
దిప్పన యోట భూసురుల పిల్చెదనంబులనౌర్ణ చింబడి
కుప్పలుగ ద్రవ్యరాసులు నుంచగనీయక యుద్ధవృత్తి తోట్లోం॥
సీ॥ వేదనిశీర్త నా వింపుచుఁ గొండ బలు॥
గొండలు శాస్త్రనిరూఢములను
స్తుతి సావర్యముల చేతతిశ్ర్లీంచుఁ గొండలు
కొండలనిపురాణగాథ్యలను

జ్యోతిష విద్యలం జిత్రించు కొందఱు
కొందఱనితరేత బృందములను
సంకరములు జేసి యదలించెఁ గొందఱు
గొంద ఱాడెఁ జమాఁద సులకు మదిని॥

సీ॥ నాత్మ లింగ నదుర్య్ర్తముల యయ
నెవరికేమి యాయు నన్నికేవరికి తెల్పి
యుద్ధ వంతము మెలితి నవహరించి
చెద మెహిమను/ద్రా వడి(షు)ంచు ~~[illegible]~~ దనదు పురికి॥

సీ॥ శ్రీ(బ్రా) హ్మణి త్రంబు హరియించి
హృహాబ్రారముల రుద్రాక్షలనుంచి
యనభవింపుచునుండి యంతఁజురావార
మునుబాంధియట మాఁదఁదనువు విడిచి
తత్ప్రపమున దుష్ప్రతను వేంతయునుదాప్రి
మహిత గంగాస్నానమహిమచేత
జాతి స్మరత్వంబు సంభవించన వి(ల)
గరిమ సంపాదించఁ గాదలంచి

గీ॥ బిక్షి దాక్షత్రమంబున కోనరఁగాయ
వర్ణాజల వాయువులచే తప(స్తోం)బొనర్చె
నలిపి తపమర్షి బొడ్జెసె జగతియందు
(స్త్రే)వనశీం(లిం)చని క్షేత్ర(మై) శివ మెగడె॥

వేఱుఁ బొట్టదపంబులై చెప్పిన పదార్థములందు (శ్రా) ద్రాక్షాపాకమన్నట్టియు.
సంపాదించి సూత్రంబులు సంబంధెంగా వున్న సత్తర్కంబులై పేయు.
వబయుఁ దత్తర్క విశేషంబులన (బ్రా) హ్మాదులు సంపాదింపవచ్చు.
వి(ద్యా) వ్యాపారజన్యంబులన సుజ్ఞానంబులు లభించి. పరమపదం
బునుం బొందవచ్చునని చెప్పిన ఆ యయిద్దిరినౌ॥
శ్లో॥ నర వివిన నయ్యో · సిహర్త జన్మమిహం.

ధర సోపిహీమ దానయుఁ దనేడు చూసురినియుంటి
సుస్వదాసికి సుతుం దన్నైయు ద్ద వించి.
తరయున వి(లు)న పుఱు (తపు) ఁ దనేదు సంజ్ఞ॥
సీ॥ శిష్యు ద్దవించిన సింపుతోద ధ్దిని
మొ(క్షో) దిసేయు · మహో న్నతయునా॥
వెరుగుచున్నదేం ద్దషి నృ(పా) యుంబున
నెంక నాఁడు తోడి బాలవుల మగూడి
పా నఁ నియుం దు రుసూర్ద్ర పుం(డ్ర) ధాదులైన
బుద్ధి మయ వా (త్ర) బున్నఁ జూచి
యూఁ నటెపె బుదశే పానుంబు · బ(క్షే)ముల
శి(ష్యు)ం బవద్ది బ (క్షిం)చ తీపు
గీ॥ త(త్ప) బ్రా వంబునను వి(ర) తను వృదాప్తి
తరయుఁ గొనూ ద్రిప పుం(డ్ర) మూర్తి వెల్ల.
చెప్పదనవేద్య తోదుతచి త్తగించి

వినుము నగరాజసమద్రిర్ విప్రవర్గ॥

సీ॥ భక్తితో నూర్ధ్వపుండ్రము ఫాలతలమున

నందు ధరియించు పుణ్యుడు పుడమి నంతమంది

వేదభ్రష్టుడయ్యెంబెంట విష్ణులోక

మును శకునిగను సంతోషమును మించి॥

తే॥ పరమ లక్ష్మీతలస్థితో నూర్ధ్వపుండ్ర

మంద మింపొంద ధరియించిన ట్టివారు

సురలు మునులును నిర్జరశ్రేణులె

పొసగ నందురు కింకరులు నందు॥

క॥ తన సెల విట్టులు తినపు(డు)ను.

తన భార్యను దనబు నసబు నసమయందు తగు లున్నానము

చనుదెంచఁ బవేశ మనగా

జనుపేశ లవ దర్శనము పరమ పావన వేదా॥

సీ॥ విద్యలు మాంసముల నిద్ర మిషి గురువు గురువర్ణము శోధనసంభ్రమము

తక్కు నాదేశాన్ వశాలు నొపసిలు తావున్నది గంతలందున

కమ్మని కమ్మను మాత్రము విశారపు గంతమునంతవింతమో

పావనిన వైష్ణవ మాతె దవ్వ వక్ష్మీజనంత తియ్యదిని విప్రగా॥

క॥ గంధము లకోంమున్న వేదములకి

సంతమలు గని తరుపయిమున్న నుబని

పెంచమయు వి(ప్ర)కులోద్భవ

వింతగన వి(ప్రా)వేసేని మెప్పించె దేవ॥
కం॥ అద్రి శ్రీశైన బదినా ఋగు.
అక్క లగ రాక్షెన జీవరాసుల వెటుడు
హృ(ష్ణ)యుజులు ఋష్యులను జీవించుమ.
మెప్పించు వగంగ విల్వయుమును వదా నందనవనకీ॥
సీ॥ శ్రీ రవి యాగసేవి శుభనాశ జయుం చుటం
వంచితను మొయిపేదు గొన నేను ఋు।
జా హ్నీ దృష్టి(ది) వ్వు మీ ద్రొ తవన్నను।
త వ యిపే దం తె వ యు తత్త్వ నిధికి॥
సీ॥ ప్రింబ జూచి జల యు ప్రై(సా) దిలు।
ఋ వి లిం బు పున చంచ లాలు తి రు।
స్వాటి ప్రత్తి గను వి ఋల్లు ఋద్భు దా కారమును।
కి వ్వం మి బ డు వా ఋ. కా పు టి ఋ ఋ।
ప్రా ని కా విం బు వి లాభ్నా టి వం ఋఋ.
మిం టె ప్రెవ త్రిం చు మే పుత ఋ ఋ
భా సి ల్లు చు న్న (స్ఫు) చ్ఛాయ నియు వే దికేల।
గీ॥ రమ స్వేబు బ లద్రి తరంగ ... వు।
ల న గ శి ఋ సి ల్లు ల రాం బు లవి ఋయు నె ప్పుడు।
తా ద రు వి హ్మ్మ (త్రా) దు ర్గం ద్ర వు ష్టమాంన
వ్వు దు ల ను ప్తి ష్ట రు ద్రి రాం ప్తి వి (శి) తాం ఋఋ।

నె ల మి ది వి న్న మ్ము దు ర్వు ద ర్నై వె ల వి (ట)॥

క॥ వి న వె య ని జం తు వు లు మ్మె

మ ను జ త్త్ర యు దు ర్గ జం బు మ నం జుం డ యున్ది॥

వై న వి (ప్ర) జా తి వే గా

జ మ్మె ను జ్ఞా న య ము గు టి జ న్మా ర్థ లం బు॥

సీ॥ ఒ క్క సాం ద ర్భం బు నే మ నూ (రు) పు కే క

నా రా ప్తు తం బై న తి న వు న మ న

క ల శ్రీ లు లు ని కి త మ స్తు గ్రే నం బు ల క తా

క తి ప్రా త్వా బ రి గ క్రో ష్ణా యం శ యు న కు

న ఱ మే బు బ గా గా గ జు ష్టు జ రా ష్ట్రా

వా గా కం ప్త యి ష్ణ దే శ గు న కు

బ ల మె ల (క్ష్మి) నం బం ధ బం ధు రూ ఢి

గ నం వ ఖ్యు బం న్న త్రి గ (త్రా) వ యు న కు

గీ॥ భ్యా తి న వి ల వా యు పృ థ్వి రా న్ని న మే త

మ గు చు ని వి బ పా యు న ల శ రీ ర

ము ఖ కు ర్యా షా ౦ బు లు న సా మ్య మ యు నే ల

వి మ ల మా ర్గ ధ ర్మ వి (ధ) వ ర్య॥

సీ॥ ధ్రు తి యు ర్వ క ర్మ న ష్టి జా ద్భ వ శ రీ ర

భ్యా జం బు న కు మూ ల ము లు న మూ ద్య

శా ఖా రు న వ (త్ర) గ యు మ ఖ శే వ న ప్ర ష్ణ

జాబిం బున్నైదు పజెష్టిత గంధ(
పలు బున్నైదు నుపు బంయిబు నుటెందు
కేట రంయిబు దావృద్ధియుగ్నిశాసగనాయి(
వసుజ బంయిన ప్రవృద్ధిగో సనందమునైవ ప్రేష్ఠ
యూ(శ్రు)యిం యు(దు నుసందునెల శతి(
గీ॥ వశ్మిరెచ్చిని దెవి సివెంబదినై మూ(డు(
వి డి చినాల్గింటినె ఆది(గియూవెంటనైడు(
మూని యూరిం టినె విచినై మృదినినే(డు(
వ ద వి యుం దు బు న టి ము(ద వ య యుదెవియు॥
వ॥ పవి యుని నాని దింటిన గాంబి తాబిర్చింటినే వహింబి పద్రిం
చెబాధ్యలంద వృశ్చికవచరియుం ప్రయంజినతిస్పశరయ్యూరుప్రాం
బుబీజాగ్ర మంత్ర్రైతన బుంతనెదస్ప్రీయ్యూలివయుం(వా)యు(వ్రు).
విరసం దు న వి నియుం చన వచ్ఛియు ద్వాస్వెనంయిన మంజును
నిం తియు సజ్జన సరోవాసంయునను ఆంగిసు జ్ఞానంబున
నా త్రియు నం శాసుగతి(వ) వర్గ నుంక్షైన సంచరింపు మనిచె-
ప్పియు ష్టుని వెం॥
క॥ ఇది వర్ణమిది యు వర్ణ(
బిదిధర్మం బిదియు ధర్మమిమ్మయి ననిపో(
పు విది వ యునిజెనదెం వయు
సదపు విగతిగన(దు మువన్మెజెన విని మన్రు

చ॥ ఇదియును గాక భూసురుఁడవంచితభక్తిరసాతిరేకియై
బాదరెడువంక జాతుఁ డవృంపృథ్వివిశేషుఁడైన నీమునిన్
మదనవిరాగచిత్తు విరమాగదగుంభ ద్విజవర్గయజ్ఞనా
మృదగుణాడు ప్రత్యేక్షిముఁడు మాసదయాధనతా తోదనిష్ఠునిన్॥
శా॥ వీమె దొంక బిక్షార్ధవైదపు నా యందుఁ దయాపీనుడై
భూమానేసుచ కంరిఛ్య మంత్ర వము లుశాపై నెత్తివే శాత్తివే
వేమాదృష్టసుదబు వంటి దారతి రీఁపృష్ట బాగాంబులన్
మామా టెంతయు నేకవేయుఁదా కాఁగదీ ఫుంభ్యాసుఫుంభులన్॥
మ॥ జిలుగుంబు లరదలామ హారివద లంజైబ్యాపృథివీయబ్రయున్
వలువంగు బ్బులుకే లఁగీ బ్బావిపిటె వలోసు కిబ్బాంధరా
బలభిస్త్రీమచెలంగ నీలి తమకంబుం బంటంచ వతీనుంబన్
కవికింగూడి నబా గలం తునవుఁ వేదాయుం(ద) భాగంబులన్॥
సీ॥ చం(ద)బిం బాననాన్య నవంబు పరిరంభ
సం(భ్ర)మోద్యాగాది సత్యగతులు
తోకిస్తనీ బింబ గునామధురాధర
సదమారబాతురీసం(భ్ర)మయులు
బింబాధరాకంబు లబ్బోకరంరథి
రధరస్త్రం గార గశరదములు
కలకంఠకంఠి విశాసప్రభావాది
రతికేళినాదర(త)మవిధములు

గీ॥ పొంగి తేల కాలము ననుభవించంగ వేని
తను వదిలి పోకే పలు మగాధి తనయు మూండ్ర।
కర్త్రిమేయు దర్పైన జడదారి గపు లువలు
వనిత ఖమండ్రాకి తిరుగుట వినవె కవికి॥

కం॥ శ్రీల నాఁగ నిశ్చగూడిన
వేనా షులక ఖులు ఖేసవ లవినె వర్ణి
వెనె నా [illegible]ంబు లబ్బాషరా
తెలనా నిను చూసి యొర్గ గలనా లలనా॥

కం॥ ఠ వర్గ ద ద్ర ర యొక్కెద
నివర్గ కెఁకె తప్పు జీ వుంటే నచో
ప వర్గ యు మన సున నడై
కొ వర్గ యూ వు ప్రాణ మెలుగుట మర్గ కొ మర్గా॥

సీ॥ శ్రీ విఖ్యు ల్లు బ్రహ్మ సు రుండ్ర దిన వాత్రేయులు
విని కాంత వదిలి వినే కె మెన యు।
దల ఁ శ్రీ సెన్ని తల దెంత లయును విప్ర కంలజుండు
మదన పి డే లిలమానసుం డు
తి నర స్త్రీ కాత న్నదై విఖుదర్శనయు నేదు
వలదన్నపా వంబు తప్పు దనపు
నవి మొయు ష్పి దల వాంచు కొని యున్నైన ఆగిగియు
ధ్రి జు ఁ దేవ సు షెయు బట్టై వనె వెడా [illegible]

నీలపు రవికె మెరాంత గముల(గొన్న
ఐవసనములు దాఁచెనటెఁగ దివ్వెరి మాళి(
సంచ రించు చుండఁగ నిప్పు రిజనమునెల్ల
చూడి తమలోన గుజగుజలాడుకొనుచు॥

క॥ ఆట్టి దురాచారుం జోయు
ర ట్టిఁడి వి(ప్రు)ండు పిసినారి నియాంచుఁ(
నె య్యి కొని చేసెన నఁగో
ఱ య్యి కు మెదిగ ట్టిలయు పురాజై యెంగితుండై॥

వ॥ ధరాధరధన్యాన్యాన వి(ప్ర) కుల(శ్రే)ష్ఠులరా వింబి సంభావిం
యూ రాజపుంగవుం డు వారలతోఁద (వృ)త్తాంతంబులంతయు విం
తగ జెప్పి దేనికి దండనం బెట్టుటయని యడిగిన వారలి తనితో
న్నని రి॥

చ॥ దురితము నెన్ని జేసినను దుర్జన వృత్తిం జెరింపుచుండి నన్(
ధరణిసురుండు మాసు(ఁ) గాని దండనసేయుట నీతి గాదు
వరవిను వానినిప్పుడ యుఋ శ్రీ ముంచుముం దన మూలరించి
పురిపెడలించు మీ తగవు పూనికతోఁ దుతనీతి నెంచిన॥

క॥ ఇని చెప్పిన నృపతి
యనుసుగ్రమ్ము ద్వె యమనాఁ డుమెని కామినితో
ఓను గూడి పురము వెలువడి(
చని మొనసు వాసిసుఁద ముచు తమెూ జనములే(

గీ॥ శ్రీయు యుచనయుతు రుక్మిణీత్రు వందు(జైరి
తనకు బాబాంధర్మ్మమెంతయు సువాని
శూద్రవృత్తిం జరింపుచు నైరదిగనవు(
గబ్బియుయున మ్యుగొన(జొమ్పె శాంట్లికా ఆకు॥

క॥ రావిద్యమున(జరియింపుము(
నా విప్రుం డొన్వ్ర దివనవుందున(గ్రాసం.
చేవఖగను. లభియించక
శ్రీవల్లభు దివ్యశ్రీహంసీమకుం(జనియొన్॥

సీ॥ నిరుపమ నవరత్న నిర్మిత ప్రాకార
గోపురవుం టుపార్ద్ద పీఠయు.
సాంద్రకోసుస్నుల చందనాగరుమ్రు
ఘనధూపవాసనాగంధిలంబు(
సరంధ్రరత్నదీవోద్ధ నవయుపూర్వహారం
ద్రతవుంబు కావునాఘుగారమంబు.
శ్రీవిష్ణుపాద సంసేవాన మాయాత
వితత వైష్ణవసంఘుతులలంబు(

గీ॥ లబంతామురదనకరాంశ్రీ టిటకాంశంబు.
యుల్లరీవేణు షీకోశ(జ) శస్త్రవాద్య(
గురుతర ధ్వానసంధాన ఘూర్ణమాన(
మైన లక్ష్మీపువవందిరంబు చ(డుగనయ్యె॥

తనకుం గాని సంధ్యామహోత్సవంబునం జనసమ్మర్దంబుతో నట్టు
వేసెం బి మిం బిన మోదంబునను పుణ్యద శాస్త్రి వేసం గి విం బినార
రత్నమయ కాంచన దర్పికి రీటంబును మరకతమణిమయ కటకం
బులు బుసు [illegible] రత్నతోరణంబులు బుసు [illegible]
[illegible] దివ్య వేషంబులు సుకేయూరంబులుం గంకణంబు
లుం గరంబులుం గనక కింకిణీ మేఖలలోం దనరు కాదివ్య
[illegible]బులు సుతత్ప్రభాప్రకాశిత కాంచన వ్యోమంగా [illegible]
దివస్వం వి వరంబులునుం గనంగాని సంభ్రమంబునం బొంగి
జనసమ్మర్దంబు [illegible] వి పర్యుమ దర్శనం [illegible]
చెదను [illegible] వైభవం [illegible] సమయంబునం
[illegible] నవాయంబులు [illegible] నికిం బ్రవేశించునెడం
దలపరు [illegible] నితలం దునుం గుండెలెల్ల
మనం గల్గ [illegible] ప్రభ [illegible] దివ్యదర్శనా [illegible]
[illegible]

క॥ శ్రీ కృష్ణ [illegible] దేవ పూజార్థ [illegible]
వచ్చి [illegible] రసరాశి [illegible]
[illegible] నసం [illegible]
చెలగి శ్రీ [illegible] పూజ [illegible] సుభం॥
సీ॥ వంజా తనేత్రాయ [illegible]
[illegible] కారణాయ।

సుందరోద్ధరణాయ· మహేంద్ర శరణాయ·
మధ్వాత్రి కారణాయ మాధవాయ।
వాణీశవినుతాయ· వసుదేవ జనితాయ·
వరరమావనితాయ· వామనాయ।
నిర్మలచరితాయ నిరసితదురితాయ।
నిగమాంతసంచరితాయ నిర్గుణాయ।
శ్రీ: నీలవర్ణాయ నిత్యాయ నిరుపమాయ।
సకలాధారాయ సత్యాయ సర్వదాయ।
భక్తవరదాయ భవ్యాయ భాసురాయ।
శ్రీశరణ్యాయ దివ్యాయ తే నమోనము॥
గీ॥ శ్రీనిలయ సంస్తుతిసేయుచు వారిగ్రహంబు
బాష్పవిప్లుండు తులవ యుత్సాహముమంద
నందులోతలపూజార్హమైన నవిస్త
నవరతులయ వష్టి పూజించెనెల్పుతోడ॥
ఉ॥ శ్రీంతయు సద్గరాత్ర సమయంబున గుట్టడలవారు నిద్రబ।
సెంతయు దెప్పమొక్కి నవపరిసురుండవరాత్రిపూపూజోదికం।
బంతయు సంగ్రహించియు విల్లన సందడుదాటెయుంటికిన్
సంబగసుందుమునంబునెవి చారగయునెలందెడుభార్యయుబ్జనా॥
వితదనంతరంబు॥
వచ్చువిఖవాలినవస్తు

తలవరులు నావెంబడి వచ్చి, ధావములొన్నఁ
కలసొమ్ములివే కొండుడు
తెలిసిరి తమ గుండె వెల్లదిగులుగా నంగన్॥

శా॥ జైరా దొంగలు కేడు రా(త్రి) వుజవి(ప్ర)కారముంబూనియున్
కాళింబున్ జరియిం నర్హ్యు నర్హమని రాజన్ దాచ్చి తద్ద్రవ్యముల్
దీరత్నంబున సం(గ్ర)హించుకొని వెళ్లెన్ వేగమువానినిన్
కేలిం గని గొందమంచు దవలొన్నెంతే నిబింబింపుచున్

క॥ ఇత్తెరగున దవులవల.
వత్తర వడిసెద డిరి తలవరు లదపుడే
హృత్తాం తమూగాంచియుంటొబ
హత్తుక పురిలోన విదకు సావమునియనన్॥

గీ॥ దొంగిలిన సొమ్ము విచయముల్ ద్వారా వి(ప్రు)
డమ్మకొన సంతలోన తని దాఁడ
తెలిసి తప్పి తలవరుల్ దీరు లగుచు.
తనజ ప్రశ్న నవిధి గనావంగ పశమెు

సీ॥ తప్పి యహా వి(ప్ర) ని బాధవు పొందును.
కవియుం గబ్బ యుద్రాక్షల గప్పి తప్పి.
బరి దురా చారము నిది వద్దనేల.
తెచ్చి లినను బద్దు తప్పి తప్పె
ధ తెప్పిం బిరము క్రొంతద [illegible]

సుదతులకొద్దియుఁ గాక్షి కొక్షి।
జనులెల్లఁ జూచి విస్మయమొంది వెగడొంద
పెత్తుదుద్దార్థ ముంబెట్టి పెట్టి।
సీ॥ మఱియనెన్నియు విధములుత్సారంబు
పెద్దవెరు గంగఁ గొలంబు చిద్రుకొనుచు।
తలవరులెవ్వడైనయు నర్త్ర జేమురా।
తలఁచె వడి బోన వి(ష్ణు)వి శ్వైర్యసము॥
గీ॥ తలఁచియప్పు డవేగంబొద్దె తెద్దై।
భూపులను వాదమాన్వడు యుద్ధిబాలు·
రంజిలంగ నప్పటికి వేగాచటింటు·
నాత్ర రత్న వరాలు రాయింపగుటకె తన॥
సీ॥ తాక్ష్యాదరాలుత్పత్తి తానైన చెప్పకె
మదుర్నైన బాగరాజునెత్త (జూకె।
దరవలన రంబుచ(ర్మ)ంబు బుద్యాప్తునె।
యుక్తితత్వ(త్ర)ంబునంటు నీకె।
సుచ(తి)ప తివత తింజూ చియుజూదకె
తేరు గోపుఁ బట్టంబు దిద్దికొనెనకె।
సారెప్రేన సురము నిస్తు తులు బలికినకె।
నతిసయు దివితాతలినిగనకె·
గీ॥ పురజనులు జూచి యాత్రల్గు నదము [illegible]

గడుసుతులవర్ల గర్గగజవదం బుబుంధ(
ధ్వనంబున నలరమాధవు డువచ్చి(
యమ్మపిసు రునె దుమి (బ్ర) త్రేతృ మయ్యె॥
సీ॥ ఇలు (వ్ర) త్రేతృమ్మె న యయ్య విసరమున
వరుస తాదేవ దుందుభిధ్వను లుమ్రోయ(
గరుడగంధర్వ యక్షకిన్నరసువర్గ(
నిరతము ఉవచ్చి. నా రెమ్రో లని విబియుండె॥ అప్పుడు॥
సీ॥ పారాశరి పావకుతజు కిత్తాసన్నిధి
రసాంచి ంచంచి జాసురసుఖువివ
యుమపుణ్య జనుష్ఠ యునె యయ్యుమిబాలకవిగాంధి(
(క్ర)మమెమ్మ నాతధత్రి సుఖుపూన
వరం గావాయులు వ్రుమ వ్రుపుచ్చ్రింద్రలు
వేవం దీయుసుగొ పొదుకెలు ధరించ
యుత్రిగ్రాజై శ సువియుపురుమదమె ప్పు(
చెలరేగి సన్నుతు లొసయుచుండ(
గీ॥ నరిపుజదదారి తుఖుఘమెప్పు రికెసెయు(
మాహుపె నా ధిత తుయుసంచడం ఖుజదియు(
(శ్రీ) రమా భర్త యు క్షిప్రుజై రివేగ
బంధ్వెూచ సుగావించి చకిల్లి బె॥ అప్పుడు॥
వే॥ దం ద ప్ర రం డుకొరికె(

దండంబూన రంబి నివృతగజ్జయం ధర్మేత
మెండు కొనఁ బత్రైనప్పుడు
దండనుపసియుంచుదివతొంత తివిసఁగనే॥
సీ॥ శ్రీ ఖలబుధ్ధిరసరాజ్యమూయార్జ్యమాని
జగతిఖ్యాలవతిర్తించుజంతువులకు
పావత్సరాయిణొజిఁగిమర్త్యుకుయుండు
పుసుఖతసంభూవిసమర్థ్యపుసమునెంచెఁ శ్రీదిమొట్లినఁ
గీ॥ వేదవింద కుంగర్వింధుబిత్రావరము
దుర్భిక్షాతుల సర్వ్వసమూపమెని
బట్టబంధించియంధకూపముల ద్రోచి
యుంతమారెంద్ధులతన్నిపలుదుగుదనకే॥
కం॥ శ్రీదయతబ్రాహ్మణుఁ జంపిన
పదవుత్రుని బట్టికిటవుఖుశోభివివహా
ద్రోదయునబదుయింంచును
పటికోట్లబ్రమయుదనక బంధురకీర్తి॥
కం॥ గలగధర్మద్వేషిని
బట్టిశగుదువలను విహదిప్పెరంపము లిడె
చిట్టిలెడగొన్నిసారెం
గట్టిట్టిగఁజెపుకోవవంతయుఁదీరన్॥
చ॥ గరశయమెట్టువాని క్షులనకానపన్నైలమల బిక్కి పేత నా

[illegible]
[illegible]
[illegible]
సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
సీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
గీ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
మ॥ [illegible]

ప్రాణముద్దె కరమాన్నగవ రతని బాదింపఁగ బ్రోచు నదు(
ర్థుల హితకన్య విహీను షం పురతనిత్రీ తుంబు తానె ఫలు దన్(
గానాంత తనితాంత పైరాంతర దుఃఖ ప్రొప్ర గజైయుదున్॥
కం॥ పొల వర్తింపుము ముదమున(
ముముచ్చలిత మృద్ద ద్వార ముడిదగనై తుదన్
ఒ విను యల సిరికై మోర్ణని
మము నం బాంధ్ర జలధి గ కలనిదా లేదన్॥
సీ॥ ఒ రాంజనాద్రి మర్త్యం చేఁ బఠఁ సుమములు
పొసఁగ శ్రీ రత్నాల పర్యంకము పాండుదైము(
మెలవర నల శారపీ సుద్దై యుయుంచు మాని(
ధర రాజీ ముత్యం తుపి ప్రులకరమువుడైన॥
తే॥ భక్త తదయులైన వారిని
బాతురగ్రి మికిట వాది జన్నయిలైత్రం
దైవనందర్నద్దీ మెలుగు
రా తటిమిర నవరసుంగాకీరా క్రతుమీ త్యుగ॥
కం॥ చందే మళ్ళారి జాతుల
దండి గఁ బుట్టింపు కొంసద నారిదుమాని
చందించి వేదవద్యని
నందనిరు లవలి రాగయయు స్తుతిజేయుచున్॥
తే॥ వేము పాత్రము(శ్రీ) లామెదవఁగ(

నిలుబలేవయుద్ధేచ్ఛయు హిసులనెల్లన్॥
లలిపూతనాదిస్త్రీ
దుల జన్నములవె తిర్రజేయుదుంగపుకిందన్॥

గీ॥ శ్రీ పర్విభప్పుదానివిప్పుకట్టినదైన
భక్తసురక్ష(త్ర)మైవదుదాత్త(బ్రహ్మ)మౌనిని
వానిజెందాదిగుంభింబవైభవిదక
నెరవిలపాలవర్ణసారధి సునిధి॥

క॥ దుష్టయులను దుష్పంసుహ్యా
సద్దోంపగ దుష్టపూర్ణవర్తనులనుసం
హ్రాంతి తహాగండుల
నిర్మయమైన రించివర్ణనియత్రింధ్రీయుడు॥

వ॥ మఱియునుం లాభజరత్తులువందం యుంచు రాకారంబునను
మరలపుబుగా స్వరూపంబునందాల్చియుండె వారలనుంద త్రద్ధ
లంబునను పరిరంభించేయుదునింతరుగా(ప్ర)కారంబు విస్తరిం
చెదచిత్రగింపదు॥

సీ॥ శ్రీ రామపదము మాత్ర(త్రి)యందు నిల్పినవాని
సాంద్రనేత్ర(ము)ష్టయు సంతత
పలివెందరముద్ర మొసిపిన వానిని
ఘనసంధానసులభానునరుడ
దేవదాసంబును పూనిచేసినవాని

నర్హి సలోకంబు నందునుండు।
నయమున ప్రసన్న దానము సేయువానిని
వృద్ధి సస్యములు భుజియింపఁ జేతు।
సీ॥ జగతిలో బియ్యము క్రింద సంస్థానము హీనము।
గలిగి బహుసౌఖ్య భోగ సంపదలఁ గాంచు।
సకల ప్రాప్త సద్గుణంబులు సంచరించు।
సత్పురుషుని వెంటనే సంచరించు గుణము॥
కం॥ వంగనబద్రుని సతిని
స్వాంగుని నానందకుని సద్ధము శరణాగతునిం।
భంగించు నొలిగి నగతి కుం।
సంగతి బాధించు నష్టు జనుడే గాంచున్॥
తే॥ ధరణీ దానము జేసిన।
పురుషుని నతివ్యక్తి గన సమ్యాధిరక్షణ
స్థిరమై సర్వార్థముల్ జేతుర్।
సురసంపదలు వినుతిసేయు సుఖంబు బడయున్॥
గీ॥ భువిని రాంబన దానంబు పొసఁగఁ జేయు।
ఫలము నిస్సార చక్ర భవ కేమున సుంతు।
నయము మీ అంగదాన సంస్థానములను సేయు
నద్దిశంబరమే స్వర్గలోకంబు నందునుండు॥
కం॥ కన్యా దానము జేసిన

ధన్వి నిపుణ పురుష సుంతుద్రా(ప్రా)యు రజితం
బున్నతి బుద్ధుల వెలమెసఁగిన
పూర్ణని గంధర్వ లోకి వంహితుని జేయుట॥
గీ॥ తైల దద్ధ్య జ్య సుజ్య్ర రదా ప్రములను
తివిరి భూసురవర్యుల దృప్తుం జేయు
వచ్చి పుణ్యల ఖరు లక్ష్మ లలరఁజేసి
(ప్రేమ) శ్రీ నుతిం తుపల దిని సౌభాగ్యమెసఁగు॥
వ॥ తనయుం డికి నన్నార్తము·
చనుదెంచినయు ధిజనుల సంతుష్టులఁగ
నొనరించు నన్నపు శ్రావము·
ప నివర్గిదే దన్నె దు కన్న పాంపము గలదె॥
గీ॥ వసుధ నన్నపు త్రాండ గావనము నిడిన
వెనుక తొల్లి దపర్పుదనంబు తెన్ని
శ్రీని దేవార్పయు మున్నత వంచునుండు
సకలసురగణా పూర్తైన(ప్రా)మపని॥
గీ॥ పాపముల కన్నె కన్న దుగుణానుభావి
యుట్టి పాపుల కన్నను ధిక్షలయు
గలుగఁ గఁజేయు ఘనతలోకంబు వ్యూవిని
తనర నిర్మించు చున్నట్టి ధన్వులమను॥
గీ॥ ఏ తటా కజలంబు వింపాం దలకంపకేష

వ్యగవంశుశుయు ద్రావి తృప్తి యాందు
వితహారమువలననా తపాయుతపీడ
బడిన ఖండ్వగు ఖావంబు కాంగు
మి తష్టా కృము లొన్నె శ్రౌ ద్దుమఘ్నుకే
ఘ వ ఖై క వంతయువే పెర విదనరు
నైత హా కము చేతనె లమి బిపి వికా
ప్రము ఖజంయు ప్రెవె ల్ల బ్రతు వంబుండు
గీన ష్టి దశ్యంబు బమమూల వసుయు జెలగు
ఘవర ద హా వంబు ఖ్యవి భాదిగ ఖగ జైయు
వృకా చరియుండు జంఖ్యారి వుంద ములొన
మండు నర్ఘ్య గవంయు ద్రై వెయి ఘులి ఖాయు ॥

వ॥ ఇది గ వృకనె సుసు ఘన ది ఖర్ర హావ ట్యాక్ష విశేషంబు నబు
త్రి చరి త్రయు ల వంబు క్షాంబు ఖును లా వె ర్క్యు వంలు వం బా వంబు.
మ సవు వ రిత్నై త త్వా లా సు గుణ్యాలొన్ క ము లను. నిబ ఖం నర్థ.
వింవం డేయు దు న ని ఖుద్దం ద ధ రుం డు నమస్తా రి వ్యార్థకం.
బు గీన వృద్ధ్యవ త్రా ష్ట్రీన కు. విన్న విం బ తత్వ విం వం బు నపున్న
వ దన్న హృ వ రింవం గ్దైన ఘున యు జనా మ వి(ఫ్)ం జూపి వీడు.
మ దీ ఖుదం డ నా ర్ఘ్యం డ గుం గాక విా క బూడ్యం బున కర్ఘ్యం డ
మెళ్లో వ ద్రియు ఖ్లి నా దె ॥

మ॥ వెబుదబంగన్నిన విరుద్ధ ర్మ మెబుబం ఖా కా ఖ్రియ వాద వర

కుదరంబున్నందయు తల్లి దం(డ్రు)లోగి సంపాదించు సద్భక్తివర్(
సుదతీ కంబళి కానికాయమున సుం సాంపొందఁ గానిచ్చియా(
పిదప కొద్దుల విత్తము మున్ను కొని నిల్చియుండు రాబాయఁదై||
తే|| ఇత్తెం తిం దున వరాబుద్ధి సీ(
యత్నంబ్దై తిరిగి తిరిగి యంతట సులము||
నిత్యమును నగ్ని గఁ దేరటు
కుత్సంబ్దై యంతీ జూత వానిగ బసెఁ||
సీ|| కలసి యాభామిని నిలయంబున వసించెఁ(
కాదు కక పొత్తునఁ గూడు గుడిచెఁ(
శంకరే కెంతయు శై శ్రవ్యత్తి కెజ్జిట్టె(
పలుమాఱునన్న తంబెఁ బలుకుబుండెఁ(
వెరవరయ ధనజన విత్తములు లేక రయించెఁ(
బహుజంబు హింసకే ర్పడఁగఁ జేసెఁ(
వందంబు (దా) పెదుర్తం పనులు బఁ జేయించెఁ(
కొంకక తెరువు పులు గాట్ల సాఁగె
తే|| కమకటూ యప్పుడు ద్వా గౌకయ్య జేసి
బహుంక తర యనాథనా బాంధవు లఁగఁ గల కె(
బ్రంక తాప కవిలస త్స్వాపాకటూ ప్రేమ
మెనయు టు వంగ బా (యు) దైవిఁ గడువ జనాళ||
కం|| నకలాధి నాధ శ్రీ వ(

యశలంకతనై నెయ్యున్న యాప్పుడవనికిఁ
ప్రకటితదారుణానీకత
త్రికటంబులఁ జెంది నైతు గదనిమిషయునకి॥
సీ॥ శ్రీనిలయుల్లు ఖగాంభోజ గుణగుణ విస్త్రయశ్రీ
శమసుని ర్మల నాశరీరకై
వినయము సైతం తదీప్సితమం దయించిన
వేల్పు డనియాజ్ఞయిల ప్పదగును
నై వలోకనము లోనివూనవుల పోగొన్నైన
వరుణు మెచ్చు టక్కైన ప్రతమక్కైన
ధరిపించ ఘనకైన నధయుమెుంటిమైనను
బలు లోకములన్నైన నత్త్రైనైన
గీ॥ తద్యనాథఘను డంద(శీ) పరిఘరారి
తరమంపురుడుపాయ బుంవను లబ్బుచుండు
నక్షత్రరుపనిరోధనిదా నాత్రులంబు
నానినై ఖలు దుర్యోధనంబు వాండనెను॥
క॥ శతకోటుల ద్యుదంబుల
గజసైన్యములం దుఃశేయుఁగలుపయునెల్లన్॥
నావెయున రెం(తంత్రనవే గెవె.
వతతంబు నసుస్త్రల దలఁచుజనుల కునెల్లన్॥
ఉ॥ నావున వీడుత స్వరునెక్కెఁ వడి దాప్పిమదీయునిఁ తామునె॥

దానవి జోత్స్న స్తంభ స్ఫుట ద్రావయస్సెంత భవమ్మపస్సునం।
భావయించిన జాతి గోనిష్ఠి మహార్చవ శ్రీ తీజేరివి
పావనయాపబద్ర దురపద్మద శ్రీరంగా యుంచబు బుద్ధుడు॥
సీ॥ పూజచేయు నరించెనె నని భ్రష్టు సురుండవ।
భక్తి గూడ యెస ప్రక్రా పావ ప్ర్ధమ్మ యీయె।
నించి భవబియు దారు పాకించే రుబుపు।
వివ్రు నఘ్యాంధుగ దని వరికిపు బోయు॥
సీ॥ విను తపంబియు పావననామ మంత్రంబు।
జిహ్వపైన నసుర కింకరులు వారి।
లనినెంపుబు స్తుపా లస్ధలంబుల
యంద గనితో క్షేత్రంబు మొగలుగవారి।
సలనితవరక్షంబు బుచ్చి బిద్దాంబులు
తపంబు ఖంజంబు బయం దుదా ఘ్నువారి
శిష్టసృష్టి యెస్సే పావయుగ స్య
పాయవే స్తుదు బూడిసేయువారి।
గీ॥ వతపద్యాస్తు మాని కలగ యుగువారి।
వేదశాస్త్రము తరిత వయువి వినెదు వారి।
గనిన వారల వదర యంకర గొడు వెలమి।
ఘా॥ శ్రీ జైర్ప్రతభు సుద్యమ్మ పసుపయు కపునా॥
సీ॥ శ్రీ సుబత్రీ జానివేదమ్మ లోనాన లబ్ధి।

నత్తివాక్యంబులు తడవోదమాదతొల్లి
దండములు శ్రీరికొనరించి దండధరుఁడు
చని మహారిళ్ళు కృత్తులనుమెచ్చుకొనుచుఁబరిచె॥

క॥ ఇంతమహద్రుద్రయుండును
నంతర్ధానంబునొందె దివదిగని సురలున్
సంతసమునొందిరెక్కెడి
గంతమలికమంజనిరి విన్యయాత్రకులగుచున్॥

క॥ ఇప్పుడు షలన బుధ్యజనామక
విప్రందయుయ్ంత్రజాతివెలఁదిభయుదాను
యుప్పిరిగాను వెలాదవశ చె
యుర్పుంగవారిపురికేగెరుయుల్లమహిమన్॥

గీ॥ ఇతివయదంబాప్తనీయుతి వాసనెంలలు
విశ్వప్రాసిన జదివిన జనులకెల్ల
త్రిఢిలారంగ శ్రీరమాభర్త దయను
భుక్తిముక్తులు సంగుచున్న బ్రోచునిజము॥

వ॥ అని నారదుండు వశిష్ఠ నెత్రేయాదిమహామునుల విశ్వవిస్తరం
బంటి ఉల్లనుటయు॥

మ॥ మాశరబౌకాలాటవలుఠంచ్చవిదర్భవయాశపాండ్యనే
పాశకశింగవంగశకబర్ఘరవంతలకోసలాంధ్రపా
బాలయుగంధరద్రవిడసాల్వమరాటవిరాటసింధుము

పాలన ప్రాంత రాజనుత బంధుర కీర్తి కళా ధురంధరా॥

క॥ సర్వధరాధర రత్నక

సర్వజ్ఞ రతన వంశ సంభవ వరా

సర్వావనీశ్వర సన్నుత

సర్వేశ్వర పాద పద్మ సంసక్తమతీ॥ ఉత్సాహ॥.

మందరాద్రి కల్పద్రుమ కల్పితామితాదరా

పుండరీక మాలికా యుగ్మ చిత్ర వైఖరీ

బృందావనచర భావ కరాసి భాకరీ

నందిసత్ర కింద్ర నిత్య నాథ మాతలిన సధురా॥.

ఇది శ్రీమద్వాణీశంకర పర్వతాలంగురు ప్రసాదాసాదిత

కవిత్వ తత్వ బ్రహ్మ రసిలవచిత్ర కొండి నాయని సత్ర పోతయా

మాత్య పౌత్ర యల్లయామాత్య పుత్ర వంశ హిత లాం ద్రభూపసేవి

తాధురీణాతాఖధవిద్యా యంత్ర దనరత్నతిలరత సూనృతోక్తి

కవి మల్లన విరచితం దైయత్ర నోరతంబైన నవీన భద్ర నానందాబ్జ

మువంశత్ర బిందుబంధు నందుం ద్వతీయా శ్వాసము— ..

శ్రీ

శ్రీ

శ్రీ

చతుర్థాశ్వాసము

గ్రంథపాతము—.

గీ॥ స్వర్గావందు నాధ ప్రరవరసావలయు।
నారసాతంరంగరధ్రభటవనతటాకి
విప్రస్థవశైలేశాదజవిపులముగుచు।
శ్రీనిబలువప్పురాంబాప్పునీమవరనరి॥

క॥ ఆపురమునకు నెంతైన శుభ్రదమ.

కాఁ పురమొసగి సుందరులు నిరుపమ గుణధనఁ గన్

వేద్రోద్ధృతుకు జనసంగతి

శాపము విదారి మాతృప్రుఁ డలు కొనంగన్॥

ఉ॥ శ్రీ తద్రథాంతము పృష్ఠమార్గమున నిద్రా వ్యాపార మొల్లు దన్

హితము లనియాంధ్రుఁ యులను యుద్ధ(ప్ర)కరణమున విందింపఁ ద్రోణు లమ్మీ

తిత గర్భనంబిచి సంపద నొంది జనుల శ్రీం గూర్చు సామ్రాజ్యవర్య

వింతి పేపలు యుదూసి దుర్భ్రమున మ్ముంజయలుచు దుండగ॥

సీ॥ బాలు మాలు నవ్యు ద్విజసుల చేశ్చవుల

నేని పూఁతను ముఖ్యులు గోడు వడపెట్టి

తాఁ దరియ పులు లవారి తాపంబెముల పూని

తప్పు లుర్లదములాడి యప్పుడిప్పు

బరాఁద జైతికి నిబ్బర్య మాదలు సంధించి

వల గుడ నితర దైవాఁడ లోగిపొసంగి

కదక తాఁదన సాత్రి కోవలు గాఁగ నితరమతి

పుబ్బల వేదని బారవుచుండు

తే॥ తనరనౌ ద్రోద్ధ్వు లకటాంసు తాపి తాపి

విద్యలాగి పన్నిరుగుదు ర్వతించి తత

వెట్టుకొని యాబు జరుపె ల్లచి యిబ్బండు॥

వసుధపాఁదటన ద్రుష్టమై శుభ్రదమ —

వ॥ ఇవ్విధంబున బ్రవర్తింపుచు నుండె నా దశరథుండు॥.

క॥ దాక్షి చందన శీతల వాయువు(

వీక్షించె నలరు జూచి తాన్న వివరింప గుంభంబున్(

మార్త్య చనంగ నమెఱు యుంగ

(గు) రంప నే తెంచు దాని గని మాతానుడై॥

ఉ॥ పొంగుచు దానెవెంబు లెదీపొయి నయత్ర్యతి మాయు నప్పుడే(

శాంగుననున్నదై జానంగి తెరిక లార తకేళి దేవియున్(

యుంగ నకెంత యున్ వలబి రాశి నానే కసుమై నవస్త్ర పుత్(

డాంగి కి తెప్ప నిలుం దేరుపు దాని పునర్దప్పి యుపిప్పవేయుదన్॥.

క॥ ఆంత సులవుల విడిచి యాయుంధయెల నంగను(

నన్నమెలు మసడిచి యమ దినంబుల

నెప్పు తీరసుందే నిందల కొరికగ ష్ట్రీ.

(వ) క్షి శిరంద్రుల విఘ్నుల వర్థఘు గసువే॥.

తే॥ వేడ మునల బ్యుబ్బి షాని

మోజ తంగడు రోసి రోసి మొదలను నాడెంత(

రాజు వి తండ్రి బ్రూనతంద్రమున

యూజనలుల మెచ్చవాని మెటివెదలించెర్॥

వ॥ ఇట్టులప్పరంబున దమంగాఖ్యింబునం దాసి యుయినందాను

సుమురజ ద్వారంబులనుప్పరంబులజేరి దుప్పు ష్టుగాంబున సుంప

న్నుల యుండగ్నం బనులుజేసి యుసం కనపు గప్పి యుయుంబుకొనియున్న(

గడఁగెన దేవముఖ్యనాఁడు॥.

ఉ॥ అన్నముపైకి వ్రాఁగెసంగసతోడుత నవ్వ నవ్వ నాఁ
మిన్నకె దానకోపమును ఖానుమానుధరాన్ధ్ర రిపుంది రం
బిన్నతిగాంచి యుందుల మానుమ్మనఁ జైరుచుచుమ్మెనట్టుగన్
చెన్నునబ్బాను దన్నగి రిచెంతనిం పుముద్రాంకె నెంతయున్॥

క॥ అంత ఖండిఁజెనె ఁతి చేయుంచిన
నెంత యుశయు ంపాదరిరువురులన్
కాంతుడగెపాలుయునెరె
చెంతం దగసూక్ష్మి బాగుజైనె కాంతన్॥

ఉ॥ ఆకదమేసు చెప్పునను ఇక్కొంబున నిద్ర వ్యోవగన్
ప్రసన్నమైన కాలమును గంబము చెరివిశక్తికెలచె
బాకి కపారలకగెటుల దాయునసంతమమ్మావాయుపతి
హక్కమైమెుంచగనెకెపుడు లోకనెవెనుల వాసి రిర్మెరున్॥.

క॥ అదినిని నమునవిభ్యుతులు
గాదగాని తగవారిజాట్టుకొని పట్టినబా
సదయుద పారికిం దర్పుల్
యందనునెకెంచి వారిసదకానిబనల్పన్॥

వ॥ వారలంగసుంగానిదండ్ల ధరపుత్రు పిట్టనిరి.
మంగనజాతాక్షునిసత్పుభావములనె న్వాకైనసక్షింపఁగన్
ఎసజెంతెపారిధకుంటంగనిసెవినంధంచంబెన (మా) గద్దె

తనజిహ్వం దునఁ బద్మాసంబుఖుపుభుం దావేసుఖాపేక్షచే
ఎవ్వాడిభిక్షువై కేళ్లువెట్ట్రు డుమహాపీసుండు నీ డెంతయున్॥

క॥ ఆ మాటిమాటికిం గురు
లాభాదములు మునులు లందు నలరఁగ శోభన్
ద్వాదశభయంకరసుఖము
స్తోమములు గని బల్కిరపుడు సౌంపుద శిఖర్॥

చ॥ తను సౌమిత్రి గొ స్త్రీ మహాత్మ్యముగ కారోసుచే నృణమెఱ్ఱుడయ్యెనే
ష్టినవితం దుదాపిఖయు (బ్ర)యుంలయరంశయుదాంపునారియో
వనజదళా(క్ష)వందిరమనారగానైక్య ది స్వాప్నశ్వేత
ఘన సమర్పితంబు చేత సంది కంజదళా(క్ష)డుమెఱ్ఱిలేరయీ॥

సీ॥ పాసమున కైనజశర్ణి చేక్రైనపంనుల
నరంఘమూఱిగో హానివార్తనంబునేయ
గరిమ నైన కపిన మూరఙ్ఙంత గాఘనెన్న
యన్నివర్ణంబు లితఁడుండుహూఱిపరఘునా॥

క॥ తనుపునసంటి నదంగితము
లనయుంబును విష్ణు గోహామలరుచనన్నా
ర్ష నెఱుసరింబన నాగుసు
ఙ్ఞనుబమునిదినజము నిజమును బ్రింపంగన్॥

క॥ శ్రీ నివసినివిష్ణు కింకరు
లనుతమగతిశమునర్తుయ్య లలరగపాఠిన్॥

గనియుం గొనకయుతినాసము.

వినుము నను బుంబవికిరపుడు పేడ్డ చెలంగన్॥

మ॥ ధరణీశాద్విస్వపాలవర్యుండగు మాంధాతృస్త్రీమామండవే
శ్రీరుండ త్రింతము స్వంభ్రుకుంబున సమస్తాసామ్రాజ్య విలాదురం।
ధరుణ్డ్రియుం డినకీర్తి బూవి పవికేన్ ధరాత్రాజా కృతియన్
స్థిరరాజ్య శ్రీ భా విశేషమెసరేన్ దల్పంగ దినాపు జన్॥

గీ॥ అనినయం దా తృప్య పాలున పడుబోవి।
చెలఁగి నృపమా ఊ వశ్వని ష్ట నానా।
వినుము నృపనే పదనమా శ్రీ జనన మందు।
కూద్ర సతికినై జనియుం బాసెంత్ర మెఉయు॥

కం॥ ఆనయుఁగఁడాన్విదినంబు బు.
చనపుణ్యా విశేషయునను శౌరి గృహాంబ
తీను వము యా ధినవ
కృష్ణ హేమునరింపుబు చెరింబు పసుయుధనందున్॥

వ॥ ఇత్తెఁదాని భూపాలకుండు శ్రీధర మాలికాది వాద్యం
బంబులును। వత్త్రమా తంగఘోంకారంబులును। తుష్కేరహాయ
హేషారవంబులును। వందిజయ జయధ్వానంబులును। జెలంగ
సకలసామ్రాజ్యవైభవంబుమెఉయు విప్పుండ శీకార్యనిస్సార.
గారి మదియ దేవాలయంబునకేతెంచిన తద్దంబా చిదివుసు.
నీవు వారా జపుంగ వుండి ట్లు విభవంబు గల్గు టకుం జన్మాంతరం.

బున నైమిష సుకృతంబు వైనమోక్షయని మానసంబునందుంబ
యస్తి విధరాంబ బ్రిలమొ బినపది వారయొటెం గ్గి పెసుస్తవిశ్వ
రంబు బుభవియ శ్రీహాసమా(ర్జున సుకృత విశేషంబున నెసంగె.
బిదపవిష్ణు లోకవైభవంబు సునమ్మవిం తంగలవారవనివ
హి విష్ణుండు మాంధాతృమహీపాలున కుం జెప్పె దానియె శ్రీహరి
దివ్యకీర్తి హాసమార్జున సుకృత వైభవంబు విష్ణువనవారికిం చెరు.
లు వినునట్టి వారలకు దెల్పుమ అరియు ని ఖ్యాని రి||.

క|| హరి కీర్తి యనెడు భూసుర
వరకూరిమి పుత్రి యొకతె వైదర్భి మచే
నిరతము దుర్గా వృత్తిని
ధరియించి త్రిపుచుండు ధనువను పెరగెఁ|

సీ|| రమ కాభ్యుజీయుంచు హరివాసరమునెన్న
శ్రీరమా చర్త్రకథలన్న చెవుల వినఁడు
శ్రమ విధిలో నెంత్రై పుణ్యకాలమున నెన్న
తాన నెయ్యునరింపఁ దనిశ్రీధా తనువుద్వాపి||

చ|| ఇకనాఁ డెంతయును వ్రతంబు సతి దానుష్టాంగుండా వయం|
బకలంకస్థితితోడ బ్రాహ్మణులకున్ నియ్యంబు పాలఁగవిందు లెల్ల|
నెలకొనం చెప్పు దుర్జారియూని కటమందున్నట్టి దైవంబునా|
యకు సన్నిందరదివా శాంబ జెయె రమ్యస్తోంబు సంధిల్లఁగన్||

క|| ఇంతటి వయసు హసుగురిసిన

నెంతయు నిగ్గుమయంబు పేర్పుగ లక్ష్మీ
కాంతుని గృహ మవికిన క్రియ
సంతతము దగనెరసియుండు నానమయమునన్॥

చ॥ ఇది గని శౌరి సంతసిలి యా త్రిగృహాంబున వేశనంబు సొం
పొదవంగఁ జేసి సత్త్వఘన వృత్తములుం నలరించె నంతటన్
సుదతియు దేవసంఘములు జూచి తమం దనుతింపుచుండగన్
యదుకులనాథ లోకవమున రంబుతల్లులలనేతెను బ్బుబుగన్॥

కం॥ ఘనతర పాపంబు ద్రిలున్
మునికిన పుర్రులు రవన్నిష్టము దయలరంగా
వనజాక్షు నిగృహావేశన
మెనయంగ నానాగాదె హింతమ జదలఁ దేనన్॥

వ॥ ఇట్లు నియమ్ము డైపుండరీకాక్షుండైన దివ్యగృహ సమ్మార్జన
మహోపన మహిమంబు విష్ణువని కమనార్య తులసందివిపి హరి
కింకరులు చెప్పి విన దాసి తాఁ గనకన దారద్రియున నెంజనిరని
నారదుండు మైత్రేయాదులతోడ జెప్పియు నిల్చెను॥

చ॥ మునివర యిట్టి వ్రతము మానిత కాంచన సౌధ పంక్తులన్
పనులు తరమ్ము లిద్దమును బంధుర సింధుర దానుధనంబులున్
ప్రాపువితత శతాంగ ఘన రాజియు గలిగి రాజలంబుగన్
మనపురరాజమొప్పును సమగ్రసుసంపద దెబ్బల సుఖంబుగన్॥

ఇందు॥ చ॥ కలితా నవాంబరాము నవతం జదశాయత నేత్రు ముక్తిఫల॥

తంబులు తులసీ హారిని స్ఫురత్ఫుల్లు చనుంగ రమ్యముద్భుతుల్ డెసం
పులుపులసి ల్లురాచి లుకబోదవమోజు నిచే తి నిద్దళ్ళం(
దళమ్ములకో రిసమో యంనము దంబులరారె నెయూరమెప్పుఁగన్॥

కం॥ ఆ రమణి తనము హాక్కిక

హారంబు కనాఁడు ధాత్రియందునని డి తాఁ।

నాయాధి దివియు మలిన

సేరితమొకవానరంబు చేకొని చనియెన్॥

చ॥ చనచనఁ జూచి పౌరజన సంఘము లుగ్గలు డవెంబనంటిన(

ప్పిన చరమెంతయుంతెరవారికి జేరవెంతన్నుయు(

వ్విన జదశాస్త్రనేహాముజవంబల రారఁ గనెక్షు ర్వరమ్మున్।

ఘనమగు పాదముల్ దవిశ్రక్క నద్రవ్విననంత లోపలన్॥

క॥ జలజలంబన్ప్రసరంబున(

గలమా మలన్నియునవిష్పుకొన మందిరమం।

ములరాలనవియు తోరియు

వలసుగతనకి డెనరంగవప్లినఁదలఁచెన్॥

సీ॥ శ్రీ పల డవ్వారబ్బాలిని యనుజూపెల్ల

రత్నివాన్నరమును జూచిపెట్టుపెయగు

కోపముగ రాక్షసేఁ కొద్దిగు మ్ములు టయును।

నెలఁ బడి త్రొళ్ళఁ బాపోగాని పాతిన దియు॥

ఉ॥ ఆ సమయంబునన్ మహిమయంబును దివ్యకళా

ధ్యాసి త శీ లఘ్నాంయుహా రిదాస ద్రాంబు బువన్నిన్నిబుధు।
ఖ్యానము జే దవానర ఘల(ప్రం)యగ్రథమందునుంచియు।
వ్యాసపదము ఖ్యాపించ ఛంగ నవారగాజ్ జ్ఞాని పోయెటెంతయుస్
గీ॥ శ్రీ పుదుహారి లోకవను న పరాఖ్యాదవేయుదువ

విష్ణుకీంతరుల తోంత వినయమెనయ।

కలి కలుల(త్రే) ఘుమంచియూ ఘనులుపై క్రు

(ప్ర)బలతిజేసి రిసెవరా(గ)యితియుటంచు।

ఉ॥ శ్రీంబిఱ చక్రిత్రైన వరిగా నమంత్రైనమనె వ్వొక్కైనన్,

తెంబరమే కు(దున్న షున దివ్య) స్వహాంబులటంచులంబులన్

మంచి మకో(వ్ర)జంబుల ఘనంబగు బహ్వర్థము చే తన్నైనసుర్

ఖంచిన వేద్ర(ము)స్తు.విజ స్నిరజనాభ్రు(డేమొద్దు)నంతయుస్॥

క॥ నయవింపు గహారి స్తుహానున।

నిరతంబు సు(ము)స్తు విడిన నిర్జురు లెంచన్।

వరసి జనాభుని సన్నిధి

చయ్యై వర్తింతు రఖిల సౌఖ్యములలరన్॥

గీ॥ ఖనయొ(గా)ఫల సంఘంబెన్నిత్రైన

హరిపదధ్యానచిత్తుంనినందువెలు।

కదశీ నిండిన గాఢ్ఫింధకారముల్లా

భాస్కరుని బొడువెవెలుబిన పగిదివెపుడు॥

క॥ హరిభక్తి వర్ధిల్లుచుండగ

పురుషుండెవ్వండొకాఁడే పాలుపొందంగ
దంటీరలబహుజంతుల్
వైర మెక్కు(ప్రే)ఖులయుద్ధమండది దథంబరయున్॥
గీ॥ కలితవహ్వలయూ భర్గ్యకలుపహార్య।
వైశ్యవాదుల్ండలు గరాజ వావానుండదు।
వైన (శ్రీ)పుండలి కా(స్త్ర)డించితషుగ
విసుధ్ధులయసు లారతిసవాలివే ఖ్యస్తమ్ము॥
వ॥ (శ్రీ)నివక్తి వారలతోఁ దరియసారదుండిట్లనియె॥
క॥ (శ్రీ)వరియతోసెందధవాసె
కవరాజ(పు) కఱ(స్త్రీ)కరసంధుమునే।
కవహరిశ్రీ షహాం వై
సుకథంబసుపురము షా(తి)· సొంపువహించున॥
ఉ॥ హాయని పూర్తికర్మయులు బంధురవైతినెంటునంటుఁగన్।
హాయనవెుక్కటి ఫలురినివర్తియుపుండఁ గన్నాస్ర్వాళ్ళకుం।
బోయుయెుకుండువచ్చి ఘునద్వారువామెక్కి తన(గు)సిమెనా
తాయుతపాగురుతసిలిపిచింతఖుఁదాసెకలోటునుండిసన్॥
శా॥ (శ్రీ)లోగాకవయునవ్వపత్తిపల వాంఛ్వరూ ఓనెతెంబదు।
శ్రీయుండైదగుబాలయెుయెుద్దినఖురింశి(పు)ంబహాజిక్రియు।
ద్వైఖుండైతనరారుజ్ఞిబిరుది యొవ్వె గం(బ్రు)వర్తింపన
న్వైలుంబందునపు(త్రు)లి(త్రు)బహాసంపుం ఋదలింబిట్లైనన్॥

క॥ ఘూటి లోనఁ బాత పెనుజాల సూయయున్న।
పిల్లల కుపమేఁ తావెవ్వరు పెట్టువారు।
చెయు దము లాడుత తనరా నకెదుయు జూచు.
చుండు కులకాంత వెంట్రోత్రి యుండగలదు॥

మ॥ శ్రీని చెంతిం ప్రచునున్న యత్న ఆనిగ్రాహ్రో(గ్రం) బునంబాయవా॥
డునువే గంబున నెక్కి తానిగనితా డోలా యుమూనా తుష్కక్రై।
తినరా దీపు యుఁగంచురొ న్నై యువ దెందీ శంతయుం ద్రా(త్రి) వా॥
దనుప్రై వంశనవే కొ తా కము పు వాద్రై నోంబు సుంబాందుచున్॥

క॥ రెక్కు బు విరిగిన వతమున
నెక్కఁ దెకిం బూశ్రజూలు నకనెట్టి గాని।
దిక్కై పాషించు టకెనియు.
క్రాకము ఘనను లోనవలము టువదుచున్॥

ఉ॥ కొండొకనెఁ ప్రబింత పడి కుం టుచు మెల్లనై తాకమప్పుడే।
దండ కొఱలుం గుచ్చూసు యనిద్రావము బెంతవనింబిచూవిక।
మండల ఘు క్షేత్ర తెరుములవందగ ఖింది ను ఘుంచు కొన్నినా
పి పత్ను టికిన్ను ఆడియు నెంక్రై దినంబున తర్జనంగతిన్॥

ఉ॥ చెంగటి నున్న విష్ణు(గ్ర) రాసిమ కు వెల్లనె సంజ్ఞ చేఁ తెలిం।
బాంగు చునేఁ గి యుం డు హారి ముక్త్ర పవి(త్ర)మహా(ప్ర)సాదము।
త్తుంగ కంతూ హాలంబు మది తాం(బు)లదక్షుఁబుజియుంచినన్నిధిన్।
రంగగు పాద తీర్థయుదరంబాగి నిండఁ గు(డా) పుపంతటిన్॥

క॥ ఇత్తెఱి నభ్యుక సంఘము.
చిత్తరము నచ్చియుఁ బిదాని నివేగం.
మొత్తిన నిక్షేపం
కావంబు బ్యాస్వాక్రుతి దాన్నైన॥

ఉ॥ ఇంత టివిష్ణు కింకరులు దంచిత దివ్య విమాన మొక్కటిన్
తెంతరయుంబు తోడ్కొని నబు నభ్యుటి కింజను దెంచి దాని పై
నెంతయు వేడ్క వారు నవలెం(దు)ని నుంచి (ప్రి)యు· తోరము
కాంతుని దివ్య సన్నిధికి గొంపోయి రెవ్వని పోఁబు సనుం డునత్తటిన్॥

గీ॥ వరుస నాదేవ దుందుభుల్ (ద్రోగ)ఁ బలుకఁ
సంతసంబున నిర్జరుల్ సన్నుతింపఁ
గాంచె నేగెడు విష్ణుకింకరుల నాఁడు
(బ్రహ్మ)· సంఘ మిష్టుని పరికెన పుడు॥

చ॥ ఘనగుణశాలులారయ వివాహ గట్టు టిక తఁడు పుణ్యకర్ములఁ
మునుపటి జన్మమందు నవనేదములర్పఁగఁజేసి నాఁడు యీ
జననము నందె(జే)సెను కోసం(భ్ర)మము వ్రుఁగమాను చెల్లరఁ
వినవలెనన్నవారలకు విష్ణుర దాంబుజభక్తు విష్ణునిన్॥

చ॥ పాలు వృగల్గొండు దేశమున భూసురుఁడొక్కఁడు నీతిశాస్త్రముల్
తెలియుడు రాన్నజాత్రయు యందువేదవి(ద్య)యుఁ
దలఘలబు ద(త్త) దూషకుఁడవాంతరనాన్నిత మానసుండు ధీ
ర్విలయవాస పాత్ర సంఘములబిష్ఠ గుచుండె నవెల్లరాయుగన్॥

వ॥ ఇవ్విధంబు· వర్తించుచున వ్వి(ప్పు)డొకనాఁ డిన్నదినంబుల
వుజరాభారంబు శాఁదివిన॥
గీ॥ పాంథి దగ్ధమైయు దలఁచుమెప్పైన।
నడుచుబులు వదలబిడియు పొంతఫ్లనలయుచుయుదప్పిన్।
ఒడలు తడుడస్వెబుఝ్వు·
ముడుగు పడెన్ వశులు·(ప్రా)వెఁచుష్టైవగర్వుటి॥
క॥ వలదీ తనువనుఠీతిన్
తలవిన రంగ(జా)చ్చ్యే నతులందగలషమనుయున్।
బులువులదిమిచెంటెఁ(నా)ష్ట్రిన
డులడులరాశిన విధ్వాన డుప్లెన్ బంజ్లున్॥
క॥ ఈవిలములదిమిగవిసిన
నాలును తిడ్డలు సురోయున వద్రెంతెడు·
శ్రీలగతితాడురవ్వలు·
లోపింబ్బజియింపుచుండియొకనాఁ డరయన్॥
గీ॥ పానఁగ డుప్పిన్యమందున బుద్ధియుంబ
విస్త్రుతెంతయు(ప్ర)గాముల విడిచిపెట్టె।
చెలఁగివెనకపునరుద్దిమిషీయుచుండు।
నదియ(ప్ర)కాశసాంబువందుఁదోచు॥ అదిగావునన్
ఉ॥ లాలితభూసురంబడుమదిజ్ఞానదురాస్నమకోరి(ప్ర)గాముల।
దూలఁగఁజేసె(గా)నకడుడు త్ప్రాతపృత్తినిగాకదు·పోషె

శా॥ ఖంగద్యా త్రిశూలధనుఃఖడ్గజ్వలింపుచునంత విష్ణుదే(
వాలయు సుప్రసాదము పవిత్ర తీర్థము గల్గ ధన్యాత్ముల్
గీ॥ హరిపురికి చేరుచున్న వాఁడను ప్రేమ
విష్ణుకింకరులప్పుడు విబుధమౌళి(
సంఘమున కరిగి తాఁ జెప్పి చనిరి వారు(
లనుచుఁదగలు శ్రీనారదుండని మొమఙియు॥
క॥ గోవిందుని కర్పించిన
పావనము గుసుప్రసాద పవిత్రంబు వకీర్తిం(
సేవించు నరుఁడు తుదవహి ఆకి(
శ్రీవైకుంఠంబులోన వెలఁగుచునుండున్॥
క॥ దాహాంబార్బటమైనను(
మోహార్జముచేతనైన మోసమునైనన్(
శ్రీహరిపద తీర్థంబే
దేహి గానక వాఁడు దివ్యదేహము దాల్చున్॥
క॥ తావునఁ గాకేవము మాత్రమున
శ్రీరంగనేశ్వరి పాద తీర్థయుము వలనన్(
భావజజనక కృపాత్మా
పావనము గుసుప్రసాద స్తోత్రముఁ బలనన్॥
వ॥ అని చెప్పి నారదుం డిమ అటియుని ట్లనియె॥
గీ॥ నవ విధి రంనైన ప్రవిశేదించయు సందేహ(

~~... గలదు(ర) విదాఖ్యుడగు విప్రుసులుజూడ్గొనుచు(~~
~~... ర్గమనుడ తీవి దూయుడమని~~
~~... సనమును సా(త) సోదఘు కోమునయనన్॥~~

పుణ్యశీలుండు నిర్మయా పూర్ణుడగుచును॥

శా॥ శ్రీ రంజ రియుంచు విప్రుని గృహాంబుతో స్వర్ణ పీఠదిదె(
దైవాంద్రి ర్థికర్మా సురుండు వేరుడ్ కీర్తి గ విస్తారి వి(
స్తారం శైవమనీని ధ్యానముసవెల్ల తారంబు రత్నింపన్(
శరం బర్థి నవేదగా దలచి బహుధా ద్వాంబు రాపించవంగ॥

క॥ వర్ణిన శైత్రి తపంగ నుండాని
వాబ్రిన కోలయున విప్రుడై దంతినవనన్(
విప్రయు డిచటి కోటికి
వబ్రిలిరని కతన వాక్వైబరిదయుమన్॥

క॥ తరియిన శైత్రి కవిప్రుడు(
వెలుచుచుద ద్వారసీమ వేదికయందున్(
మలుబికదుని(ద) జేంచిన
తలిలి నా(దు) నిశ్చ శేఖ్యడ తనిదర్శనం జేసెన్॥

సీ॥ వేరియా యూ సురాగ జిచేతనున్న
నికరాజజ తముద్రికె కర్ణమాత్ర(
బదిత తరతా(మ) పాత్ర యున తడుంబూబి
వెనకవెనకవెను రవనాడు వెంబు నంబి॥

చ॥ నాదనానిధనా సుదూత్రయుని గూడగ గోయు యతి(గ) మ్యూయుతా

గుదువరశేరధించియవిగా ఖ్యానిగ్నై కానుసంతయానదు।
ర్వదుఁడ గువాని బట్టినతరా ద్రతరంబుగు బ్రహ్మ వాతయు।
యిదసునదానైనా తఁడు వ్ర యంతరవైనపికావయాదముగ॥
ఉ॥ త్రిప్పలదవాఁడు దప్పియను నాతలియుందనుపెడఁబెట్టిగ
ము ప్పిరి గానన్న శిదనరము వెంయునిందఁ గృసించిపేదన।
రాప్పు చువింధ్యాఋ ధర యాదవనాంతరమందు నర్తిక
గప్పు బ్రాంద జీఁశ యుము గ్రమ్మ దుమ్మ నెవ్వ వబుచెకోన॥
వ॥ ఇవ్విధంబున నా(శ్రి)యుంబయుండెవు ఆయును
క॥ కేరళదేశము లొరల

వారకను ములుందనంగ న్నైకాఁడుగణ
యూరుడునకు సాతువిరుపురు।
వ్వారు జొన్నైగలయదవు నిదామనియుఁ గన॥

క॥ దెండర భూర్తియు హూనిడై
వండును (బి)యు మున్నెవ్వు ఝంతి పరగు చునాై
శుడుపనినిర్ణంగనై
నిండిన త్రిమంబు విరలనై ఆజరిబుంచెన।

వ॥ ఇత్తెఱంగున ప్రవర్తింపుచున్న (గ)వహి విధుండనపూర్వహూ
పాపము ద్వివేనిక్త్వనాఁ డొసుముఖుండను నై శుండు వానిదేహంబు
వంగబరవకాంబు బన్నియు యన్నై కానియూనతియెయింగముండరని
త్రిభార్తియైన దామని కాసంతియెమకనిమిత్తంబు నవ్వింటు రానితన.

యు (శ్రీ) భార్గవం జా జ్ఞానిపోయిము హారంగామధ్యంబున నిడిపెట్టి.
కి తమ రెం చినట్టినన దియునుబహ్వారంబున (స్త్రా)నాత్యాగంబునరెం
బె క్రందననా సు ముఖస్త్రైశ్రీ నమస్త్రీహాత్ సంభవించినంబిరాబ
త్యంబునహిం. బివా(డు నన నిర్వంధ్యనుపుష్పశ్రంబుజేరను జేయును॥

కం॥ ఫలదుం డను సూ(ర్యు)ం డా కే॥
ఉభయప్రస్థితి సిద్ధిని కొంతయుండాఁగా।
వనియుక్తద్రీసుస్త్రీకి
వెలయు శుభవతిఁ జేసుఙూప్యనలయుచునున్నన్॥

చ॥ ప్పుగముసుకొంచెంజినతఁడు మెసెఁడుద్దీనుపు మస్త్రకంబువై।
బహుళకరాత్మైవనదిస్ఫ్రారముయుదియుడబాసెనస్పుడై।
తనవసియుంచవానియుడదారుణామెం నగుద్ధేనుహింసయా।
తగుయుస్త్రీసెవెగమునఁదాప్పైనువాఁడుబిశాచయాంతవయున్॥

వ॥ (శ్రీ)యుయుదాప్రివాఁడుసునవ్వింధ్యవటుంబుజేరను జేయును.

గీ॥ వా.శిశికె శ్రీన ఘూర్ణ్యంగ దేశమంను.
(శ్రీ) ద్విని ముఖాంబుహుం డను(బ్రాహ్మ)ణుండు।
(ప్ర)బలిమైద్యంబుజేజారిభాషులకును
తవిరిమందున గర్వభుత దింపుచుండు

కం॥ (శ్రీ)ంతపవాఁడును జరిచే
నెంచియుబహువిదఁబాందియుపద్ధతుదైనన్॥
సంతతమును సద్గోష్ఠియుడు

రంతంయి సుబ్రా దావాత్తలంటిన రెత్తనే॥
వ॥ పిశాచరూపంబు డాల్చివాఁడు నన్ను బంధించి ఖంబు జెరిని
బ్రాహ్మణ్యం డును స్త్రీహంతకుండును గోహింసకుండును బ్రా
హ్మతల్పగుండు నైన పిశాచతత్వంబు బొంది యిబ్బా(శ్రు)యుంచియు
స్నానమయుంయు నెంత్ర నాఁడు॥
సీ॥ (శ్రీ)యనోరు నాఘాయులరఁగ(గ్రా)టిఖాద
రవర్తి పాపిఁయవ(స్త్రా)ము ము గట్టి.
జీర్ణజీర్ణంబైన దేంగావి కుళ్లాయి
దెబువ్వగఁగురుబిడతబనవుచ్చి
మానవుఁగోను దుటేజైగంగమృత్తిదేవేర
ననువైన తత్త్వైర్థనయు దిద్ది.
రూఢవెన్ని తగు నొప్పు నుద్ర రోఁగళ్ళ
కర్ణయుగ్మంబున కాంతియుగనునిచి
గీ॥ దంబ కాయున సిమె దెలివియుగట్టినట్టి
కాశికానదితనబ్రు లా(గ)యున(జే)ది
అడివాంరబగనక(త్తో) వఁద పిం
నప్రైత్రైత్రి కుఁడశ్వలదర్భిమముకదేవు
గీ॥ వచ్చి యూసురుండప్పు దర్భిటు వెంతఁ
లి(త్రు)మింబినగనునొవేద్రఁబాంగె
ఖారుగాంబునను నృష్టికాతగాము(

ప్ర॥ ద్విదముల్ నెవ్వనిబలికెవలుడు॥

సీ॥ శ్రీపురత్రోదపదనం(ఘ్రా)పలమొష్పురుదులచే
నెంబిహాంసంబు జగ్రమ్ముంబు బుడుసు
దారికెంగోదపదమెదురపెర్నరత్నంబు
పత్రములనందంగర్గోలు బుడుసు
కవిగెంగోదముల నాత్రవిదిరంగానెడు
మెదపస్తృములతేఖంగు బుమసు
బనరంగోద పదవంపైనయుంగొవెష్యుతవ
కొతకకపెనిపెశిం నారుదుబుమసు

గీ॥ ననుదుత్తపల్నంగుజగుజలాడుకొనుచు
పొంగిపెలరేంగియచ్చెశ్యూతిగవాము.
దాఘ్నగూడుకత్తిత్తివదారకంబెట్టె
మెనఱిశాంబువెడవింబెమెనవంగలంచె॥

వ॥ శ్రీయులు దలంబివప్పినా వచ్చతువస్తుంబుల్న యహాంబుబనుండి నర్గికలవనగాఘ్నుగాఘ్నునదెగమరికికెరియుతవి బునుంచె బెంబులు వారిదివులపుచకహ కవక్కువనమ్మాకంబులు జెసి కవిసివత్స్మను కించిననతండునుగుండెయుల్లమనికల్లుబడి తెలిసిభూతంబులు తెన్నె జింగియూ నవయుంబున॥

క॥ నారాయణ సన్నస్మరణాం.
బారాజ్రైత్రివండునెయు నదివినియవియుగ్

ఘోరతర భూతయాతనలు,
దాయ జొచ్చె విడిబడిన తనువులు దాచ్చెన్॥

గీ॥ వారియువతి శక్తిఁ జేడ నాత్మశుద్ధి మనకు,
దండనలు ఋ వెట్టివే బయా దండనిచి,
మహిత సుజాసాంద్ర నీహారి పుర్రరానర,
కరిగె దమ ఠసు దేశ్భాఁ బిశం ఋతెఋమి॥

మ॥ క్రనియూ వేళను తింబభ్యాసయన కత్ంత్రప్రమోదంబున్,
వలున తావెంత ఋయుఁ జేసి నట్టి దురితంబుల్ దవ్విధనాత్మన్,
ఘునరాయ కాల్కమూత్రవిత్రరాముననీకైంగదాహమున్బా
వనమై కుంకవి నా సహా దభ్రజన వార్ధిఘ వైన్నతుల్॥

వ॥ శ్రీ ఘ్లు వశివారయు దివ్యవదంబు నకుంజని రనినారయుండెఘ్లనియె॥

క॥ నరుఁడెవ్వఁడై నను కవరి
హరినామస్మరణాసేయ నతిదురితంబుల్
పరుచలిడి నరాఁగను బాగ్రర
కరసంగతి దాలుఁగు తఘమునై వజికైపుదున్॥

క॥ శ్రీని విహాగేంద్రునిఁ జేడను,
ననపమగతి లక్ష్మిలక్ష్మినెయిదివెనా తఁడు నాకన్
మునుడెట్టినే సుశీకంను
కెనియను కచె ప్రియని శరి కీర్తం నమహిమల్॥

క॥ విమతైంతౌక ఋయు తివాసము

మునిసంఘములు వారలు గులజూచి కిలికిలన
ధ్వన నాయుదేవుం బొగడఁగా.
మనఁగ శివ శ్రీనాథనామముగు పురము బుట్టెఁ॥
సీ॥ శ్రీపురంబున నివసిల్లు నా యెడ నంగ(
భూసురయందఖిల కల్యాణపూరితుండు(
వుక్తియాసు దాసి దగిన సౌహార్దమెనయు
నవనిదిరిగె నెద్దియ్యే విశారదుగుబు॥
తే॥ తిరుగుచుచేత విత్తముబోరి నవిప్రుబసంతదస్తుల(
గురుతు గజ్జులు చేవెంట బడి కుంజవనాంతరమధ్యమందున(
వెలువరహర్త్రిమెయి త్రిదశుడగుమె వారలసోవర్ణులంతయు(
తరుచుగదెబ్బ ముక్తియనుదాసికి వివ్బుచునుండె యంత మి॥
మ॥ బితనా (జొరదుబొ ఖారకాననము లోనుంటిం (బ) వర్త్రిబుచు(
ప్రతమో దున్నత భూయహంబుగని యాహ్లాద కీలింబు తో(
నత మో చేరెదు వాడుం వెడె యనిదా నావేళ నగ్రి తపంబుం(
దుకదుర్ఘ బుచు నుందనుత్తమాహార్ద్ర పంమగ నిబిన॥
క॥ తొబ్బునపుత్రము దిగిమది
సుబ్బుచునే వేంబియతారమో హానతనమున
నిబ్బరము గాఁ గవస్త్రము.
లబ్బిగదాయనబుద్రోదయ మందునజూచెన॥ శ్రీపుడు॥
సీ॥ గాంగేయుసంపాశ్రణ్య వి(గ)హంబున(

ఉరహింబుటు (శృం) వహ ఖ్యాతి వెలయు।
సుజ్యోతిస్సంతరూఢి నెనరుచాస్త్రము బొందు।
శ్రీ విభో దండ ఢుంఢి కాశి వెలయు।

A(3) మానితంబై శింబు మస్తక తలమున్నై
B(4) రము సర్వాలబర్మ్యంబు మెలయు।
స్వర్ణోగవట్టి కాయురమ్యా ప్రైనెనరను నిబి।
కర్త్రమున గర్త్రపాకిక ష్కనశదాళ్శి।
శిలక్ష్మి తిఖుందున ర్త్రమాళిక ధరించి
వెంబళి చను దెంబు సెకసంయ మీంద్రుగనియె॥

B(3). పల్లవాయుకాజమా పతిరెమె అయు।
A(4) చక్రగర్భ్యుగ విశ్వలదమ్మి కట్టైన॥
కేశవునగానిహాడ ఫ్ఘు జయెు.
మునయయెుంగ మింబు వెల్గు పుబునాపో।
వనమూర్తిజూబియుల్లైనే
ఘునచింతా భారమూత్తురదయుకానంగనే॥
సీ॥ కాలుకాందుగటి మాందే ఫ్బిశాయువీక్షించి
రమణీయబి(శ)వస్త్రముగదలంచి
యురము నగనుపింబు శ్రీనీగవట్టి కంఠాబి।
ఘనరత్నమాలికయునిదలంచి
హాస్తంపంకజ ఘుండునలరుపండి కృగంబి।

హారిజయతలు కంబుకుంబుదలంబి।
మస్త్రకంబున రణముం దనిగనుగాని.
కాంచనమకుటంబుననిదలంబి।
గీ॥ మొదలు శిరాతఁగ నివేద్య పాంచభయుంటి।
వెనుక నిసుఖాంబతనకైద్య విప్రులమయ్యె।
కటికమోనిఁటటెరవాటుగా నన్నైతి.
మొనరనిండెదిబయు పమోహమోగిరర్య॥
గీ॥ శ్రీయు నన్నేమూ మొక్కెకయుక్తి హూనిరర్య।
యుక్తియను దానికి నిజాలమోహంబుఁడను।
మొనయనది సంస్కృతంబునుదనకువలబి।
యుండునట్టి (శ్రీ) వశ్యమైనఁగవలయు॥
క॥ శ్రీనుటయున మాంనియుతెదు।
మనమునఁజింతింపఁదుమదనాయుడై
తనునాట్లు చెనిపెదని.
చరరాదికవిగుఖదుష్కృతనుద్రగుకతనే॥
మ॥ శ్రీనుచంబుద్ధిదలచియుఁ మస్త్రకులాద్రిశృంగుడై గంభవా।
నిని తానకృపుడదయుత్సృష్టి వినరాణి కొత్త వశ్రి (శ్రీ)యగ్ని
ఘనశీలాయుతమ్మైనయూ వికదగంగనియుక్తి శ్వాసమం
దునసుంచంగ దుయుక్తిభామదయునిసర్వంబాయదింపొందుగ॥
వ॥ ఇది శ్రీరామాంకిత హాసంబు గద్యపద్యాత్మకమయిన సుప్రబుద్ధులనిదానివేశంబు
సం(గ్ర)హం. ... సంపూర్ణము॥

సం(గ్ర)హింపబడె ప్రాపించె కీర్తి॥

చ॥ ఆదిశతతంతుబద్ధముగ నెంతయుజేసి భుజాంతరంబునం|
బడింపు నాడురంగులు వేసి వర్ణపుగం(ధ)ోదయ్యెనెనగ|
మడిచెప్పుడు బ్బులుం జాత్రి పం బలరారంగ పంచపంచతీరి|
బాదివిధ్రరవె సర్వులజాగిపుత్రునకు మహిమాదివిభూతిగ॥

గీ॥ జిత్రైరంగునద్దరయుంబడులవనతదా
సంజరింపు లసెకనాడు సపద జెండా.
సాం(ద్ర) వరస్థారతానన (ర్త్యు)దలయున
నిలబడెం తాడ దిపురుజంజిపం ధాజీరి॥

తే॥ కర్మనాకంబున నర్థులు|
మున్ను మునిత్తైన(దు) హెంతరిరెన వృతియుగ
చే త్రి ద సం దం బ వ త్తి ను
ధర్మవిహీనునకంవెయుదర్పునైయుండుగా॥

వ॥ (శ్రీ) యుయుతయిత్త(జ)స్థారమనదేనాసెంవ (జాలుతిన నిశితన
ఆమలఖంబులనెడునిమాఋదరంబుబంబరత్రంబు(దా)బమాననిర్మితా
నిర్యాననమాతంబున నస్న తలనెవనవద్యంబునంబదైబడిన
నతంబునమయూక్రిడవసితత్రింబసెమాలవర్పుత్రిపుటునంటుంబా.
రలుమన్నా కంపెవలునా తులనెదశంబులు ధక్షింపుబునలుం
గాంతదదఫునసుపుత్రిజేపంధగలముయు॥

కం॥ శ్రీరరగా (తు) యువగులే|

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

త్రిపురహరింపాదపద్మసేవపరతఁ జెందినాసేనకూడి నానిత్యు
డై పరమపదగణ్యరగణనిధి జగ్గిణాన యశోదనాగ్రజన
వినురవీన దివ్యతనపీఠ యొజనంబగుసౌందర్యవదన॥

క॥ శ్రీసహాయము సులాశ్రేష్ఠంబగుచు బ్రహ్మాండము తోఁ గొల్చునిదియు॥

సీ॥ శ్రీహరికిష్టమైయుండు తులసి

దారుణేశాంబు లయపైలిఁదా భానుదరణి

నారదాదిమునిసన్నుత్రిక ~~దీర ...~~

ధీర తఁదసవంశంబుఁ బూరణఁ బరఁ దర్శనముల

కే॥ తులసి సనమధ్రీ

స్థలము నేన మనవు వినిదెఁదబ్బులమునసా

శీలబాత్రే పాద సేవక

తిలకమంజీవి(ప్ర)ఁదాసబుద్ధిప్రకటాంతక॥

గీ॥ శ్రీహరికి సేన తుమాఱుఁదువవింప

తామువలెనింతినవిధ్యుక్త తులసి మహిమ.

తన్నుతాత్యంబునేనుసెంతయును వేద్యు

విన్నవించెదనిల్లు దువినుమయశదమున॥

వ॥ ఈ విధముగఁ దనపులసి సెంతయు నాదరంబున చేసియు
తులసికిఁ భక్తియుక్తముగ శ్రీమలగ్రముగ సంబంధమీ
తులసిదళంబుల్లె నారు బుడి దుత్రైవ్వు శుభములుయుక్తి దర్శ
నము సుస్సైసనంతరము నర గ్లు సమయుక్తిరహూవిలాపముల॥

కం॥ శ్రీసుముఖ సుబంధు వర్ణిత
    వినిశమనుఁడు గోర విప్ర విఖ్యాత మరున్
    మునుఁడను ముఖ్యుఁ గడియుత నిని
    తన శిష్య విద్వత్ గౌరవము తరతెమున రించెన్॥
కం॥ పాఖను దివ్య విమానం
    బాయాద్రి సజ్జ పి నిష్పు డెలరఁ గనందున్
    వురి రిఖ గనంబ యపులు దో
    శౌరి పురంబున వుకె కృజనిరనిమ అయియున్॥
వ॥ నారదుండు మైత్రేయాది మునులకిట్లనియె॥
కం॥ ధర లోసు పదింబని వెంట్రుట.
    పురవరునసారి కుందనంగఁ గోలు వగు శూద్రుం.
    డుగుబ్బ గపహి పత్రు బవెన్
    నిరతము తదంద్రు వెల్లి రూపన బెనలతన్॥
వ॥ అవ్విధంబున బెలుగుచు వయోరూపసంపన్నుండై యుండు.
నంత గొన్నాళ్లకు మన్మ ద్వా సుంబుల దెంచిన॥.
కం॥ దుష్ట (గ) గా కూటమిబె
    కెష్టంబై సానపెకె ష్టున ఖగప్పై గలత
    నష్టము సబాందె ద్రౌ రువి
    పుష్టింత డుయి నరౌకెఖ నలు పాలపాలుజాతకెన్॥
మ॥ హారి కాష్టంద గలు శూద్రుండు తత్త అనివారి వెంర బాహుబలున్

బయిన్పై శ్రీమన్మునియందు నాథ్యుడై భారతీమహేంద్ర ప్రదం
(శ్రీ) లసుంగాని వారాధ్యసీన యనే కషదిలో నే లాయమానంబు బ్రు
ట్టుపాలమహింగా (జెనెనసై దేవమున నాదేశార్థ పైమొయుక్కుడై॥
తే॥ శ్రీ యు యుదన దెయుక్తై వద్వ్యనంబున॥
ఉ॥ మాన్యవు గల్గు గుల్గుయును సూయగ సేవానిడువాయు కమ్మయిన్
చేక్కరవంటి మోవియును జూరసను యాంరవు సాప్పు చందురుం
బ తల్లిన నవ్వుమే షుమ్ము దుహా కూమల నేల వంతే నాపయిన్
వన్నె తీరు గల్గునైన కసారన గంధ్యని జూడు నమ్ముఖిన్॥
క॥ కసుగాని నీవన్నెతెనే
వనజానన యెను కూ(రి) వరు(నీ)డనిల్లై
మనసున్నది తనకన్నను
వలిన్మాయన వన్నె బాలయవెలదినటను వలిన్॥
క॥ బాలయ తా యింపు తన్నెనను
పాలయ దున్నే మాదే(ని) వ వ్యాపా మసిన
న్నైయు వదన్నే ననివ్వల దు
నాయు బయ వల నరేశ గూడగదే గునానిన॥ (శ్రీ)నుంటయు॥
చ॥ (శ్రీ) తియు నవానిజూ బదురవసమయి లానవవంరజలంబునై
బాదువ గనాత్తు బాదె బయి యిమ్ము సుధా నరు బాలు యానన్నవ్వు
వేదదన మున గల్గు వాడనుచు గా యు నెయ్యి వ్వగ సమ్మతించవా॥
జదిగని దియున్నాయి టను రవసముగరి తీర్తిగూడు బయన్॥

క॥ అత్రేయ సువదన రఘుపతు·
అత్రిజు ఘన కీర్తి విదెలుగు బయసిన నా॥
ఉత్తరు సంజూరి రా వెడలుడు·
అత్రియు విన యంబున ననుబుద్ధి గాంచెన్॥

సీ॥ వారి బదనంద లక్ష్మణులు వంత ఉరాంబ దగ నెలయున్న త్రిమూర్తి
మానవదేవు లె ప్రాభు గను మాయన జూపి లశాంగి శ్రీ॥
జానిశృగాంబు దెంత నావెదశ్రే గసుఝద నంద నంబున॥
దేవవిసంబ యుం దుదము చేరు రాంత దుత నంబు ఘైన॥

క॥ ఇది యూ జరా వెడ ఫుల డి॥
వదలము గీ ధృగాము చేత జై చెప్పింతె
వనదము లరగగ ప్రీతి రా
నదనంబల రంగ జెసి నతి యుపు గాను॥

సీ॥ ఇందున సింబ యుక్క నములుంబున దాక్షీనంబుచే నుచే
హొందిన యత్రి వర్గా వలయుం దెవతాలుగా నెంత జానెంత బాటికి
బాంద గనిగె నగ ఘన ఘృం నాభక్తి త.ద(గ)సీ వమ్మై
చెంద మలు రఘు ల్లనం గను వ దోంబడి వారి దర మూర్తేనం తయుల్॥

[illegible]

గీ॥ కొండెకన్ను ధనిష్టు కింతరగాఁడు
మంకుమయుండై దరిద్రి మానవుండు
సుఖముగాఁగ నందరికాశ్రయుండగును
చనినపై కుంభపూరికి సంశ్రయుఁడగును॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

వ॥ శ్రీనారదుండు విశ్వామిత్ర యాగాదివర్తమానములన్నియు వృత్తాంతం.

చెప్పె నని యను॥

మ॥ హారహీర పన్నగ నందన సుధాకర హీర కుమార మల్లికా
కాంకాంబర ప్రభా. కుందజల జాత వల్లీ కేంద్ర పటీర నిర్జర
ద్విరద వరాళి కైలాస మహీధర పుండరీకాలు తారా
పరతత్వ సారదా ప్రియ కిరణ భానువ కీర్తి నశోభ దుర్గరంధరా॥

క॥ తరుణ కుంద వితానా
సరసీరుహామిత్ర మిత్ర నేత్ర విభాతీ.
ధీర గాంభీర్య దానము.

తో॥ భవ భద్ర ప్రజా పాలనా రాజత్వే భద్రాచలా॥ మత్త కోకిల॥
పారిజాత నవాబ్జ నందన కైరవాచ్ఛ పరాయణా
సార పవిత్ర మనస్సత్య బృహత్కాంత భక్తి సంపన్నా
శ్రీ భరత వందితా భయంకర వైరి జాంబవ లక్ష్మణా
సారసాక్ష పటీర చందన సాంద్ర కీర్తి విభూషణా

గద్య॥ ఇది శ్రీ మత్కృష్ణ కింకర వర్గ తాళగుణ ప్రసాద సాధిత సాహిత్య
సామ్రాజ్య పట్టాభిషిక్తుండై నుతి పాత్ర పాత్రయ మాత్ర పుత్ర యనుప్రయామాత్య
పుత్ర సంగీత సాహిత్య భారతీ విలాస నిరత కవికుల విధేయ పుత్ర ప్రసన్న
వరతనూభవ కైవల్య వినాయక పుత్ర కవితాంధ్ర విద్యారచనా
నాయకంబను మహాప్రబంధంబునందు చతుర్థాశ్వాసము — శ్రీ

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

మంథరా కీర్తనము.

ప॥ వసుధాధరా దీనరక్షకా
 దిననుదినము గాచు దేవ వరదశుభ
 వనజ నయన సద్గుణ వరదా
 వలచి కాంచుదయ జూచి రామరాయా॥

అ॥ శ్రీ కృష్ణ కృష్ణ రామచంద్ర కరుణాలయుండవా॥

చ॥ కలుగాలయుండవే మాధవుడ నా పాలుగానవా సంకటముల
 బలమాయెమనసు మా పాదమును దరిజేరియుండి
 కరి విమలముల బాధలను గాంచి గాచి యుండవే
 పలుమాఱు నిను గొలిచియుండెను నిజమేనని నాకాలకు మేలిదె॥

చ॥ శ్రీ(హరి) నిను విడువక(మ)కు
 మ(హా) దయతో నా కుంద మొరగలెన(మ) చెప్పి
 శ్రీ(హరి)(ని) తలచి కొలచెదను
 (శ్రీ)(హరి) నామ(మ) చెప్పుచు కాలము గడపెదనే॥

చ॥ (శ్రీ)రామ(చం)ద్ర మహా మాధవుడు భూదేవి నాథ వరదా
 రామకృష్ణ గోవింద గోపాల మాధవ నారాయణ దామోదర
 భక్త జనుల కెల్ల కరుణాకర శ్రీ వరదా గోకుల నాథ॥
 శ్రీ వరదా వరదా పరమపురుష నా మొర వినవయ్యా॥

చ॥ వరమొసంగు కీర్తి వరదా(య)కుని
 శ్రీ తన్న(య)ము(రు)ము నిల్చెదను

మానుగొరన(ప్ర)తాపానలజ్వాలలం|
తనవాలకై(తా)గ్ని నర్తమై చెలయు|
నయమై గదా దన నద్ద నా స్వాత్రిన త్రస్థి
మహుల కెం బయుమైనా జలంతి గా|గ|
భాసిల్లు తన దాన పటిమంబు జీమూ|త
పరికల్పనాదుల సిత తృతి యెల్ల|
సీ॥ గణవంతు నిజమానసం(శ్రీ)కవులనాథ
జనగాజలలో తి సత్కవి స్వరాజనర|
తేజశమున వింత కోలాహలము లకమైలలు॥
మహిమ లో నా జ్ఞానవాం ది తో నవపించు గా|౨౫॥
సీ॥(శ్రీ) తివాంగ్రమై నయ ని(శ్రీ)తద్రత్నైక నా
(శ్రీ) మవుయు దీయుం దెజైనకము గా|గ
వంశాగ్ర లంబులు తెలు పొంగగ ప్రత్యేక
విస్తారంబరమలులవింతల గా|గ
వర్తకే తిన(శ్రీ)తము దే వమస్తాగ రెప్పించి
నమవాతి సుద్ధ లక వ్యాప్తి గా|గ|
మదనుత్ర రం బులుమ దని దే వచ్చెన|
కేరాలకెల్ల పట్టు(ల)వి త్రికృప నచు గా|గ|
గీ॥ నా చక్కశా బార వివ్వా|త నరస|బూన
తీ పట్ట రం కర్పొంగ వా వ్యస్త ప్రస్తుల వపి పద

నిజ ఘోరాపింఛాద్రైన నద్ధి జాడుస్వ్యా।
వేరివర్ణిత్రాఁ ఋష్యాదేవ్యుడుగొని విదిది యుగా॥
క॥ శబ్దిన(ల) తత్త్వాగ్రసం.
ఎత్తుగా దంచి లోకులకు సార్వంబుమదే(
వెచ్చు ఆరాఁ కొలదను త్రిక్రోత
పెంచ్యుల దోగాం జమహేశకే క్షుద్రియష్టైగి।
సీ॥ శరశైరి ఉత్తాల సమ్మద యశోధింపు (
సాధింప దళ్ళ శ్లోకి సాధన ములలు।
మంత్రిశక్తు మంత్రులు శక్తి విశావేత్తుడు।
విందుడౌ సంతసోషధుల సులభ
శరణై శ్రవములు సుసాంజ్ఞం వేసింత యయు.
వాంబిందురంబలు దైశఋ కాయనగు
వక్త్రశరాఁ కృషిగ వక్త్రనలేదనిదు.
వదలని కృపా దయ శ్రీ గవ బలులజాబి।
గీ॥ సాపజాండ్లా శాక్ష(త్ర) చాపరాత్రి।
వర్ణనా నీశనద్భక్తి శ్రవణములు పూని।
వచ్చి వాలే సుశక్తి లంబబలలే ఆగ్ర
పూని యుయు యు యంక దిహి లేమె మానవేంద్ర॥
మ॥ శ్రీ నర యంబు నమత్ దరావిమల శ్రేయ త్రిజిగ్ని లారతీన్
వనమ ద్వంద్వలు లకించి బధుం జలయులు సవక్షా(ద) తీ వెంబులన్

[illegible] సారథి [illegible] బులకు [illegible] నింపాందుచేసి।
జనితానందసుఖంబులందవలదా చిత్రం బరాజితోత్తమా॥
వ. శ్రీ [illegible] యునకు [illegible] పత్రంబులోన జన్మించి [illegible]
[illegible] పురి [illegible] కరితురగరథా
[illegible] పురా. మా [illegible] విశేషంబులు విశేషంబైన [illegible] విగాని
[illegible] డంగటుల
[illegible] రాజమార్గంబు విడువంజగునే యని నిజపురోహితుం
డైన [illegible] కు [illegible] మహా [illegible]
[illegible] యుండరున్
పరమపురుషుండున్ [illegible] గమను వలనంబున నందులంచి
యానందబాష్పంబులు కన్నులందారుగ పులకాంకురంబులు.
[illegible] వెలయ శరీరంబున్ జేసి వికసిత
ముఖారవిందుండై [illegible] ముని [illegible] నిష్ఠ [illegible]॥
సీ॥ [illegible] కోటులచేత
పాద [illegible] వరిష్ఠు చేత
కనకమయంబులౌ [illegible] పద్మములచేత
రాజిత [illegible] పురములుచేత
కం [illegible] గంధ [illegible] యులచేత
గాంధారభరితురంగములచేత
పుష్కర(ప)త్రిభ నింపాందు [illegible]

పటు సముద్భవ శమీవీర భటులచేతఁ
ఘనత బలవిద్యులగు విప్రసమితిచేత
రాజసంయుత మనురాజరాజిచేత
వైశ్యజనములచే శూద్రవరులచేతఁ
(ప్రౌ)ఢిమెంపొంపొందు విదిశాపురంబు మహిని॥

వ॥ అట్టి పట్టణంబున నెట్టివాని పేదఱికి యుండదు. విప్రుండు గలండు.
ఢుంఢి గొలద్భుంద్రైతన దుర్ప్రంతంబుచేత ద్రైశ్రీజనములచొప్పు
రాక్షిత ప్రాప్తంబులు నానంబుమెండిపోయెను పరంబు సంబంధించి
తిరంబు తోనె యుంగకిష్టానివిచ్ఛిన్నంబు॥

సీ॥ బులువైన దుర్జ్ఞానములు విడిచి కన్నంబు
గట్టి గోవ ఆశమున్వెంగల్పవేదుఁ
తీర్థ లపెంబడి తిరిగెండు ంచే కొండె
సత్యగానీ ర్దా సుపెత్యవేదుఁ
కొంతి పా స్త్రీ వములు సత్ర ర్యలనుపట్లఁ
వేదపా ఠుని వర్గంద రగవేదుఁ
యూయ వార ప్ర ద్వాంద్వ పన్నియా లనుదాబిఁ
యుంటి యత్రనాగు గకీయువేదుఁ

గీ॥ ద్వారపొంత లచ్చెరంబు దాచి యున్నట్లఁ
విడుచువచ్చి కికూడేంత గుడువవేదుఁ
(బ్రా)హ్మణోత్తంబు విను మాఱు బనిసిమావిఁ

పై యుఁ గోరి దుమ అమలుఁ తనె మిసె యువాఁడ॥
గీ॥ కాను న ఆఁగ సుమొ ద యుఁగఁగ వృత్తి.
జీవనైశ్వరా ఁ దెప్పి యూర్జితము గాఁగ·
జీవిస్తె తంబు నజీ యుంప వేనివాని·
ప్రాతుడై దేహికి తెం చని ప్పుడు మహా దె॥
సీ॥ శ్రీసుదంత ప్పురి వె కవి యూర్ద్వజుంట
ఉరెయు మూ ఉంత భుం గది తంయు లోన
వ హంశీ త గొన్ని న విత్స సంపద యుగయుగు।
కు క్రింద వి యును పురి చె రెసుంపు మూ తి।
సీ॥ సాంప్ర తవెన్నైన తూ విమూటు యుద్దు
యుం టుం టు ద్వార్గం యునె త్రింయునె తి।
తకాఁ త కాం తి తె శ్రీ తవియు లవ్మూలాగ్రచూరి।
తి ఖ లీ హా దా గ్గా న ముఖ (గ) హింబి।
జ్ఞా తి శ్రీ ద యు వై క జన యు లసె వించి·
వి టు వి ఖి త తి కి సంఖ్య టు న జేసి।
(ప) యు గ్గ హాం యు ఖ యుం డు పా వ త త్రేయు దాత్రి।
ఫల న వెం న భా ర త్రీయు న కు జూ చి।
గీ॥ ఖ న్ని వి ధ్ర యు ఖ డి రు గ నా హో న వి(ప్ర)·
క ర యు న ము నె త్రి ప్ర ప్రె తం యు వె కి।
యు న్న వె సా త వి సి కిఁ దాం ఖ్య ఖ్యు ఁ జ గు దు॥

వం.

హృదయము నందా ప్రేమొదవఁగ నిట్లనియె॥

సీ॥ కరుణ లేమి వ్యాప్తి కంబు గానెట్లుతి

నెన్ని గ్రంథముల జదువగ గాత్రేత దయి(

యుంటి నీ యఘము నెరిఁగి నయ్యింతి తాణ(

నెట్టి బాధనిడు నని విదితెలియదాయె(

సీ॥ శ్రీ సంయుతా నీలదృష్టి యొంత దేవుడింక(

సంతతా వ్యాకులమున తానితర విల·

సింహతల్లియు యుండరం గదె మనుజస్రి(

జగత్పతి శంబ సంచారము దిగియుండెన॥

వ॥ ఇట్లు లలు సంయుతునై శంఖము మొంతగ సంతతత ఏ హృదయ

యుక్తియగు బ్రాహ్మణుండు మంచి త్యాగమునందు సంతతిక్ష దయతి

వివాహితపతి వరదేశంబున కేంబాయి రాఘవం దురతను మెల్లమె

ల్లన జారి పోవి వర్తించుటంది రుకం డాకాంగె॥

తే॥ శ్రీ తిర్యయ మా మ యాయి మ్మ గడుసు(

కత్తుల ఖానె గుబయ నారంచ యెన్నుండిరగ(

కెత్తి ఆలిల లనళ బత్తిను·

రా త్రి వె నదిలె వియు వరమె శా రుడ మైనె॥

సీ॥ పారల సుంటి కెన్నదు బాప నియుల నాశ·

తేటలో నం ద్రింద్ర విరక జాబై(

తిరము లో పరు నచ్చి తే రిజా దనియుంటి(

మగవారిఁ గని చూలు నగఁగఁ జొచ్చె।
పేరం(బు)లున కుచ బిబ్బి వెట్టెఁ జిబ్బాము।
పరభ్యో జనము లుతెల నయఁగఁ జొచ్చె.
శ్రీ త్రిపుర హరుల లయాజ్ఞ నగఁగి పల్లని చోటి
నవ్వు తో పలు ల్పటి లాఁడఁ జొచ్చె.
క్రీ॥ సీస్వ ప్యయ ఖంతివే తెయాహ చగురుఁ బోఁడి
యుంమి నారింపు టకు నైదారెవ లవేక
యుఃస్త తెలయు నమగఁ బరాకున్న కవనఁ
బెల్లఁ గయు బ్బాఖ వారి ఖులన్ల యఁ జూపోఁ గె॥ మ తోయుమ॥
సీ॥ శ్రీ విరహా సంయు గోస్వ రా(మా)లయుందు.
మాత్ర తో విహా రించు కొన్నినాఁడు।
తనయుం టి వారెల్లఁ గని గన చుంచెడు।
కొలఁది గో నర్తించు చొన్న నాఁడు।
తొ యనగ వారి వరింత యెను ఆలఁగి రంచు నానేర్గ
వలు వలు నాగమ నించు కొన్న నాఁడు।
బాంధ వుల జుగంగల యపెకై నిర్ణితి।
వస్త్ర గోపజరి యుంచు కొన్నినాఁడు।
గీ॥ పల తో యుబిబితి కాన్న కల్ప రయు నవ తోఁగి।
వి(ప్ర) యూ కాలవిద్యా(ధ) విబలి లోఁడఁ।
సంచి తంబు సరళి ప్రస్తి జనకఁ ......।

కులటుమైన ధాత్రి ప్రాణ్యాగా కులవిద్యాటి॥

సీ॥ నిర్గంధు మిత్ర్యయుఁ గుట్టంబు సేఁబట్టి
కురుమా ఘనష్యాగముప్పి దో ష్ఠు బిద్ది
సడవా యు గన్నులనెండయు గామురెపెట్టి.
మంతుమనె దుట్నె రాత్న నఁగఁ జేర్చి
గర్భగుర్భులమంచి గంధంబులుండునే
రాజితం చౌవిన్నె రవికెడు డుసు
వెంజాఱు చిరసవ్వ దముస సవరించిరే
లావు మునే లపా సంగఁదాల్చి

గీ॥ వసంతసత్ర్రీకె సంగీతులులు జూపుఁ
మరము నవరించుఁదన కొంటు కొంగు జాఱ్చి
మఱియు నెన్నైన వింతయు నెంతయు జూపె
నాజహాదయూవిప్ర వనితరు గలుగ॥

వ॥ ఇవ్విధంబున నీ శబ్దా విలాస విభ్రమంబులు వెలయు నవ్వి ప్రవనిత వలయంబు వారు తనునందించి పెవిపెరయుదు గొలను. శంకయు కెంతయు నీకె నిర్ల్యయంబు గొన గర్వఘుంటూవద్దంబున ప్రావిభావవిలాస విభ్రమంబులు వెలయు నవ్విప్రవనిత కులంబు వారు తనుంద్దించి దారాశంబుగ విహరింపుచు వివ జింశంబుల తోడ జూటులను వాతంబు గొను శరింపుచు. ఓయొక్క నాఁడు రాజమార్గంబున జను సమయంబున

సీ॥ (శ్రీ) నెన్నలనాథుంబున నెన్నగా ఋగ్వేది
పొందైన సిగపట్టుబాందుజుట్టి
చెంగావి గుడ్డ కాసి పట్టంగడ్డె గట్టి
తొలుపొందద్రగ సూత్రంబా బెట్టి వ్రత్తి
కంకణాంబులు దండకదియు ముల్లెవరింబ
మెడ తా శివేవెన్న లులున వ్రి।
గంధంబు తా వులు గ పు(వి ఖు)గ(జా వ।
వశిబిందుపు ప్రతివత్తా కాలు విభ।
సీ॥ పొంకమగు దృష్టి ప్రెలలు కండు కేకి
చక్క టూరి యు ముల గ చ ముల కొసల।
వన్నెగ చేసి పంచ విధి వె ఖ విమున
వ ము శ గాన్న విమెకె వి రి ఖ ములదు రీల॥
సీ॥ ఆటలచ సదెంచు నాదిర భట్టలు నిజా వి
హేని సంతోషి త స్వాంత యను గుచున గుచు।
దోలు గాదబ్బి యూ వి(త) లో యు జూ స్త్రీ॥
శిలా న సంబున ని ష్ట నిష్ఠా ని త లయు।
చ॥ వకై వా(డు వే(డు మ దిసెంచిన లూ(ది) మెలుందు నావెదన్।
చక్క(గదేరి ఖూబి నవ సంతు(డు వీని యూ పు మన్
త శం వి(గ(ద లం చ (ద గు ద్వారు శి బా సాంబులుబా యార్హమున్।
మ శం వ నూ శాస్త్రి సి యెయు వమా నిని గో ర వయూర ము ందు నె॥

ఉత్సాహము—

సంతతంబు దనతోడ సౌఖ్యములు వెలంగఁగన్
కంతుకేళిఁ దేలు బాలికాంక్షఁ దీరఁగాఁగ నిటుల్
వింతవింత ప్రేమ పల్లవింపఁ బ్రియుం డెసంపుతో
పంతు మీఱ జేష్ట దాని భాగ్య మెంచ శక్యమే॥

వ॥ అని యయ్యింతి పనసంబున వందలతోయ బలన్న సమయంబు
ననంతరంబున॥

ఉ॥ వాలిక కన్నులుం జిగురుఁబోఁ దెర మౌక్తిక దంతపంక్తియున్
కాలిబొట్టు జంగ వేగిన కలకంఠ మృదుధ్వని మందహాసమున్
మేలిమి బంగరుం దెగడు మేను చరత్ పదద్వయంబునిఁ
భ్రాశితశంబ ద్వైతసరే భామలు దీనికి సాటి వత్తురే

చ॥ మొలకల నవ్వు దోయి నును గౌను బెడంగుల వారిచూపులున్
పలుచని చెక్కుటద్దములు భ్రాపిలు మోము నెయ్యారి బందముల్
గలిగి చెలంగు చిత్తరి నిగంటి నిమాను కుచిత్రముల్ప్రెడల్
చెలువు గదిని నూడుకొని చిత్రముగు కేశిని దేమి చెల్పనే॥

ఉ॥ వారిజగంధి నెమ్మొగము వారిజమందము మీఱుచూడనే
వారిజనాయనన్నగవ వారిజకుంభయుగంబు నీరున
మ్మారుని తక్కువ ఘన్మధను సరంబులు గున రెంగేమెయిదినిసిఁ
గారవదే ప్రయత్నవిలయం గాలయున్ తీవెయు చిత్రవైఖరిన్॥

వ॥ అని యుచ్చద్దంబున ననోపసపు ... ననేకయంబులై దయాంబు

సుదెంబియమువి(ప్ర)తనితయూని రత్నటునకి ష్టానియె॥

క॥ నాపేరు పుష్పమంజరి
   నాప్రేమ మందురె వృదునె బిల్లం జై వృషు
   దాఁ తకనా వనుసొఖ
   వెపునసంగనవిమూయుఁదెలబంజెనె॥

వ॥ అని పనప్రే మాతికయుంబుతె బియజంబలకెన వాఁడుమంగళం.
నెయు పురంగ్రేకి టున్నవెు॥

సీ॥ జగతి నాపేరు శ్రీకైన తియుబుం(డు)
   శరభటిత రుఁదనువెద్దతినుయునిజము
   నిన్నన్నా కౌని మెనెమనెబిల్లఁడ
   వానుబింబంబు సౌక్రీ గౌఁబద్నన యున॥

క॥ ఇనియుఖుడు తనచేతను
   ఘనవయి గను స్న టైప్లెఁడి కడువేఁడుకతోన్
   వనిహా కౌను వనియుబ్బిన
   ననరక్తిచెబంగవె గన దిన్నె కౌనివొనే॥ ఇట్లన్నె కౌని॥

సీ॥ ఖఖఖతనఝా తిన్నెముయుదలఁబినపిదె
   సౌరకోరికవెల్లన్నదె యుంటెట్లు
   హావభట్టిన   వంనెఁడు॥
   వలసినట్లు గవిరింపవలయునను॥

సీ॥ బాపయు సప్తెఁడిబాలన్నెర్వడ(గ)పిం బు॥

యుతనితోఁ గన్పురవయొసియు సాలతాంగిఁ
చనిమెలవెరవెంటవిద్యనిర్ణంకేవృత్తి
వెఱ్ఱితో కార్యా   ఘనము||

వ|| ఇట్లు (బా)హ్యాకాశమైన యూపుష్పమంజరి శ(యు)గజెరవరి
మైన కౌరికేసరివంధిరంబున కుంజనియుతనిద్వారాపుజోసర
కునియు కేశనితోమరిన్నైభవంబు గోనిద్రూపాగంబులనమ
ఘనింపుచు న్నంత కొన్నిదినంబులకును||.

కం|| పిలచి నరతి సంభోగ
(శ్రీ) పండ్లిపు పీతనియవు.రనుజని మంచెఁ
రేపంధనలసుతుఁ బుద్ధరెన్నై
వాలు   (శ్రీ)న్నైపరిమెలయోఁ||

గీ|| న్నైశవక్రిదకా న్యాత్మజాపిమలవేడు
వరుష బాలింబునదపి యూరనఘుతేత
వాఁడుగను వెన్నైనెంతయుప్పైభవమున
మహినిన్నొప్పించెనెంచు   న||

వ|| ఇట్లునవయౌవనాంగుడై పురంబునందు రంబుంపుచుండె||

గీ|| భూసుర బదిష్టదాసక్తిఁ బోయినాట్లు
కోశ బంగారు నికనిధిన దరిచెట్లు
వెక్కిరించు పరుపాఱురవి లెక్కిట్లు
(ప్ర)కృతంబున   నిట్లు||

వ॥ ఇవ్విధంబున నిందిరుడు శతంబొక్క నాడు॥

సీ॥ పసిబిబంగ తలపాయు బసవె నంగెజుమెను

పొందుగ గుంగుముగంధము లద్ది

త్రోవ దిత్తి నబిన్ని నావం యమాద నఁ

కస్తూరి గంధవెల్లి

చిఱుపెన్నువెంబ్లంక నీగ మాఁదవెన్నెయూ

యురసాదుకూర్మి సెంపునసుఖుత్తి

రాజించు చంబుగా యురసోకసుకోకిల్లు

తత్త్వ యంబు యద గననొప్పు

గీ॥ వెన్నెలుఖు నప్పు

పిచిపిపూవుం బొక్కఁజోరు విరిసెపయ్యె

కరము సైజూవెడగి పొంవలుగనరుగ

రెచ్చ తోంగ సుంద రశ్రీయు గుయుగి

వన్నెసెపవి దివ్యవెచ్చవుత్త పడుగ॥ ఉపోద్ఘాత

సీ॥ బయాద్రిపగబవిశం ప్రా

జూరుసాప్పులచె దంగలవిలాసులచం దు

శుభుదురె నచక్కని గులప్పుచన్నుబమాఁద

పరిపెవయొదజూరిపెళిరవచుంద

కాయుకరిగియుయగలవాయువసన్నయు

వరుబారాయులచీవివెంరయుచుంద

తాంబూలరాగంబు దంతపంక్తి నొప్ప(
బరుస ప్రవేశము సేయఁ గులుకుండె
పరుస ద్ర దంతిజాడ్వ
సీ॥ తరళిత సుదెంచు ~~నా ల తాంగి ల్మాబ~~ ఉత్త(
~~[illegible]~~ సరవిత సుజూటు జనులు
వర్ష్మైనాగ కేశ్వ
~~కరవిదన~~ చిత్తరి నలువుగు ఖుశే(
రమణాన పులిరాజవర్గంబు నందు(
తే॥ బ్లు చనుదెంచు నా లతాంగి. జూచి రెర వాక్కులందు తివివిత
వదన శరవేదనా. నశూన సుంద్రైవల వసల్లాప
వచన కేళికి సంయులలం. నాం. బ్రౌ ధర్మజం వి యుల్లనమె॥
సీ॥ వనికి వయుముంత ~~[illegible]~~ నాఁపద గెనెనె(
ఉందం కోల్డెడి యన(బాంగి యాలతాంగి(
పృచ్ఛ నారిమ్మైన కాల(
సరవికేసు చూరెద దను రసాన్తమున నికి॥
పంచచామరము
ఉదన్ (ఫ) మోదమందెరేవనాఖ్య(డిల్లెనెదగన(
వినేను టారకేతు మొల్ల విష్ణుపందిరంబునా(
మనంబు వచ్చికేళి కన్నపంచద ~~జనైనే~~
జనైక రాంగి (ప్రా) వచ్చిద సంతసిల్లి యుంటికే॥
ఉ॥ ఉంతపవాఁడు సుంజనిరయుంబున సొన్నఁడుకొరి కుందిర(
బ్రం తరమెల్లి కారపి (ఫి) యుంబునఁబు బ్లుచరించి చూడుమె(

కాంతను నిర్వసుధను సన్నెరగి యున్న దేవేంద్రు ఖాండవ
బంధయును మాద్రియాదిన లరాండ్రఁ గజ్ఞసెను దంబు సంధిల్లన్॥
వ॥ తదనంతరంబు॥
సీ॥ శ్రీరంగమయుడైన చేర్చె బాలబసుకాన
సురకన్య కన్యకలుల బట్టి వెలందియురులదు
ష్ట్రజయుచే పత్నివేవి హరిత వెలది
సలరు బాండురంగదేవా బబ్బు నందు॥ తత్తుగ్యంబుగా॥
సీ॥ శ్రీ త్రయమును మామానునా ర్థుఁ డతింత వెల
యుక్తముగా నింద్ర వైరాంగకాంతవెలి
వచ్చి వియుడు నృశ్రీహరి వానవనము
రవగాను బకాంతి బిఁకి టివపు లఁజెయు॥
వ॥ ఇవిధంబున సంజనదెంబియూ భూద్రవని తరిబనాఖ్యనింగ
నితరయూనంద దంద శవశ్రద యూరవిందమ్ము రమిత్రీడ సుఖవం
బున సంబాంధియున్న సమయంబున॥
క॥ అరు కోవెల లోపల వా
రిరుపు యుపరంకె శినున్న బలెడఁదత్రు తడ
యొప్పఁగి దెంచ్చె వెంటనె
కరకరి చూపులను జోపగర్వి ద్రతుఁ డై॥
సీ॥ విప్రవనకే లనన్న త్రైవ(బ)సద్రోశ
మైననే తనిఖండెం బయుష్పుఁ డువాంశ

బలయుతెడరించి మము బసంటి పమునైచి।
వెడ్డె తనయుంతి కెప్పుడ డు॥

శా॥ శ్రీలక్ష్మీకా యుక్తి కెంకర(త) యుత(దా)కాం(డ్యా)రాత్రి తిడ
తే యింగదేన వత్సవానిగ నినిత్యుల రాయుగోపించుతో।
రా యుంచి యున రాబపాకవయ బదకంచుంబుతో గత్తియు
ని పోవవత్పురికి వచ్చిదబోపుమార్గంబున॥

సీ॥ వత్సబృత్తముబ కాశపడియా తటసుజర
శరసతయపుత్రైమా యుచుంచుడి।
జలవము యుగనిదప్పిజె రంగబోయున
వనివెండవా పుత్రై దప్పలసుండు
నిమలమా గమనంబసరిగిన
నిహొత్రవంబు వైనెగడుచుండు।
సజ్జనసంఘంబు సంగతిగోరిన
దుర్జనసైన్యంపు తోటచుచుండు॥

గీ॥ తెల్లిగను పట్టు త్రోవ లతిబరపెము దప్పు
పూనిజనవెళ్లువ్రగమునై కానబడదు
భావిమెల్లన వాతిపంబు
లగు చుంగనుపించెడు క్షేమమునైన కతిన॥

తే॥ శ్రీరీ తిపా నినెంవయు
నా రూఢి నదల్పునొ నుచు నతిక్రినం జ్ఞా।

దారిగా నిషేధించబడెను.

శనుగానెయు జాషులు నిపుణముకూరాంతర॥ ౧౦ డు॥

సీ॥ భూసి ఖ్యాసుకొం గంబములగా వింగనం

బాసరంగ(శ్రే)యుండు రాత్రి బాటు

వసిప(త్ర) భూజాంబులను జప్పఁజేయుండు

రత్నిజాంబుదంగమై క్రూరా॥

గురుత్రైనయు సుపము ఘులగాకిపించుచు

సురియాంగఁజారివించు [illegible]

(వే)దికంబ్రాకేరరవాదులయుండు।

(గ)ప్పనగోయుండు రాత్రి(రో)వ

గీ॥ మఱియు [illegible] [illegible]

కరిప్పా దులకే చికిరరనాయు।

[illegible]

[illegible]॥

వ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

జితమునిత్తంబులాచరించుచుని జంబుకుయిన సుకృతాత్ముం
బగలుదు విష్ణువించెద. నదియజాంగ్రతతంబునకైవార వందిరంబు
జైరిబడుదున హూర్ణసంబానరించి కృష్ణిరింగళ్యయంబునకైషు
తంబు చేర్చి తిరువెలంగించియూగుదియుచ్చునుండెరిగిపూచినిర్మ
ఖంబగుటపవంతస్నియున్నంతనయ్యంతి రినదియునుండి
నునుసురత్రిదినవశ్వరంబులనుండునంచి దానివ తిరుగింగి
నప్పు చేతికృపాచేసయ్యద్దబలుంటిందివజనియుత్తమ్మీర
త్తాక్షనత్రదక్షిణాదివకశికావిశేషంబులయ్యాదిదేవుండగుల
క్ష్మీకాంతుండు తన కుంజైనపూజాగ్రహేకానియుంగాళునతప్పు
లంయువెన్నకర్తంబు గాదు వినుమిలాండు॥

క॥ దీపంబు ఫలము చేసి
బహుపాలకయాదిస్వర్ణపురమునసూరిం
చ్ఛే పుచె లంగంగవిభవ్యై
జ్యోష్ఠుండై యుండియందు దివ్యులమెచ్చన్॥

వ॥ మగుడిధ్యానంబునుపుంజని॥

క॥ కీర్తిధ్వయిన శుభుగణివి
మూర్తికదునత్వ విందువెఘ్నదమున శౌరి
స్ఫూర్తిం జెలంగుచునుండును
మార్తాండజ్యోతియనిరూఢి మతియవదంగ

వ॥ ఆవిధ(వ) గుప్తంధిన్యవించిన॥

సీ॥ సౌఖ్యం తమైన యుం గజా నంత కుం డు.
చి(త్ర) గు ప్తుం డు చెప్పి నట్టి తెఱంగు(
వలని సు ర లో క మున కు వచ్చి యున్నాము.
లఘు లక్ష్మీ గం యు వెల్లి మను చ నుచు చుంచి॥
వ॥ తదనంతరంబు ధర్మరాజుండంబున కుంజని త్రిల్లు
సుచి(త్ర) ధ్వజుం జన్నై తా జన్నుం బయి ధ్వ సంధ్య రావ లయుంబునకు.
రాజన్నై తి(తన్యోం కశి రావికో పంబునం జ తి స్వర్గంబునం.
గవిరిగి నదిగా నరాజసుదాం ధర్మంబు దింబి ధర్మస్వం జన్నెయత
వినె నాన్నై ధర్మంబునం జెలంగు బసు స్వర్గ వాద విష్ణు సేవావిశే-
షంబిట్టి దని నిజపురోహితుండైన వశిష్ఠ మహాముని వరునకు తన పూర్వ-
(వృ)త్తాంతం బెఱింగించు మటయు చిత్ర ధ్వజుం డిట్లని యె॥
సీ॥ కవిత ప్రబల క్తి కినిచెను వన్నెలతీ(
విత తన వర త్వ వే క్ష తి ధి యు ము నిండి(
గగనాంగ్రంబు చి(త్ర) మై రా ను వెంప(
(ప్రా)ది జె మ్మెం ద ని యుతా త్ర) వట్టి మంబు॥ (ప్రత్యుత్పట్టినంబున॥
గీ॥ స్తృత కువెది యుం నం గ చతురుండు ఘ్యాసురుం(
డం ఉం సుం డు పా ని విం ది రి యు న(
కల ఉపకు యు జేసి వెల ల(గి డు మొ క దాని(
నైశికే యునాము గ గా న గాంబు॥
వ॥ ఇట్లు యుద్ధాంసి యు తనయుం బుం(బ) వర్ణింపుచు నంత వంతకు.

గదిచేరి ద్వారక మార్గంబునం జేరి యుండెనృపుడు॥

ఉ॥ దంపంగ విష్ణు ధ్యానము ముతస్త్ర రాగ్రాహ శింపనెంచు దుష్క

కొంపక కాన్నివై లు మ హరి మనంగ టి వముని ఘ్రనని(

వంచనసేయు వి(ప్ర)ములు నరులైనసామ్ము(యునే ద్రవిల్లు లం(

కెంపదా గాంగె దాదొయము కొ ల మయ్గేమ దివెంప కెంతయుకే॥

సీ॥ బ్రాహ్మణు ని సౌఖ్యులంకెంయుపొంత కమున

దాపి వటూషక న్పై బుత్తిత యన్యహాయున(

సాధుజన విత్రహార రాంబు జనులకెల్ల(

నిలను దుష్కృత్యమెత్తింపకే లయామ్ము(ఉదిరయును॥

సీ॥ మొన సిరోయనగతి కన్యలు ముంచెంయు.

తెంత హార్య లగ వ విన్నం తన గాంగు(

సౌర సౌరె కం పూలు లంబారి యూడు(

నఖుచె నత్ని కారంబు లక్ష్మిపడ(గే॥ ఉప్పుదు॥

సీ॥ దిగు మ తినంటజెల(గనాదిక్కు కెకెడ(

అజ్ఞతం త యు(గ్రో)వి యయాగ్నుకొపుడు(

వత్రగానివ ఖ్రి నికటి మహామానవ దేవు(

మందిరద్వారము నుంచి మగుడ(జనియె॥

పే॥ ఆ వత్రివియు పంబు న్యాయిపు లోకాగంబు(

నందు మెఱుంగ నారాయణుండు(

ఘనదిపిశాపర్పుం నాగ సంగ్రెకొనేత

(త్రి) శ్రీ రంగము పేరఁ దనరెడి మిము మిక్కి
లి రమేశు ల్పురేం ర శ్రీ దేవాధి పతిత్వాన
ద ర్శన ర్శనను వేహర్తి తనయు యుగములు(
జా ని యుంచి దిన దినంబును వృద్ధిఁ బొందుచు(
హరి వేడ్క బూజించుచుఁ బరఁ జెప్పెః
గీ॥ శ్రీ రాముఁ డట్లు పలుకుచుఁ దన్ను తిరువాసు వదలఁ బో
తిరువెన్నె తీయు భూజించి రంగనాథుఁ గట్టి
వహించి యటుల గుజ్జన (గూర్చుండె
హరి తె మందిరము పవిత్ర మనిత యుంచు॥
గీ॥ బంతులారి నా (దన హరి ప్రొంగ నావుల న
రంగ వల్లుల నర్పు శ్రీ రమణునైరాల
హాటకాడు నవ్వె తుంత్ర పతి దలంచి
పార్వ త్ర తపస్వి మహిమను నపూర్వమిది(
సీ॥ (శ్రీ) రమా నాంతు నిను వలె నక్తు న
జాతి స్మర త్వంబు బాలగతిని
తన పూర్వ వృత్తాంత మెనయం జెప్పిన
యు మ్మలు నాన్నకు భార్గవ గురుదునము
నవం శ్రీ న్నమూట నిం తరాయు వివిదాని
రజ కెంగ ప్రవర్తించ దవఁ బించి
గాయం చి బత్తి గోపురాద్వైకొని

తెల్పుమయుంచి తిరిగి మఱి దివ్య సౌధ.

సీ॥ మణిమయపై   తూనిరాతల్పమునను

ఘనతటిద్ఘనరత్నప్రభాసురములు గాల్వ

సౌరభ్య మాలంబు నర్తక్రియయున్న దిపుడు

వింటి విచిత్రవరదనినవ రామెనయ॥ ఆనగాపున॥

గీ॥ ఆననిమేఖరురపురము. లసత్ప్రయత్న

దీపకళికా సమర్పగా దివ్యమహిమ.

రాజములయన జన్మించి తేజమెనయ

భోగములనుం టెనని చెప్ప బర్గరయుండు॥

కం॥ నారదినె నాకై వర్ణనలు.

పరికింపగని ఫలవని సర్గహయుడు దెలుపఁగ

ధ్యందియలి సాత్రి విప్రుడు

వర సత్క్రియ లెంత పరమపై కృష్ణుడదె॥

కం॥ శ్రీంత మిలనాలు నాబంచుల.

సంతసమున నుండె జనులు సద్గుణులై నోగ

సంతసమున నగరి చేరి విప్రుడు.

వంతరయున నిలుగులవిశ్రు వర వెంబెంబదె॥

గీ॥ ఆసుఖునారదుండు దశవంత వినయమెనయ

శ్రీ నికేతను సేవానిశేషమహిమ

తెల్పి జాగ్రజ్జపవిసుఖు చాత్రికయుచాన్ని

కాంక్షిత   లాకకొన్ని గలవెయునవ॥

వ॥ ఇది వనారదుండు మైత్రేయాదిమునులకిట్లనియె।

క॥ గోపురమిచ్చి జిష్ణులకే

గోపురమును భూమి మిగుల గురుతరభూరిన్

టోపమునన్నిసుబలవెలిసెను।

బిగ్గాపయెవెంబరంగ రత్నపురము ధరిత్రిన్॥

సీ॥ వెలయునట్టి పురిని వేదకీయుండను

బ్రాహ్మణాంనదునిష్టవదుండనంగ

సుబుద్ధిగలిని విద్యాభారశాల్యయగుచు

దగుచుమెలంగుచుండె దారక్రమెనయు॥

వ॥ ఇట్లుప్రసిద్ధుండనంబొకైనాడు॥

చ॥ నేము మయులన్నియుండా లగుకాయువులుపావనమై వెలుంగున్।

ల్లని తత్వలంబులబ్బు శుభలక్ష్మి గాయుఅవిలసిల్లమెనని।

ర్మణిగతిజెందుచు చిత్తముప్రసత్వముగాంగును తీర్థసేవచే

పాలుపృగంధంబునసిద్ధిబుధభూధనెఅంగీయబుదండువేడుదేశ॥

గీ॥ ఇంతయన్నిప్రదర్శించు తీర్థంబు తెప్పి

పూనిబుధసంఘముమలసూదిపుణ్యతీర్థ।

సేవనాకాంక్షితనమనిజెంగరంప

జనమెవతత్తద్వితీయముగనెదుపేద్ర॥

మ॥ ఇనయుప్రదర్శించితయమహాసంఘపుణ్యతీర్థంబులన్।

వనదేవతస్తుత్తు మెచ్చి యుత్తుగాన దివార(ప్ర)దేశంబులన్।
పుష్పయాఢ్యం దగనెక్కి విశ్రమయించె దక్షిణాయనాదన
ముని దాక్షిణ్యం ఆశీర్వదించి నా వనవంతండా సత్రాంబిత్తంబున।
వ॥ శ్రీవింధ్యారణ్య మధ్యదేశంబున నుం జనసమయంబున।
క॥ రా కాపూర్ణ శశాంకుని
(శ్రీ) క పంచు గరాయువేయి మల్లికల్ బెల్లెన గలిపం
జాలికల దాని (పు) బాదిచెను।
లోకంబులుచె అంగంద ము పుత్తమా గంధ వహించెన్॥
సీ॥ శ్రీ ప్రియోగంబు నిపుణంద నిదేవెన
పాలు పుహి ఆడిన వంటంబంబు పాంచనవని
పాలుతేనుం బసపా చయల్లి జని ఠ
దయచేనిం బునే నిర్గయా తప్ప వలకెదయ।
వ॥ శ్రీ కృష్ణ సమయంబున॥
క॥ నాలుగు లుకే తపెక్కి గా అలు కంచు
బలుసింగ పుకొదమ లనుగ జ్యోంకారరవం।
బుబుక బజా నిలువులుతో
బిలబిల బిరుదెంచిర పంచ బిని తో(జెం)బులె॥
శా॥ శ్రీ విలంద సబేంచి బెల్లను మతాత్ప దంబుతో వేయిచ్చి
నాశప్రియుల నందరంబు బహు రాగ యుత్తు(దా)భూసురం।
బాలంకా బుద్ధి నిర్మాత్త ఆశ్రుపా పూర్ణ యుద్దె నెంచుకొం।

జాని విప్రుఁడు గాఁగనె పుత్రములో సాహింపఁ దాని ఖ్యాతిఁ
చ॥ ఎక్కడ జన్మభూమి కులాం యది పెంపు రయవ్వి శిలన్
దిక్కు కుఁ బనే మిలు తీవ్ర తరంబు గుర్గవిడచె
డి క్కంఠ జూచి నామనము బింత వహించెను విప్రవర్యా
యు క్త వచనె చేరు మిత్రుడిల్లి దిగ్గి నవ పెగ సాకె దర్శి॥
వ॥ శ్రీ నియ విప్రు నాదరించి చరాబ్ధి యుండైన చెంటి
శ్లో నిదియె॥
సీ॥ నిన్నాక శిరంబు చెవి యమ భూమి వలసియ
వలనె పృథు యన్న మా కుల వయసా వా॥
తెలి నింటి లో వల దేల దుకరిమేనె
దారకం బవు యన్ మా పొఁ ట్టె వెల్లి
తెర తేనె చారవ ప్పుర యుపృట్టు యజ్ఞ్య
లగ్న మా మిత్రుఁ దద్దు పాస గమా కు
పూర్వ జైతి మిల యు దూరం గరానక్క్రి.
తెను మాల చిరాకె ల్లిము నాకె వెళ్ళి
గీ॥ పారు టూకు యు దాఖ్య మెప్పు డెట్టు వందు
నెల మిఫ్సింగం పుబువేను గుల పెప్పు యు యుద్ధ
దుఖ్పం లాడ్డైన మె కె వయు ఎట్ట దగ్గా ది
వెం లఁ గుడు మిబిన్న మురతల మెము యి॥
మ॥ శ్రీ నిబూ ధసంని పొడు కొంచు నిర్గిహాంబండు నన్నిద్రయు

స్నన తటీ జనిత నవ (త్రి) కృష్ణ యను గనా(ర)ర తిృయుం జాబతా।
మనము స్వాంగనఁగ చిత్రి యైలా దివ్య జయ జేసే మన్నించి పూజింయు మన్న
చుమ బిహా ద్వి పుండ పృగింబన దియుర్ సాంతొందమై సాఁమచుర్॥
వ॥ ఇట్లు నే రె(ప)రా రంబులఁ న ప్పిట్టల ల్లావాధ రిది నదినంయాస్త్రో
స్ఖ ఖం తగ్గ షోషిం పుచున్నంతి నవ్వి(త్ర) కుమారుండును విగత
రాగు సుంద్రైర హావ విషయు ద్యుంద్రైన పూర్ణ చంద్రుండు సుంబెయు
న్నుంత॥

సీ॥ పూని రాజాన్నంబు భుజియించు వానికి
నైన కావాన్న సంపత్తి. వరుస నేర్పు
(పై) త్తి నా మ్మాలుబంబు ధరియించు వానికి
నిజ వుల బావ ముల్ నే నెన్నెర్పు
మం(త్ర) మంగు శాసుల పరి వ కేన్నె దువాని
కనుల బా పాఖ్య సగము నేర్పు।
తత సిత్తాం శుకేశు యుద్ధ యుంచువానికి
కడుపా రు టూ కులు గప్పి నేర్పు।
గీ॥ లలిత పట్టార్ష్యముల(ం) దప్ప గడపువాని
గరిమ కాంతారముల(కు) ద్రప్ప గడపనేర్పు।
బాత్ర నుగుణా వర్ణనైన వాఁరి
కైమ వసనే ముసైర్పు రచిన బుద్ధి॥
వ॥ ఇవ్విధమున నన్నవంరి

జవ్వని యుగు కతనచ్యూదరి పతతంబుసుదా
నవ్వి(ఫు)నప్పెఁదూరిమి
నివ్విటి లక్గలయుఁ టమునునె ఆశిమదిదలఁబెకి॥ ఉత్తైలుంగజేలెగీ॥
క॥ ఆ తరుణిజనకుఁ దత్రతి
చేతోమోదంబునొందె చిత్రజనిభుని
ఖ్యాతుండగు భరతుని నాసతి
ప్రీతిందగ వెండి జేసెఁ బెంపుదలిర్పన్
సీ॥ ఉల్లరయుఁ జేసి శత్రుఘ్నుకల్లనకును
త నరస్సృపు లానరగ్రూద్బి. దయుతెలుంగ
త ఖు తిరమ్మార్తి తనన మిాపమున నుత్ర
మందిరంబున సంచెపు భందవిభుఁడు॥
ఉ॥ అంత విగాన్నినాళ పను శాంర్ణ మజెందగవానితండ్రికె
తంతని రూఢి తోడ భరతాత్మజుఁడై గుణుఁడు విత్ర్వకానన్
భ్రాంత తరి ఖిమ్మిర ప్రిర్గా.మనుకుండు జెలంగురుచుమన్న వాడున్
వెంతమయుఁజోగదలూపస్సనుము.నింపుకనెంక్రదెరంగ జెప్పినా॥
సీ॥ ఆత్మద వ్రత్రవిని వీనులలరుచుండ
వేదశీలుండు మనుజులూవచ్ద్రమావౌ
వెదవెబ్బరవులునె వదనదీవిషిన్నైబి
సంభ్రము వియుఁ బాఁటి వంధ్య భూస్పవికెనెలుమి॥
తా॥ ఆట్టి రిగివత్పపిలాపంబున మన్న చెంచరుంబ్బిమగని

ధళరం జసుసమయంబున॥ సీ॥ నవద్రుమ—
పటమువైన కంటి మీఁద పొరయూపు ముగఁజ్జి.
వెయి యవంకికైమె ఆయయంగనలయవాని
వలకైకల విఘ్న డవతికలవాకాముల్
పూని గురువ ద్విష్ణ సెంగువాని
సుం జా ర్ల లంబుల(గ్రీవరెవ్ఫుసౌరముల్,
దాత్రి వీంట గుకాంతిదనయవాని
పద్భుబూఝ్రు సుకైకి భర్తింపశువుగల్గి.
ఫున ప్పోల శ్రీం దాస్త్రతి నెల నరవాని।
తే॥ బెం యుఖర కల శ్రీగూడై దెల్లఁగువాని।
, పైత్రితాఁర్మ్యలకిలుమెఘ్యవాని
నరుబచాతురిమీ అంగనెుగ్గువాని।
(ప్రె) ల్లి లసళ (మ) (జూఁళి విఘ్నాంతుడైవి)॥
వ॥ ఇట్టు గనుంగొని పొంటిన పూరకేయుండె వృతుమధుర
వాక్యంబులచేత సంతుతించితిమి॥
సీ॥ శోర్తు యా(శ్రా) మిషంబున దెల్పిని మ్మ॥
షూరవిందార్లు వినిదించి వెజనసంఘు।
వెంత్తి డ వంబో యి రాజైప్పవయ్య నాకు॥
శప సం. రసా యికిని భగా(త్రి) కేమాత్ర పుత్ర॥
సీ॥ సంగ వల్లి యుద్వృకేతవిత్ర లిప్తవిట

దశరథపుత్రుని యాత్ర దాత్రినాథు(
ధ్రువశ్రాంకువేంబువెంటయు వేదృదరయుంచు(
కటిపాదయుమోహయుగ ప్రినాథు(
పున్న కేంటి ఫ్లుడి ఫ్రానుశాస్త్రంబున
బయువియ్యన ప్యుల్యు.వ ష్టినాథు.
గురుతు గోవేరంబు సుకిరయుంచుజీవ్రాస(
నెఆకెరెంబురంబు కుయునే శ్రినాథు(
గీ॥ దిన ముని ద్వార్ధ్ర ఖను గూదిరి రుకువాద్భ(
వాడు సంపుము ఖుగూడియు లరినాథు(
చె వ యహ యు యువంకీదుర్గోద్ధార్ర(త్రి)మాద
నీకేవనె వ్రద్ధి కెన్నెప్తి.రానామహెషుమా॥
ఉ॥ (--) చితప్పెన(బ) న్యాకులమందు. విశేషనత్తిము(
గాంచనవిస్మగాంచము ఆకెస్పులపందుఫుగా(గనున్నర్త(
నెబ చేలగూ దైతీన గురాచపృయు దాత్రిమలంబుజేసుగ్(
వెంచిమిత యిట్ లెయౌ విను.విపెకయుత్తి కునుపెబిదందనా॥
శీ॥ మరనసా క్షి ల మామనీవ్యా ర(త్రి)మ(
కెంటిన్నా రఫ్చే(ద(ము) ళ్ళిల గారెనెద్రు(
తనయుల మూత ల్లి చింతచేనను దినంబు(
చిపు కుచుందుసునీ విల్లు.తెరలికే॥ (శ్రీ) నిమల్లియును॥
తే॥ ఇలను ఖమం.ఖంబుపెళ్లి.వెన్నెలతోడ(

ఘులవంటి వనితదిదె యిసుకొనుము
పొయిపొందనె ఘుదుయి ద్వంద ప్రాయముల
దేవా యిలా మదిదె యిసుకొనుము
వరికింప గోల యిమ్మో హో పం యిచెంచక
విరుగ రాద మదిదె యిసుకొనుము
యహా పూర్త జన్మనం యంధ మిల్లా యిబిడ్డా
కృయనం చు పదియునదె యిసుకొనుము
సీ॥ మాతృ పితృ బాంధవాళిత్ర భ్రాతృ ఖంతృ
సంఘములతోడ గూడ నివారములోదిగి
దర్శించెనతని యికిరాత వంశజనలెనె
వెలగ నివారముయిలోవ పుత్ర॥
క॥ శ్రీ వితనయు నిబోధించిన
విని వినము యిచేసుకొన్న విధమె యిలెగయుర్
ఘనమలు గపి సున సుకుమె.
యిగదించు పుల యెం విని వెంవిదె శం ... వే॥ శ్రీనితలుబ॥
సీ॥ వెరో యిలువారూడ వంన్న మమాయు నెంద
సంధకల్పుడు తన కోడ యిం వదమె
శ్రీ క్షి యిలవ త్రియు ల్లి ల్లి ల్లి హో క్షి
గనుగా నిమె వే కృవనములో వినుమదించ॥ శ్రీ ...లుడు॥
గీ॥ ధగ ధగ దుర్యు వినుదంతాం పువంక్తులు

గంధద్వారములు నెంతయు నెఱుక
జారు గుంజాపుష్ప రాగములు వెదఁజాని
గజ్జె గుబ్బలు మీఁద గంధమెగయ
పసి మిలంగ రుచాయ పాదమూలములాడ
తిలకము మీఁద చింతయా కాంతి మీఁఱ
చెలువెల్లు వనసతి రలదంద లయతను
కౌతుకముతోఁ జెంగ దెలమైనె అరత
సీ॥ బర్బరకేశ్యా మాకెక్షాకోపమెల్ల
గోవజావాదిమై పూఁతనుములలు కొనఁగ
మునసతనె నుఁగుటముల్ల లోఁజెటునవెద్ర
వెదురు బియ్యంబు దంచు నవ్వులెదజాబి॥
క॥ జికోమల్లీదు నాథుండు
నామాతి మిసుఁడు సాని నయముగఁ బ్రోవ
వీనుల నన్నెయు వాసియు
తేఁ కంటయలునన గాని సెంచు బెరవలయ్యెనే॥
వ॥ [illegible]
[illegible]॥
సీ॥ విశ్వశ్రేష్ఠాత్ముఁడైన శ్రీవిష్ణునాభి
కమలమునఁ బుట్టినట్టి వరంజగద్గు
రుఁడెవ్వంకంబునందు నుద్భవమునొంది

వరము పదంబు రుబ్రహ్మ నాకము లేవసుధమోద॥

క॥ నిరతము పుణ్య తీర్థంబుల

బరగిన విప్రులకు నాజ్ఞాశ్రితమయ్యెల్(

ధరగల పుణ్య వేదబోధిత

పరమము వివరింతు వినుము జలజదళాక్షీ॥

వ॥ శ్రీవిష్ణుయంబిని ఖండించి బ్రహ్మచర్యంబును గార్హస్థ్యంబును.

వానప్రస్థ భిక్షుకంబులను నియమ నాశ్రమంబులకు మొదల.

బ్రహ్మచర్యంబున ఉపనీతులయియుండు దండ

పంచముఖ కృష్ణాజిన మౌంజీ సూత్రంబులు ధరియించి దండధార

నతొంబులాయత నియమ వేదస్వాధ్యాయంబును సంధ్యాస్నానం.

ధ్యాన ద్విజయమున కృపయుం దేవలయయుగంధయగ్నిహోత్రంబున(

సీ॥ స్నానములు సంధ్యయు మతి తర్పణంబు(

జపము హోమంబు బ్రహ్మయజ్ఞమును దేవ(

తార్చనంబ తిథిపూజ దానాది ధర్మ॥

మునకెన్నర్వం గవలయును యాగములకు॥

వ॥ ము ఆశ్రయము వానప్రస్థాశ్రమంబున॥

సీ॥ హస్తాగ్ర తాళగూఢి నల్ల లతము ము దాప్తి(

వనమున పుణ్యగిరి నద్యాస్తు వులను(

దేహ యాత్రలు నధ పుణ్య దిన దినంబు(

నక్షి సు ం దం గవేదను టిక్షాం తరము॥.

వ॥ మఱియు బ్రహ్మకార(క)మ్మునకుఁ గళ్యవస్త్రదంజేయుండు
వులూనియూ పుణ్య(త) యయంబును.యంబేం(ద్ర)యంబుయుగ్ర ఠిష
ప్త్రంబు బుద్ధియుం బి బ్రహ్మ కసూంద్రై నిందాస్యతిసమానుండైనమ.
లక్ష్మీకాంతనుండై నకల తీర్థపుణ్యుండై సదానందుండై నంగన
క్తితుండై సర్వేశ్వర ధ్యాన పరాయణుండై యయుం జయయయు
పెంటిమయ తరనాంరైన తరమునాంన సూర్యంబున దంతరేఖం
డుబుపులు మానిదిగంబరుండై బృహస్పతి సోమతా(గు)రుండైనుమం.
బుదుఃఖంబును సమబుద్ధిగా దలంచి.మహా ప్రభుండై యుం.
దలయు(నది)గా పునఃపుణ్య పృథ్వీ ధ్యానసవిమనోబుద్ధిమనని.
(త)రం శంబునంజనియుంచినాను తుండు॥
సీ॥-ఉలి గౌరీ దనదం త్రిశంబును
[illegible] పదారిమాని
పునర్భవ బాలకృష్ణుని సంబిత్రియుంచు
వేద పారాయణ విద్యమాని
యమ నియమ దత్త చిత్తేనియుం బెనుసుత్ర(త్ర)
ములు గ [illegible]
పరమ సాధ్వీసు సోన్నాంగ్రబాయుబెవల్లి
పాపవల్లభ పుణ్య చరిత మానిని॥
గీ॥ క్షితి క్షపడిదుసాం[illegible]వపెమజికి
రమ్యబాతుర్య సంజ్ఞాగరమలజ్ఞకి

యు విధ నీయొద్ద నాకు (తు) చెప్ప వలదు।
కుంచ బిందు కుసుంభాక్ష వంబు విసు యు।
సీ॥ వారి జాక్ష్ముని కాళ్ళకు కిరాట వంగనకు।
నతుల జుట్టుము బులుగారి కేర్ సంపాదించు।
నట్టి తెరగు గాక చేటి అహిగిరింతు నమః లాకింపు।
విన బడు నటు వాక్కు జూచు నీవు విలసనము నా॥
తే॥ వలువ గొండ్ర గిరి జాలంబు లను (గా)ం
వాలు కాహార్యము వర్ణ్య వంశజములు.
చెప్ప యో కృష్ణ ఘ్న యనిని గొప్ప పిదప।
చెలగి నీ పేరు దలచి పూజింపుమనుచు।
వ॥ నీ పునః దేవ్రన పంకజంబులు గొల్పునం
దురిమినిక తారజాంబునది మంత్రదీర్ఘ కాను ముక్తిదం
బున నిత్యతిం గా నిపతిచే తెం దెప్పించి ద్వారయుంపుము॥
సీ॥ సంచుకోదంవిమపడేకోవెయు నర(జేసి
చనిమె వి(పు)ండు దేశమున కునంతు।
చెంచుక నేత తంజ చెంత బోద
మెకె కోదరిం టి బోవలు నం యును॥
వ॥ తత్పుత్రియు కాంగికృష్ణుడు దనకు రెప్పిడె ముండ్లె ప్రస్త
బడ్డియు మ్మొన తనవెంబాటయు బ్బినయొ॥
సీ॥ కలకంఠకంఠిని గబ్బి చన్నుగ్గుల

తనయ ష్ట్రీ నెట్టి భా స్వంయితే బు|
సుద ఖ సొళ్ళ భా వి ఖ [illegible] త్త్వె ఖరు జుల్
శ్రీ(పు)ం ఖ గ్నా లవ భి గ్ర్యా దేవుల.
[illegible]ం గ న నొ ద్దె న శ్రీ లం గ న మునెవి
ఖొ త్తై న ఖ న దగు. దే హా మే లు|
మఏ త ఖ యు త్ని వి ని దు ము ద్యు ల వ్ య్యు లు.
న ఖు ం య గ వి న వి కి రం యితే బు|
గీ॥ స రి యు ని మే న గ వి గి న జ క్రు ద న మ.
శాం త్రే తో జూ ద ద్వె న టి కస్యా దేలు.
జూ దు వా యు కె సి తో దే గూ డి [illegible] పుజ్జు|
పం చ క రు కే వి దే ల వి (బ) తు కె దె లు॥
కం॥ ఓ క ని తని దూ పా న మున
నె వి ద్ర ము ద ల బి నా పై మొ ఆ ర గిం పు మునీ|
నా వి ద్య మె న గూ రుచ్యం సు ము టి
వ్యా రం యు [illegible] ర ద వి వ లు కు ము వె ద్రే॥
చ॥ ఆ వి ప తి వ త్ర నా న ఖి యు వా ర్త తని ట్టు ని పన్నె నా ధ్రునీ|
కె సు త పు వ్ర త్రిన వాసు ద ల నం ద ము గే గ ల దే వి గా తముని|
ద న ర గ ము న్న యూ యు సుకే హా పు ర యుం నా వి వ్య భృత్రు [illegible]
వ న యు ము బు బృ కా మ్ము నెత్రి యం బు న ని ము్యు మ నో మూ గ్ణె॥
మ॥ ఆ వి వగ్ ఖూ బి సు యుం దు సం త సి వి నీ వ స్తు ష్ణె [illegible] దె|

తని తాయుంచు సుబ్బు(రె)ప్పినగతిఁ దర్శింపఁగ నాయనే|
బ్రసనంబున దగవివృ తెంత యౌను సుసుజ్ఞానంబు(వా)పింపనే|
దనలో నిష్ఠ నియమా హాసే నెమకే నాద్యో నాము హూం(ఛి)యనే|
సీ|| శ్రీశ జను(బ్ర)హ్మ వంశంబునందు బుట్టి|
(శ్రే)ష్ఠ జటా ధర్మరూపి వేదము లుజనిని
తోర్కి దం(డ)బు తద్భక్తి.
నెంచు చున్న వాని కీ వెత్తి మీదవేనవేటి||
వ|| శ్రీని లేనతాని వి ద్రిందూ ఉటి||
సీ|| బ్రహ్మ జ్ఞానిన్ పూజి సున్న వాండవ యన్న
బుద్ధి బలిన్నే వని భాం కేవాం(డ)|
వగి శ్రీ లేనే శాం(స్త్ర) మచ్చిం చతి
చెవి కాం(ద) కేను నిజై బ్లువాం(డ)|
పూ తి గంద లయి హేన పూంనియున్న దయన్న
బ్రా(ర్) లేనే మని లి ఖ కుడ్వాం(డ)
వలిపె ధ్రో వతలనెం చుపినివే
తం(డ్రి) లేన్నే వని దాంయువాం(డ)
గీ|| నవ పు(రాం) తిం(రం)బు వాంది నొన్న యుట్టి
ధవ శ్రీ లప జేన్మయని తమ దా బ్బు కపన్న|
వర్తి నను జూసే శ్రీ లివి(ఫు)నే మంచు రాక్రొ
తా డ రితె బ్రాతె విద్యిబ్బు బుట్టె చుబితే వృత్తిణ.

సీ॥ ఆనను చూచంచులవి రత్నద్వైయూ స్త్రీజూంద,

వల్లిన వితనువిగనా డివల్లిదం(ఢ).

లాభున్న రదవను. కాన్యశ్రి కానరవ్వి.

తంద నవుట్లైసి తౌ సానం [illegible] నుచు॥

వ॥(వా) బిరక్తిత్ర్యముతనవను

జై యుయం ఫ: ద [illegible] న్నతం(డి). చెప్పై రసు తున్నట్లు,

బా యువద వుబోన్నదు.

ద్వి [illegible] తులగు [illegible] దువ లవదవె. ద్ర్వ తిజనుదించె॥

వ॥ [illegible] ను దంచివారలవె. తత్స మాయంజూపియున్నారం.

నె యుట. గింబాడి నా(వి) యుక్తిత్ర్యంబువిధి యుంత్రం దవినకొరె

(బ్రా) [illegible] తా త్ర్యములిప్పవి రి. వ(దు) వా [illegible] యుండైర

లరా ల యుంబుడె ని [illegible] దు వ్వి ల్లిత ల్లివాద్ర రిం డై కొనేనవి.

యాలు నుం గా కే వా ను. ద్ర రి యుం చిలవలుజంతు.

పిం నే. తయుం ద్ద లిరిగెం గాఫునవెదెన్న [illegible] (ప్రా)ంది ద్వార.

మ్రా కెం(బ్రా) యుక్తిత్ర్యంబునెదె(టి మా టులని విదాంబిన

నత్తైన వయుంబున వున [illegible] నాకునగం ఇర్రినిన [illegible] నమో॥.

తరలు॥ వి నుదు భూనురు కోరచెప్పుదవె(దు భార్గ)నియత్నై,

షున తొ్నైర తచూర్ణ్వయున క్కై గె తవింబదగ(గు)ంకిత,

ద్వన బినుత్ గా నిస్త్రఖ్యంయును దానిపెరటిచ్చియు,

నం యును గ్రక్షు టక్ష్మా నిమింపు ల్ద ఘుదింబుదుగ॥

త॥ ఇవ్విధంబునం గోదావరీస్నానవిశేషంబునం గతకల్మషం

డయ్యె [illegible] తనభార్య కృష్ణానామసాధ్వి.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Transcribed in the year 1920-21 from the Ms of M.R. Vara-nasi Veeraraghava Sastri gru. Ponnuru, Bapatla Tq.

AL 4.11.20.